

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2013/36/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. junija 2013

o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽²⁾ in Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ⁽³⁾ sta bili že večkrat bistveno spremenjeni. Veliko določb iz direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES se uporablja tako za kreditne institucije kot investicijska podjetja. Zaradi jasnosti in za zagotovitev usklajene uporabe teh določb bi jih bilo treba združiti v nova zakonodajna akta, ki bi se uporabljala za kreditne institucije in investicijska podjetja, in sicer: to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in

Sveta z dne 26. junija 2013 ⁽⁴⁾. Zaradi večje dostopnosti bi morale biti določbe iz prilog k direktivama 2006/48/ES in 2006/49/ES vključene v normativni del te direktive in navedene uredbe.

(2) Ta direktiva bi morala med drugim vsebovati določbe, ki urejajo izdajanje dovoljenj za poslovanje, pridobitev kvalificiranih deležev, uveljavljanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, pristojnosti nadzornih organov matičnih držav članic in držav članic gostiteljic v zvezi s tem, ter določbe, ki urejajo ustanovni kapital in nadzorniški pregled kreditnih institucij in investicijskih podjetij. Glavni cilj in vsebina te direktive je uskladitev nacionalnih določb v zvezi z dostopom do dejavnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij, postopki njihovega upravljanja ter njihovim nadzorniškim okvirom. Direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES vsebujeta tudi bonitetne zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja. Te zahteve bi morale biti določene v Uredbi (EU) št. 575/2013, ki vzpostavlja enotne in neposredno veljavne bonitetne zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja, ker so takšne zahteve tesno povezane z delovanjem finančnih trgov z vidika obsega sredstev, ki jih imajo kreditne institucije in investicijska podjetja. To direktivo bi bilo treba zato razlagati v povezavi z Uredbo (EU) št. 575/2013 in bi morala skupaj z navedeno uredbo tvoriti pravni okvir, ki ureja bančne dejavnosti, nadzorniški okvir ter bonitetna pravila za kreditne institucije in investicijska podjetja.

(3) Splošne bonitetne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 so dopolnjene s posameznimi ureditvami, o katerih odločajo pristojni organi na podlagi stalnega nadzorniškega pregleda nad posamezno kreditno institucijo ali investicijsko podjetje. Obseg takšnih nadzorniških ureditev bi bilo treba med drugim določiti v tej direktivi in pristojni organi bi morali biti sposobni presoditi, katere ureditve bi bilo treba uporabiti. Kar zadeva takšne individualne ureditve v zvezi z likvidnostjo, bi morali pristojni organi med drugim upoštevati načela, določena v Smernicah o porazdelitvi likvidnostnih stroškov z dne 27. oktobra 2010 Odbora evropskih bančnih nadzornikov.

⁽¹⁾ UL C 105, 11.4.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

⁽⁴⁾ Glej stran 1 tega uradnega lista.

- (4) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov⁽¹⁾ omogoča, da investicijska podjetja, katerim so dovoljenje izdal pristojni organi matične države članice in so pod njihovim nadzorom, ustanovijo podružnice in prosto opravljajo storitve v drugih državah članicah. Navedena direktiva ustrezno predvideva uskladitev pravil o dovoljenjih in opravljanju dejavnosti investicijskih podjetij. Vendar ne določa zneskov ustanovnega kapitala takšnih podjetij ali skupnega okvira za spremljanje tveganj, ki izhajajo iz njihovega poslovanja, kar bi morala urediti ta direktiva.
- (5) Ta direktiva bi morala predstavljati ključni instrument za vzpostavitev notranjega trga z vidika svobode ustanavljanja in svobode opravljanja finančnih storitev na področju kreditnih institucij.
- (6) Za nemoteno delovanje notranjega trga sta poleg pravnih pravil potrebna tudi tesno in stalno sodelovanje ter znatno okrepljeno zblížanje regulatornih in nadzornih praks med pristojnimi organi držav članic.
- (7) Z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾ je bil ustanovljen Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (v nadaljnjem besedilu: EBA). Ta direktiva bi morala upoštevati vlogo in funkcijo EBA, ki sta določeni v navedeni uredbi, ter postopke, ki jim je treba slediti pri dodeljevanju nalog EBA.
- (8) Ta direktiva in Uredba (EU) št. 575/2013 nalagata EBA dodatne naloge, zato bi morali Evropski parlament, Svet in Komisija zagotoviti, da so na voljo zadostni človeški in finančni viri.
- (9) Kot prvi korak k bančni uniji bi moral enotni mehanizem nadzora (v nadaljnjem besedilu: SSM) zagotavljati, da se politika Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij, izvaja na usklajen in učinkovit način, da se enotni pravilnik za finančne storitve uporablja na isti način za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti, ki ga ne ovirajo drugi pomisleki, ki niso bonitetne narave. SSM je podlaga za naslednje korake k vzpostavitvi bančne unije. To ustreza načelu, da bi morali pred uvedbo kakršnih koli skupnih intervencijskih mehanizmov v primeru kriz uvesti skupni nadzor za zmanjšanje verjetnosti, da bo takšne intervencijske mehanizme sploh treba uporabiti. Evropski svet je v svojih sklepih z dne 14. decembra 2012 zapisal, da bo "Komisija v letu 2013 predložila predlog o enotnem mehanizmu za reševanje za države članice, ki sodelujejo v SSM, da bi ga sozakonodajalca lahko prednostno preučila in ga sprejela v sedanjem parlamentarnem obdobju". Integracija finančnega okvira bi se lahko nadalje okrepila in sicer z vzpostavitvijo enotnega mehanizma za reševanje, ki bi vključeval ustrezne in učinkovite podporne mehanizme za zagotavljanje, da bi se odločitve o reševanju bank sprejemale hitro, nepristransko in v najboljšem interesu vseh, ki jih to zadeva.
- (10) Prenos nadzorniških nalog v zvezi z nekaterimi državami članicami na Evropsko centralno banko (ECB) bi moral biti skladen z Evropskim sistemom finančnega nadzora, vzpostavljenim leta 2010, ter z njegovim temeljnim ciljem oblikovati enotni pravilnik in okrepiti zblíževanje nadzornih praks na celotnem ozemlju Unije. ECB bi morala svoje naloge opravljati ob upoštevanju in v skladu z vso primarno in sekundarno zakonodajo Unije, sklepi Komisije na področju državnih pomoči, pravili o konkurenci in nadzoru združevanja ter enotnim pravilnikom, ki se uporablja za vse države članice. EBA je zadolžen, da pripravi osnutek tehničnih standardov ter smernice in priporočila, da bi zagotovil zblížanje nadzora in skladnost rezultatov nadzora v Uniji. ECB ne bi smela opravljati teh nalog, temveč bi morala pooblastila za sprejemanje uredb v skladu s členom 132 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) izvajati v skladu z akti, ki jih sprejme Komisija na podlagi osnutkov, ki jih pripravi EBA, ter v skladu s smernicami in priporočili iz člena 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
- (11) Pravno zavezujoča posredniška vloga EBA je ključni element, ki spodbuja usklajevanje, doslednost nadzora in zblížanje nadzornih praks. EBA lahko posredovanje začne na lastno pobudo, če je to posebej določeno, ali pa na zahtevo enega ali več pristojnih organov, v primeru spora. Da bi prispevali k skladnosti nadzornih praks, bi morali ta direktiva in Uredba (EU) št. 575/2013 razširiti primere, v katerih lahko EBA pravno zavezujoče posreduje. EBA ne more posredovati na lastno pobudo v zvezi z določitvijo pomembnih podružnic, in opredelitvijo bonitetnih zahtev za posamezne institucije v skladu s to direktivo. Da pa bi se spodbudilo usklajevanje in okrepila doslednost nadzornih praks na teh občutljivih področjih, bi morali pristojni organi imeti možnost, da v primeru spora v zgodnji fazi postopka zaprosijo za posredovanje EBA. To zgodnje posredovanje EBA naj bi pripomoglo k iskanju rešitve v sporu.

⁽¹⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

- (12) Da se zaščitijo prihranki in ustvarijo enaki konkurenčni pogoji za kreditne institucije, bi bilo treba ukrepe za usklajevanje nadzora kreditnih institucij uporabljati za vse kreditne institucije. Vendar bi bilo treba ustrezno upoštevati njihove objektivne statutarne razlike in cilje, kot jih določajo nacionalna prava.
- (13) Za zagotovitev dobrega delovanja notranjega trga so pri poslovanju in vodenju čezmejnih skupin kreditnih institucij potrebne pregledne, predvidljive in usklajene nadzorne prakse ter odločitve. Zato bi moral EBA okrepiti harmonizacijo nadzornih praks. Nadzorniški procesi in odločitve ne bi smeli ovirati načela notranjega trga v zvezi s prostim pretokom kapitala. Nadzorniški kolegiji bi morali zagotoviti skupen in usklajen program dela ter usklajene nadzorniške odločitve. Sodelovanje med pristojnimi organi matične države in države gostiteljice bi moralo biti okrepljeno z višjo stopnjo preglednosti in izmenjave informacij.
- (14) Obseg ukrepov bi moral biti zato čim širši, pri čemer bi zajemal vse institucije, katerih dejavnost je sprejemanje vračljivih sredstev od javnosti, in sicer v obliki vlog ali v kakšni drugi obliki, kot so na primer stalne izdaje obveznic in drugih primerljivih vrednostnih papirjev ter odobravanje kreditov za lasten račun. Predvideti bi bilo treba izjeme za nekatere kreditne institucije, za katere se ta direktiva ne uporablja. Ta direktiva ne bi smele vplivati na uporabo nacionalnega prava, ki določa posebna dodatna dovoljenja, na podlagi katerih lahko kreditne institucije izvajajo posebne dejavnosti ali začnejo opravljati posebne vrste poslov.
- (15) Primerno je izvesti harmonizacijo, ki je potrebna in zadoštna, da se zagotovi medsebojno priznavanje dovoljenj in sistemov bonitetnega nadzora, kar omogoča izdajo enotne licence, priznane v vsej Uniji, ter uporabo načela bonitetnega nadzora matične države članice.
- (16) Načela medsebojnega priznavanja in nadzora matične države članice zahtevajo, da bi morali pristojni organi države članice zavrniti ali odvzeti dovoljenje, če dejavniki, kot na primer vsebina programov dejavnosti, geografska porazdelitev dejavnosti ali dejavnosti, ki se dejansko izvajajo, jasno kažejo, da je kreditna institucija izbrala pravni sistem ene države članice, zato da bi se izognila strožjim standardom, ki veljajo v drugi državi članici, na ozemlju katere opravlja ali namerava opravljati večji del svojih dejavnosti. Kadar ni takšnih jasnih kazalcev, in je večina vseh sredstev subjektov ene bančne skupine v drugi državi članici, katere pristojni organi izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi, bi se lahko pristojnost za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi spremenila le s privolitvijo teh pristojnih organov.
- (17) Pristojni organi ne bi smeli izdati ali podaljševati dovoljenja kreditne institucije, če obstaja možnost, da ne bodo mogli učinkovito izvajati nadzorniških funkcij zaradi tesnih povezav med to institucijo in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami. Tudi kreditne institucije, ki že imajo dovoljenje, bi morale izpolnjevati zahteve pristojnih organov glede takšnih tesnih povezav.
- (18) Obseg učinkovitega izvajanja nadzornih nalog nadzornih organov vključuje nadzor na konsolidirani podlagi, ki bi ga bilo treba izvajati nad kreditno institucijo ali investicijskim podjetjem, če tako določa pravo Unije. V takih primerih bi morali biti organi, ki so prejeli prošnjo za dovoljenje, zmožni ugotoviti, kateri organi so pristojni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi nad to kreditno institucijo ali investicijskim podjetjem.
- (19) Kreditnim institucijam z dovoljenjem v njihovih matičnih državah članicah bi se moralo dovoliti, da v vsej Uniji izvajajo katere koli ali vse dejavnosti iz seznama dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje z ustanavljanjem podružnic ali opravljanjem storitev.
- (20) Ustrezno je, da se medsebojno priznavanje razširi na takšne dejavnosti, kadar te dejavnosti izvajajo finančne institucije, ki so podrejene družbe kreditnih institucij, kadar za te podrejene družbe velja konsolidirani nadzor njihovih nadrejenih oseb in izpolnjujejo nekatere stroge pogoje.
- (21) V povezavi z uveljavljanjem pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev bi morala država članica gostiteljica imeti možnost zahtevati usklajenost s posebnimi določbami nacionalnih zakonov ali predpisov za subjekte, ki nimajo dovoljenja za poslovanje kot kreditne institucije v matičnih državah članicah, in v zvezi z dejavnostmi, ki niso navedene na seznamu dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje, če na eni strani takšne določbe niso zajete že v Uredbi(EU) št. 575/2013, so združljive z zakonodajo Unije in so namenjene zaščiti splošnih koristi, ter na drugi strani za take subjekte ali dejavnosti ne veljajo enakovredna pravila v skladu z nacionalnimi zakoni ali predpisi njihovih matičnih držav članic.
- (22) Poleg Uredbe (EU) št. 575/2013, ki določa neposredno veljavna bonitetne zahteve za kreditne institucije ali investicijska podjetja, bi morale države članice zagotoviti, da ni nobenih ovir za opravljanje dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje, na enak način kot to poteka v matični državi članici, če to ni v nasprotju s pravnimi predpisi, ki ščitijo splošne koristi v državi članici gostiteljici.

- (23) Pravila, ki urejajo podružnice kreditnih institucij s sedeži v tretji državi, bi morala biti podobna v vseh državah članicah. Pomembno je zagotoviti, da ta pravila niso ugodnejša od tistih, ki veljajo za podružnice kreditnih institucij iz druge države članice. Unija bi morala imeti možnost sklenitve sporazumov s tretjimi državami, ki predvidijo uporabo pravil, s katerimi bo takim podružnicam zagotovljeno enako obravnavanje na celotnem ozemlju Unije. Za podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v tretjih državah, ne bi smela veljati svoboda opravljanja storitev ali svoboda ustanavljanja v drugih državah članicah, razen v tistih, v katerih so bile ustanovljene.
- (24) Unija in tretje države bi morale doseči dogovor, s katerim se bo omogočilo praktično izvajanje konsolidiranega nadzora nad čim večjim geografskim območjem.
- (25) Za nadzor finančne trdnosti kreditne institucije in zlasti njene kapitalske ustreznosti na konsolidirani podlagi bi morala biti odgovorna njena matična država članica. Nadzor bančnih skupin Unije bi moral potekati na podlagi tesnega sodelovanja med pristojnimi organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic.
- (26) Pristojni organi držav članic gostiteljic bi morali imeti pristojnost, da v posameznih primerih izvedejo preverjanja na kraju samem in inšpekcijske preglede dejavnosti podružnic institucij na njihovem ozemlju, ter od podružnice zahtevajo informacije o njenih dejavnostih za statistične, informativne ali nadzorne namene, če država članica gostiteljica iz razlogov stabilnosti finančnega sistema to šteje za ustrezno.
- (27) Pristojni organi države članice gostiteljice bi morali pridobiti informacije o dejavnostih, ki se izvajajo na njihovem ozemlju. Pristojni organi matične države članice bi morali sprejeti nadzorne ukrepe, razen če morajo pristojni organi države članice gostiteljice sprejeti nujne previdnostne ukrepe.
- (28) Nemoteno delovanje notranjega bančnega trga poleg pravnih pravil zahteva tudi tesno in redno sodelovanje ter znatno večje zblizanje regulativnih in nadzornih praks med pristojnimi organi držav članic. V ta namen bi se morale prek EBA preučiti težave posameznih kreditnih institucij in medsebojno izmenjati informacije. Tak postopek medsebojne izmenjave informacij v nobenem primeru ne bi smel nadomestiti dvostranskega sodelovanja. V nujnih primerih bi morali biti pristojni organi držav članic gostiteljic vedno sposobni, da na lastno pobudo ali na pobudo pristojnih organov matične države članice preverijo, ali so dejavnosti kreditne institucije, ustanovljene na njihovem ozemlju, v skladu z ustreznimi zakonodajo in načeli preudarnih upravnih in računovodskih postopkov ter ustreznimi notranjimi kontrolami.
- (29) Primerno je, da se omogoči izmenjava informacij med pristojnimi organi ter organi ali telesi, ki na podlagi svoje funkcije pomagajo krepiti stabilnost finančnega sistema. Da bi ohranili zaupno naravo posredovanih informacij, bi moral biti seznam naslovnikov strogo omejen.
- (30) Nekatera ravnanja, kot so goljufije ali trgovanje z notranjimi informacijami, lahko vplivajo na stabilnost in integriteto finančnega sistema. Določiti je treba pogoje, pod katerimi se v takih primerih dovoli izmenjava informacij.
- (31) Kjer je določeno, da se lahko informacije razkrijejo le, če se s tem izrecno strinjajo pristojni organi, se bi moralo tem pristojnim organom omogočiti, da svoje soglasje pogujejo z izpolnjevanjem strogih pogojev.
- (32) Prav tako bi morala biti dovoljena izmenjava informacij med pristojnimi organi, centralnimi bankami in drugimi organi s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov ter, če je to potrebno zaradi bonitetnega nadzora in preventive ali reševanja institucij v težavah in po potrebi v izrednih razmerah, drugimi javnimi organi in oddelki uprav centralne ravni držav, odgovornimi za oblikovanje zakonodaje glede nadzora kreditnih institucij, finančnih institucij, investicijskih storitev in zavarovalniških podjetij, ter javnimi organi, odgovornimi za nadzor plačilnih sistemov.
- (33) Za krepitev bonitetnega nadzora institucij ter za zaščito strank institucij bi morali revizorji biti dolžni pristojnim organom nemudoma poročati, kadar med opravljanjem svojih nalog ugotovijo, da obstajajo posamezna dejstva, ki bi lahko resno vplivala na finančni položaj ali administrativno in računovodsko organizacijo institucije. Iz istega razloga bi morale države članice zagotoviti tudi, da se ta dolžnost izvaja v vseh okoliščinah, v katerih revizorji odkrijejo takšna dejstva med opravljanjem svojih nalog v družbi, ki je tesno povezano z institucijo. Dolžnost revizorjev, da pristojnim organom po potrebi sporočajo nekatera dejstva in odločitve v zvezi z institucijo, ki jih odkrijejo med opravljanjem svojih nalog v nefinančni družbi, sama po sebi ne bi smela spremeniti narave njihovih nalog v tej družbi ali načina opravljanja teh nalog v isti družbi.

- (34) Namen te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 je zagotoviti kapitalno ustreznost institucij. Če ne glede na zahteve po kapitalski ustreznosti pride do krize, je treba zagotoviti, da se institucije lahko rešujejo urejeno, da se omejijo negativni učinki na realno gospodarstvo in da se izogne potrebi po prispevku davkoplačevalcev. Dokler dodatno usklajevanje na ravni Unije ni zaključeno, bi moral EBA v ta namen, v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2012 oceniti in uskladiti pobude v zvezi z načrti za sanacijo in reševanje, da bi spodbudili konvergenco na tem področju. Zato bi moral biti EBA v celoti vnaprej obveščen o sestankih v zvezi z načrti za sanacijo in reševanje ter bi moral imeti pravico do udeležbe na takšnih sestankih. Organi nekaterih držav članic so že oblikovali obveznosti za institucije in organe, da pripravijo načrte za sanacijo in reševanje. Zato je primerno, da se od institucij zahteva, da v zvezi s tem sodelujejo z organi. Če se pripravlja načrt za sanacijo ali reševanje, bi moral EBA v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 prispevati in dejavno sodelovati pri pripravi in usklajevanju uspešnih in doslednih načrtov za sanacijo in reševanje. Pri tem bi morali imeti prednost načrti, ki se nanašajo na sistemsko pomembne institucije.
- (35) Za zagotovitev, da institucije, osebe, ki učinkovito nadzorujejo poslovanje institucije, in člani upravljalnih organov institucije izpolnjujejo zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter podobne obravnavo v vsej Uniji, bi morale države članice določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne upravne kazni in druge upravne ukrepe. Zato bi morale upravne kazni in drugi upravni ukrepi, ki jih določijo države članice, izpolnjevati nekatere bistvene zahteve v zvezi z naslovniki, merili, ki jih je treba upoštevati pri njihovi uporabi, njihovi objavi, ključnimi pristojnostmi za kaznovanje in višino upravnih denarnih kazni.
- (36) Pristojni organi bi morali biti zlasti pooblaščen za naložitev upravnih denarnih kazni, ki so dovolj visoke, da izničijo koristi, ki jih je mogoče pričakovati, in odvračilne tudi za večje institucije in njihove direktorje.
- (37) Za zagotovitev skladne uporabe upravnih kazni ali drugih ukrepov v državah članicah pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in višine upravnih denarnih kazni bi morale države članice zagotoviti, da pristojni organi upoštevajo vse zadevne okoliščine.
- (38) Da bi zagotovili, da bodo imele upravne kazni odvračilni učinek, bi jih bilo običajno treba objaviti, razen v nekaterih ustrezno opredeljenih okoliščinah.
- (39) Za ocenjevanje dobrega imena direktorjev in članov upravljalnih organov je potreben učinkovit sistem izmenjave informacij, v okviru katerega bi moral EBA imeti možnost, da ob spoštovanju poklicne skrivnosti in zahtev za varstvo podatkov vzdržuje centralno bazo podatkov s podrobnostmi glede upravnih kazni, vključno s pritožbami zoper kazni, do katere bi imeli dostop zgolj pristojni organi. V vsakem primeru bi bilo treba informacije o kazenskih obsodbah izmenjavati v skladu z Okvirnim sklepom 2009/315/PNZ⁽¹⁾ in Sklepom 2009/316/PNZ⁽²⁾, kakor sta prenešana v nacionalno pravo, ter drugimi relevantnimi določbami nacionalnega prava.
- (40) Za ugotavljanje morebitnih kršitev nacionalnih določb, ki prenašajo to direktivo, in Uredbe (EU) št. 575/2013 bi morali imeti pristojni organi potrebna preiskovalna pooblastila in bi morali vzpostaviti učinkovite mehanizme za spodbujanje poročanja o morebitnih ali dejanskih kršitvah. Ti mehanizmi ne bi smeli posegati v pravico do obrambe obdolžencev.
- (41) Da se zagotovi, da se zajame širok krog ukrepov, ki se uporabijo ob kršitvi, in da se pomaga preprečevati nadaljnje kršitve, bi morala ta direktiva določati upravne kazni in druge upravne ukrepe, ne glede na to, ali je ukrep v skladu z nacionalnim pravom opredeljen kot upravna kazen ali drug upravni ukrep. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da določijo dodatne kazni in višje ravni upravnih denarnih kazni od tistih iz te direktive.
- (42) Ta direktiva ne bi smela posegati v določbe iz prava držav članic v zvezi s kaznimi po kazenskem pravu.
- (43) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo kreditne institucije in investicijska podjetja notranji kapital, ki je glede na tveganja, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene, ustrezen glede na količino, kakovost in razporeditev. V skladu s tem bi morale države članice zagotoviti, da kreditne institucije in investicijska podjetja vzpostavijo strategije in procese za ocenjevanje in ohranjanje ustreznosti svojega notranjega kapitala.

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami (UL L 93, 7.4.2009, str. 23).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2009/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ (UL L 93, 7.4.2009, str. 33).

- (44) Pristojne organe bi bilo treba pooblastiti za zagotavljanje, da imajo institucije dobro organizacijo in ustrezen kapital ob upoštevanju tveganj, katerim so ali bi jim bile lahko izpostavljene.
- (45) Za zagotovitev, da institucije, ki so dejavne v več državah članicah, niso nesorazmerno obremenjene zaradi trajnih odgovornosti pristojnih organov posameznih držav članic, kar zadeva dovoljenja in nadzor, je nujno, da se znatno okrepi sodelovanje med pristojnimi organi. EBA bi moral takšno sodelovanje olajšati in okrepiti.
- (46) Da se zagotovi dosledna tržna disciplina po vsej Uniji, je primerno, da pristojni organi objavijo informacije v zvezi s poslovanjem kreditnih institucij in investicijskih podjetij. Takšne informacije bi morale zadostovati za primerjavo pristopov, ki jih sprejmejo različni pristojni organi držav članic, in bi morale dopolniti zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z razkritjem tehničnih informacij institucij.
- (47) Nadzor institucij na konsolidirani podlagi je usmerjen predvsem v zaščito interesov vlagateljev in investorjev institucij ter v zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Da bi bil nadzor na konsolidirani podlagi učinkovit, bi moral zato veljati za vse bančne skupine, vključno s skupinami, katerih nadrejene osebe niso kreditne institucije ali investicijska podjetja. Države članice bi morale pristojnim organom zagotoviti potrebne pravne instrumente, da se jim omogoči izvajanje takšnega nadzora.
- (48) Pri skupinah z različnimi dejavnostmi, v katerih nadrejene osebe obvladujejo vsaj eno podrejeno družbo, bi morali biti pristojni organi sposobni oceniti finančno stanje vsake kreditne institucije ali investicijskega podjetja v taki skupini. Pristojni organi bi morali imeti na voljo vsaj načine, s katerimi lahko od vseh podjetij v skupini pridobijo potrebne informacije za opravljanje svojih funkcij. Vzpostaviti bi bilo treba sodelovanje med organi, pristojnimi za nadzor različnih finančnih sektorjev pri skupinah družb, ki opravljajo več različnih finančnih dejavnosti.
- (49) Države članice bi morale imeti možnost, da zavrnejo ali odvzamejo dovoljenje kreditne institucije v primeru nekatereh struktur skupin, ki se štejejo za neprimerne za opravljanje bančnih dejavnosti, saj takih struktur ni mogoče učinkovito nadzorovati. V zvezi s tem bi morali pristojni organi imeti potrebna pooblastila za zagotavljanje preudarnega in skrbnega upravljanja kreditnih institucij.
- Da bi zagotovili vzdržno in raznoliko bančno kulturo v Uniji, ki bo služila predvsem interesom državljanov Unije, bi bilo treba spodbujati bančne dejavnosti majhnega obsega, kot so dejavnosti kreditnih zadrug in združenih bank.
- (50) V mandatih pristojnih organov bi bilo treba ustrezno upoštevati razsežnost Unije. Pristojni organi bi morali zato ustrezno razmisliti o učinku, ki ga imajo njihove odločitve ne le na stabilnost finančnega sistema v njihovi državi članici, ampak tudi v vseh drugih zadevnih državah članicah. Ob upoštevanju nacionalnega prava bi se moralo to načelo uporabljati za spodbujanje finančne stabilnosti v Uniji, pri čemer pristojni organi ne bi smeli imeti pravne zaveze za doseg določenega rezultata.
- (51) Finančna kriza je razkrila povezavo med bančnim sektorjem in tako imenovanim bančništvom v senci. Del bančništva v senci prikladno pripomore k temu, da ostanejo tveganja ločena od bančnega sektorja ter s s tem preprečuje negativne učinke za davkoplačevalce in sistem. Vendar pa je boljše poznavanje delovanja bančništva v senci ter njegovih povezav s subjekti finančnega sektorja in ožja ureditev za zagotovitev preglednosti, zmanjšanje sistemskega tveganja in odprava vseh neprimernih praks obvezen del stabilnosti finančnega sistema. To je deloma mogoče doseči z dodatnim poročanjem institucij, potrebna pa je tudi posebna nova ureditev.
- (52) Večja preglednost v zvezi z dejavnostmi institucij in zlasti v zvezi z ustvarjenimi dobički, plačanimi davki in prejetimi subvencijami je nujna, da državljani Unije znova pridobijo zaupanje v finančni sektor. Obvezno poročanje v zvezi s tem lahko zato štejemo kot pomemben element družbene odgovornosti institucij do zainteresiranih strani in družbe.
- (53) Pomanjkljivosti pri korporativnem upravljanju več institucij so prispevale k pretiranemu in nepremišljenemu prevzemanju tveganj v bančnem sektorju, kar je povzročilo propad posameznih institucij ter sistemske težave v državah članicah in po vsem svetu. Zelo splošne določbe o upravljanju institucij in nezavezujoča narava večjega dela okvira korporativnega upravljanja, ki temelji predvsem na prostovoljnih kodeksih ravnanja, niso zadovoljivo prispevali k učinkovitemu izvajanju preudarnega upravljanja institucij. Pomanjkanje učinkovitega medsebojnega nadzora v institucijah je v nekaterih primerih povzročilo neučinkovit nadzor nad sprejemanjem vodstvenih odločitev, kar je spodbudilo kratkoročne in pretirano tvegane strategije upravljanja. Zaradi nejasne vloge pristojnih organov pri nadziranju sistemov korporativnega upravljanja v institucijah učinkovitosti postopkov notranjega upravljanja ni bilo mogoče zadostno nadzorovati.

- (54) Da bi obvladali morebitne negativne posledice slabo zasnovanih ureditev korporativnega upravljanja za preudarno upravljanje tveganj, bi morale države članice uvesti načela in standarde za zagotavljanje učinkovitega nadzora s strani upravljalnega organa, spodbujati kulturo preudarnega prevzemanja tveganj na vseh ravneh kreditnih institucij in investicijskih firm ter omogočiti, da lahko pristojni organi spremljajo ustreznost ureditev notranjega upravljanja. Ta načela in standardi bi se morali uporabljati ob upoštevanju vrste, obsega in zapletenosti dejavnosti institucij. Države članice bi morale imeti možnost, da na področju korporativnega upravljanja poleg načel in standardov, ki se zahtevajo s to direktivo, uvedejo tudi druga načela in standarde.
- (55) V državah članicah se uporabljajo različni sistemi upravljanja. V večini primerov se uporabljata enotirni ali dvotirni sistem upravljanja. Opredelitve v tej direktivi skušajo zajeti vse obstoječe sisteme, pri čemer ne zagovarjajo nobenega določenega sistema. So zgolj funkcionalne narave, saj je njihov namen določiti pravila, ki bi privedla do določenega rezultata ne glede na nacionalno pravo gospodarskih družb, ki se v posameznih državah članicah uporablja za institucije. Opredelitve torej ne bi smele posegati v splošno porazdelitev pristojnosti na podlagi nacionalnega prava gospodarskih družb.
- (56) "Upravljalni organ" bi moral imeti izvršno in nadzorno funkcijo. Pooblastila in sestava upravljalnih organov se po posameznih državah članicah razlikujejo. V državah članicah, kjer imajo upravljalni organi enotirno strukturo, upravni odbor običajno opravlja vodstvene in nadzorne naloge. V državah članicah z dvotirnim sistemom nadzorno funkcijo opravlja ločen nadzorni svet, ki nima izvršne funkcije, pri čemer slednjo funkcijo opravlja uprava, ki je pristojna in odgovorna za vsakodnevno vodenje družbe. Posamezne naloge so v skladu s tem dodeljene različnim subjektom znotraj upravljalnega organa.
- (57) Vloga neizvršnih članov upravljanega organa institucije bi morala vključevati konstruktivno kritiko strategije institucije in s tem prispevati k njenemu oblikovanju, skrben pregled uspešnosti upravljanja pri doseganju dogovorjenih ciljev, zagotavljanje, da so finančne informacije pravilne ter da so finančni nadzor in sistemi za upravljanje tveganj stabilni in zadostni, skrben pregled strukture in izvajanja politike prejemkov institucije ter zagotavljanje nepristranskih mnenj v zvezi z viri, imenovanji in standardi ravnanja.
- (58) Da bi lahko učinkovito spremljal ukrepe in odločitve v zvezi z upravljanjem, bi moral upravljalni organ institucije posvetiti dovolj časa izvajanju svojih funkcij in biti sposoben razumeti poslovanje institucije, njene glavne izpostavljenosti tveganju ter posledice poslovanja in strategije upravljanja tveganj. Preveliko število direktorskih funkcij bi članu upravljalnega organa preprečilo, da dovolj časa posveti izvajanju te nadzorniške vloge. Zato je treba omejiti število direktorskih funkcij, ki jih ima lahko hkrati član upravljalnega organa institucije v različnih subjektih. Vendar pa pri uporabi take omejitve ne bi smeli upoštevati direktorske funkcije v organizacijah, katerih glavni cilji niso prvenstveno komercialne narave, kot so neprofitne ali dobrodelne organizacije.
- (59) Pri imenovanju članov upravljalnega organa bi morali delničarji ali člani institucije preučiti, ali kandidati imajo znanje, kvalifikacije in veščine, ki so potrebne za zagotavljanje ustreznega in skrbnega upravljanja institucije. Ta načela bi se morala uresničevati in izražati prek preglednih in odprtih postopkov imenovanja članov upravljalnega organa.
- (60) Vzrok za to, da upravljalni organi pomanjkljivo spremljajo odločitve v zvezi z upravljanjem, je delno povezan s pojavom kolektivnega razmišljanja. Ta pojav je med drugim posledica neraznolikosti sestave upravljalnih organov. Za spodbujanje neodvisnih mnenj in kritičnega razmišljanja bi morali biti upravljalni organi institucij zato dovolj različni, kar zadeva starost, spol, geografski izvor in izobrazbo ter poklicne izkušnje, da bi zastopali različna mnenja in izkušnje. Za zagotovitev ustrezne zastopanosti prebivalstva je zlasti pomembno ravnovesje med spoloma. Zlasti bi morale institucije, ki ne dosegajo praga glede zastopanosti spola, ki je premalo zastopan, prednostno sprejeti ustrezne ukrepe. Zastopanost zaposlenih v upravljalnih organih lahko štejemo tudi za pozitiven način krepitev raznolikosti, saj prinaša ključno perspektivo in dejansko poznavanje notranjega delovanja institucij. Bolj raznoliki upravljalni organi bi morali učinkoviteje spremljati upravljanje in zato prispevati k izboljššanemu nadzoru nad tveganjem in izboljššani vzdržljivosti institucij. Zato bi morala biti raznolikost eno od meril pri sestavi upravljalnih organov. Raznolikost bi morala biti tudi bolj splošno vključena v politiko zaposlovanja institucije. Taka politika bi morala na primer institucije spodbujati, da kandidate izbirajo z ožjih seznamov, na katerih sta zastopana oba spola.
- (61) Da bi okrepili pravno skladnost in korporativno upravljanje, bi morale države članice vzpostaviti učinkovite in zanesljive mehanizme za spodbujanje poročanja pristojnim organom o morebitnih ali dejanskih kršitvah nacionalnih določb, ki prenašajo to direktivo, in Uredbe (EU) št. 575/2013. Zaposlene, ki poročajo o kršitvah v njihovih institucijah, bi bilo treba v celoti zaščititi.

- (62) Politike prejemkov, ki spodbujajo pretirano tvegano ravnanje, lahko ogrozijo preudarno in učinkovito upravljanje tveganj kreditnih institucij in investicijskih podjetij. Člani skupina G-20 so se zavezali k izvajanju načel Odbora za finančno stabilnost za dobro prakso prejemkov in izvedbene standarde, ki obvladujejo morebitni škodljiv učinek slabo zasnovanih struktur prejemkov na preudarno upravljanje tveganja in nadzor ravnanja posameznikov pri prevzemanju tveganj. Cilj te direktive je izvajanje mednarodnih načel in standardov na ravni Unije z uvedbo izrecne obveznosti, da kreditne institucije in investicijska podjetja za kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij, vzpostavijo in ohranijo politike in prakse prejemkov, ki so v skladu z učinkovitim upravljanjem tveganj.
- (63) Da se zagotovi vzpostavitev preudarnih politik prejemkov v institucijah, je primerno določiti jasna načela glede upravljanja in strukture politik prejemkov. Slednje bi morale biti zlasti usklajene z nagnjenostjo k tveganju, vrednotami in dolgoročnimi interesi kreditne institucije ali investicijskega podjetja. Ocena elementa prejemkov, ki temelji na uspešnosti, bi morala v ta namen temeljiti na dolgoročni uspešnosti in upoštevati sedanja in prihodnja tveganja, povezana z uspešnostjo.
- (64) Pri določanju politike o variabilnih prejemkih bi bilo treba ločevati med fiksnim prejemkom, ki vključuje plačila, sorazmerne redne pokojninske prispevke ali ugodnosti (kadar takšne ugodnosti ne upoštevajo kakršnekoli uspešnosti), in variabilnim prejemkom, ki vključuje dodatna plačila ali ugodnosti, ki so vezane na uspešnost ali, v izjemnih okoliščinah, druge pogodbene elemente ki niso del običajnega zaposlitvenega svežnja (kot so zdravstveno varstvo, varstvo otrok ali sorazmerni redni pokojninski prispevki). Vključiti bi bilo treba tako denarne kot nedenarne ugodnosti.
- (65) V vsakem primeru bi bilo treba za izogibanje prevzemanju pretiranega tveganja določiti največje dovoljeno razmerje med fiksnim in variabilnim delom celotnega prejemka. V tej zvezi je ustrezno določiti posebno vlogo delničarjev, lastnikov in članov institucij. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da določijo strožje zahteve v zvezi z razmerjem med fiksnim in variabilnim delom celotnega prejemka. Da bi spodbudili uporabo lastniških ali dolžniških instrumentov, za katere velja dolgoročni odlog, kot element variabilnih prejemkov, bi morale države članice imeti možnost, da ob določenih omejitvah institucijam dovolijo, da pri izračunu vrednosti teh instrumentov zaradi uporabe največjega dovoljenega razmerja uporabijo nominalno diskontno stopnjo. Vendar pa države članice ne bi smele biti obvezane, da zagotovijo to možnost, lahko pa v ta namen določijo nižji najvišji odstotek skupnega variabilnega prejemka od tistega, ki je določen v tej direktivi. Da bi zagotovili usklajen in dosleden pristop, ki zagotavlja enake konkurenčne pogoje na celotnem notranjem trgu, bi moral EBA zagotoviti ustrezne smernice glede nominalne diskontne stopnje, ki naj se uporablja.
- (66) Da se zagotovi, da je zasnova politik prejemkov vključena v upravljanje tveganj institucije, bi moral upravljalni organ sprejeti in redno pregledovati vzpostavljene politike prejemkov. Določbe te direktive o prejemkih bi morale sorazmerno odražati razlike med različnimi vrstami institucij ob upoštevanju njihove velikosti, notranje organiziranosti in narave, obsega ter zapletenosti njihovih dejavnosti. Zlasti ne bi bilo sorazmerno, da se od nekaterih vrst investicijskih podjetij zahteva, da izpolnjujejo vsa takšna načela.
- (67) Da bi zaščitili in spodbujali finančno stabilnost v Uniji in se odzvali na morebitno izogibanje zahtevam iz te direktive, bi morali pristojni organi zagotoviti usklajenost z načeli in pravili o prejemkih za institucije na konsolidirani podlagi, to je na ravni skupine, nadrejenih oseb in podrejenih družb, vključno s podružnicami in podrejenimi družbami s sedežem v tretjih državah.
- (68) Ker lahko slabo zasnovane politike prejemkov in sistem spodbud do nesprejemljive ravni povečajo tveganja, ki so jim izpostavljene kreditne institucije in investicijska podjetja, bi bilo treba sprejeti takojšnje sanacijske ukrepe in po potrebi ustrezne popravne ukrepe. Zato je primerno zagotoviti, da so pristojni organi pooblaščen za uvedbo kvalitativnih ali kvantitativnih ukrepov za zadevne subjekte, ki so namenjeni reševanju težav, ugotovljenih v zvezi s politikami prejemkov pri nadzorniškem pregledovanju.
- (69) Določbe o prejemkih ne bi smele posegati v celovito izvajanje temeljnih pravic, zagotovljenih na podlagi člena 153(5) PDEU, splošnih načel nacionalnega pogodbenega in delovnega prava, prava Unije in nacionalnega prava glede pravic in udeležbe delničarjev ter splošne odgovornosti upravljalnih organov zadevne institucije ter po potrebi pravic socialnih partnerjev, da sklepajo in izvajajo kolektivne pogodbe v skladu z nacionalnim pravom in običaji.

- (70) Kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tržno tveganje bi morale temeljiti na zunanjih bonitetnih ocenah, kolikor je to potrebno. Če je kreditno tveganje pomembno, morajo institucije zato na splošno poskusiti uvesti pristope ali notranje modele, ki temeljijo na notranjih bonitetnih ocenah. Kljub temu bi bilo mogoče uporabiti standardizirane pristope, ki temeljijo na zunanjih bonitetnih ocenah, če je kreditno tveganje manj pomembno, kar je značilno za manj razvite institucije, nepomembne kategorije izpostavljenosti ali situacije, ko bi bila uporaba notranjih pristopov preveč obremenjujoča.
- (71) Direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES predstavljata enega izmed stebrov, na katerih je slonelo pretirano zanašanje na zunanje bonitetne ocene. Ta direktiva bi morala upoštevati sklepe skupine G20 in načela Odbora za finančno stabilnost glede zmanjšanja zanašanja na zunanje bonitetne ocene. Institucije bi bilo zato treba spodbuditi k uporabi notranjih namesto zunanjih bonitetnih ocen, in sicer tudi za namene izračuna regulativnih kapitalskih zahtev.
- (72) Pretirano zanašanje na zunanje bonitetne ocene bi bilo treba zmanjšati, vse samodejne učinke, ki izhajajo iz ocen, pa postopoma odpraviti. Od institucij bi bilo treba zahtevati, da vzpostavijo zanesljiva merila za odobritev kreditov in procesi odločanja o kreditih. Institucije bi lahko zunanje bonitetne ocene uporabile kot enega od več dejavnikov v tem procesu, vendar se ne bi smele na njih izključno ali samodejno zanašati.
- (73) Priznanje bonitetne agencije kot zunanje bonitetne institucije (ECAI) ne bi smelo povečati omejevanja dostopa do trga, na katerem že prevladujejo tri družbe. Da bi odprli trg za druge družbe, bi morali EBA, centralne banke držav članic in ECB zagotoviti, da bi bilo več bonitetnih agencij priznanih kot zunanje bonitetne institucije, pri čemer ta proces ne bi smel postati lažji ali manj zahteven.
- (74) Glede na zelo raznolike pristope institucij, ki uporabljajo pristope notranjega modeliranja, je pomembno, da imajo pristojni organi in EBA jasno sliko o razponu vrednosti tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev, ki se v okviru takšnih pristopov pojavijo za podobne vrste izpostavljenosti. V ta namen, bi morale institucije pristojnim organom predložiti rezultate notranjih modelov, ki se uporabljajo za referenčne portfelje, ki jih je razvil EBA in ki pokrivajo različne vrste izpostavljenosti. Pristojni organi bi morali na podlagi prejetih informacij sprejeti ustrezne ukrepe, da bi zagotovili, da je mogoče podobnosti ali razlike v rezultatih za enako izpostavljenost upravičiti v smislu tveganj, ki so nastala. Na splošno gledano, bi morali pristojni organi in EBA zagotoviti, da izbira med pristopom notranjega modeliranja in standardiziranim pristopom ne bi privedla do podcenjenosti kapitalskih zahtev. Medtem ko je kapitalske zahteve za operativno tveganje na ravni posamezne izpostavljenosti težavneje razporediti in je zato to vrsto tveganja primerno izključiti iz procesa primerjanja, pa bi morali pristojni organi kljub temu slediti razvoju na področju pristopov notranjega modeliranja k operativnemu tveganju, da bi spremljali razpon uporabljenih praks in izboljšali nadzorniške pristope.
- (75) Spodbujati bi se moral razvoj dolgoročnih posojilnih razmerij, ko se informacije, pridobljene iz stalnega poslovnega odnosa s strankami, uporabijo za zagotovitev kakovostnejše potrebne skrbnosti in ocene tveganja, kot ju je mogoče pridobiti zgolj iz standardiziranih informacij in kreditnih točk.
- (76) Za nadzor likvidnosti bi morale biti odgovorne matične države članice, takoj ko se začnejo uporabljati podrobna merila za zahtevo glede likvidnostnega kritja. Da bi lahko matične države članice do takrat uvedle nadzor, bi ga bilo treba na tem področju uskladiti. Za zagotavljanje učinkovitega nadzora bi morali pristojni organi matične države in države gostiteljice tesneje sodelovati na področju likvidnosti.
- (77) Če znotraj skupine likvidna sredstva v eni instituciji v stresnih okoliščinah ustrezajo likvidnostnim potrebam druge članice skupine, bi moralo biti pristojnim organom omogočeno, da institucijo izvzamejo iz zahtev glede likvidnostnega kritja in namesto tega te zahteve uporabijo na konsolidirani podlagi.
- (78) Ukrepi, sprejeti na podlagi te direktive, ne bi smeli posegati v ukrepe, sprejete v skladu z Direktivo 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij⁽¹⁾. Nadzorni ukrepi ne bi smeli povzročiti diskriminacije med upniki iz različnih držav članic.
- (79) Glede na finančno krizo in prociklične mehanizme, ki so prispevali k njenemu nastanku in povečali njen učinek, so Odbor za finančno stabilnost, Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS) in skupina G-20 pripravili priporočila za zmanjšanje procikličnih učinkov finančne uredbe. BCBS je decembra 2010 izdal nove globalne regulativne standarde o kapitalski ustreznosti bank (pravila Basel III), vključno s pravili, ki zahtevajo vzdrževanje varovalnih kapitalskih blažilnikov in proticikličnih kapitalskih blažilnikov.

⁽¹⁾ UL L 125, 5.5.2001, str. 15.

- (80) Zato je primerno, da se za kreditne institucije in zadevna investicijska podjetja poleg drugih kapitalskih zahtev zahtevata varovalni kapitalski blažilnik in proticiklični kapitalski blažilnik, s katerima se zagotovi, da v obdobjih gospodarske rasti akumulirajo zadostno kapitalsko osnovo za pokrivanje izgub v stresnih obdobjih. Proticiklični kapitalski blažilnik bi se moral povečati, ko bi se presodilo, da je skupna kreditna rast in rast drugih kategorij sredstev, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti takih kreditnih institucij in investicijskih podjetij, povezana z nastankom tveganja na ravni celotnega sistema, in zmanjšal v stresnih obdobjih.
- (81) Za zagotovitev, da proticiklični kapitalski blažilniki ustrezno odražajo tveganje prekomerne kreditne rasti za bančni sektor, bi morale kreditne institucije in investicijske firme izračunati njim lastne blažilnike kot tehtano povprečje stopenj proticikličnih blažilnikov, ki se uporabljajo za države, v katerih imajo kreditno izpostavljenost. Vsaka država članica bi morala zato imenovati organ, ki je odgovoren za četrtletno določanje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti v zadevni državi članici. Ta stopnja blažilnika bi morala upoštevati ravni kreditne rasti in spremembe količnika med krediti in BDP v tej državi članici ter vse druge spremenljivke, ki so povezane s tveganji za stabilnost finančnega sistema.
- (82) Da bi se pri določanju stopenj proticikličnih blažilnikov spodbudila skladnost na mednarodni ravni, je BCBS oblikoval metodologijo na podlagi razmerja med krediti in BDP. Uporabiti bi jo bilo treba kot skupno izhodišče za odločitve ustreznih nacionalnih organov glede stopenj blažilnikov, vendar ne bi smela povzročiti samodejnega določanja blažilnikov ali zavezovati imenovanega organa. Stopnja blažilnika bi morala smiselno odražati kreditni cikel in tveganja zaradi prekomerne kreditne rasti v državi članici in bi morala ustrezno upoštevati tudi posebnosti nacionalnega gospodarstva.
- (83) Omejitve variabilnih prejemkov so pomemben element pri zagotavljanju, da kreditne institucije in investicijska podjetja ponovno zagotovijo raven svojega kapitala pri delovanju znotraj razpona blažilnika. Za kreditne institucije in investicijska podjetja že velja načelo, da morajo biti nagrade in diskrecijska izplačila variabilnih prejemkov vzdržni za tiste kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, pri čemer se upošteva finančni položaj institucije. Za zagotovitev, da institucija pravočasno ponovno vzpostavi ravni kapitala, je ob upoštevanju dolgoročnega zdravja institucije potrebno ustrezno uskladiti izplačilo variabilnih prejemkov in diskrecijskih pokojninskih ugodnosti z dobičkom institucije v vsakem obdobju, v katerem zahteva po skupnem blažilniku ni izpolnjena.
- (84) Institucije bi morale s pisnimi politikami in postopki odpravljati in nadzorovati vsa tveganja koncentracije.
- Zaradi narave izpostavljenosti javnega sektorja ter zaradi obsega teh izpostavljenosti in težav pri umerjanju kapitalskih zahtev je nadzorovanje tveganj koncentracije učinkovitejše od tehtanja tveganja teh izpostavljenosti. Komisija bi morala v ustreznem trenutku Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o morebitnih smiselnih spremembah bonitetne obravnave tveganja koncentracije.
- (85) Države članice bi morale imeti možnost, da od nekaterih institucij zahtevajo, da imajo poleg varovalnega kapitalskega blažilnika in proticikličnega kapitalskega blažilnika tudi blažilnik sistemskih tveganj, da bi tako preprečile in zmanjšale dolgoročno neciklična sistemska ali makrobonitetna tveganja, ki jih Uredba (EU) št. 575/2013 ne zajema, če obstaja tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj bi se morala uporabljati za vse institucije ali za eno ali več podskupin teh institucij, kjer institucije opravljajo poslovne dejavnosti s podobnimi profili tveganosti.
- (86) Za doseganje skladnega makrobonitetnega nadzora po vsej Uniji je ustrezno, da Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) oblikuje načela, prilagojena gospodarstvu Unije, ter je odgovoren za spremljanje njihove uporabe. Ta direktiva ESRB ne bi smela preprečiti ukrepanja, za katerega meni, da je potrebno v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽¹⁾.
- (87) Države članice bi morale imeti možnost, da priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica, in to stopnjo blažilnika uporabljajo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici za izpostavljenosti v državi članici, ki določi stopnjo blažilnika. Država članica, ki določi stopnjo blažilnika, bi morala imeti možnost ESR) zaprositi tudi, naj izda priporočilo iz člena 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010, naslovljeno na eno ali več držav članic, ki bi lahko priznale stopnjo blažilnika, in jim priporoči, naj to storijo. To priporočilo je odvisno od pravila "upoštevaj ali pojasni" iz člena 3(2) in člena 17 navedene uredbe.
- (88) Primerno je, da so odločitve držav članic glede stopenj proticikličnih blažilnikov čim bolj usklajene. Na zahtevo pristojnih ali imenovanih organov bi lahko ESRB v zvezi z navedenim pomagal pri medsebojnih razpravah med temi organi o določitvi predlaganih stopenj blažilnikov, vključno z ustreznimi spremenljivkami.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

- (89) Kadar kreditna institucija ali investicijsko podjetje ne izpolnjuje v celoti zahtev po skupnem blažilniku, bi bilo treba z ustreznimi ukrepi zagotoviti, da pravočasno ponovno vzpostavi njeno raven kapitala. Za ohranitev kapitala je primerno, da se uvedejo sorazmerne omejitve glede diskrecijskih razdelitev dobička, vključno z izplačili dividend in plačili variabilnih prejemkov. Da se zagotovi, da imajo takšne institucije ali podjetja verodostojno strategijo za ponovno vzpostavitev ravni kapitala, bi bilo treba od njih zahtevati, naj pripravijo načrt za ohranitev ravni kapitala, s katerim se strinjajo pristojni organi in ki določa omejitve razdelitve ter druge ukrepe, ki jih namestila institucija ali podjetje sprejeti za zagotovitev skladnosti z vsemi zahtevami po blažilniku.
- (90) Organi bodo globalnim sistemsko pomembnim institucijam (GSPI) verjetno naložili strožje kapitalske zahteve, da bi tako uravnotežili večje tveganje, ki ga GSPI predstavljajo za finančni sistem, in morebitni učinek njihovega propada na davkoplačevalce. Kadar organ naloži uporabo blažilnika sistemskih tveganj in se uporablja t blažilnik za GSPI, bi se moral uporabiti blažilnik, ki ima višjo stopnjo. Kadar se blažilnik sistemskih tveganj uporablja le za izpostavljenosti v državi članici, bi se moral prišteti k blažilniku GSPI ali k blažilniku za druge sistemsko pomembne institucije (DSPI), ki se uporablja v skladu s to direktivo.
- (91) S tehničnimi standardi v finančnih storitvah bi bilo treba zagotoviti dosledno harmoniziranost in ustrezno zaščito vlagateljev, investorjev in potrošnikov po vsej Uniji. Ker je EBA organ z visoko specializiranimi strokovnjaki, bi bilo učinkovito in ustrezno, da se mu zaupa priprava osnutkov regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki ne vključujejo odločitev politik, ti osnutki pa se predložijo Komisiji. EBA bi moral pri pripravi tehničnih standardov zagotoviti učinkovite upravne in poročevalske postopke.
- (92) Komisija bi morala sprejeti regulativne tehnične standarde, ki jih pripravi EBA, na področju dovoljenj za poslovanje kreditnih institucij in pridobitve velikih deležev v njih, izmenjave informacij med pristojnimi organi, uveljavljanja svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, nadzorniškega sodelovanja, politik prejemkov kreditnih institucij in investicijskih firm ter nadzora mešanih finančnih holdingov z uporabo delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU in členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Komisija in EBA bi morala zagotoviti, da lahko te standarde uporabljajo vse zadevne institucije sorazmerno z naravo, obsegom in zapletenostjo teh institucij in njihovih dejavnosti.
- (93) Glede na podrobnosti in število regulativnih tehničnih standardov, ki se jih bo sprejelo v skladu s to direktivo, bi se moralo v primeru, da Komisija sprejme regulativni tehnični standard, ki je enak osnutku regulativnega tehničnega standarda, ki ga je predložil EBA, obdobje, v katerem lahko Evropski parlament ali Svet nasprotujeta regulativnemu tehničnemu standardu podaljšati za en mesec. Komisija bi si morala prizadevati za pravočasno sprejetje regulativnih tehničnih standardov, da bi Evropski parlament in Svet lahko izkoristila celotno obdobje pregleda, saj je treba upoštevati obseg in zapletenost regulativnih tehničnih standardov ter podrobnosti poslovanja Evropskega parlamenta in Sveta, delovni koledar in sestavo.
- (94) Komisija bi morala biti pooblaščenca tudi za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih razvije EBA na področju dovoljenj za poslovanje kreditnih institucij in pridobitve pomembnejših deležev v njih, izmenjave informacij med pristojnimi organi, nadzorniškega sodelovanja, posebnih bonitetnih zahtev in razkritja informacij s strani nadzornih organov z uporabo izvedbenih aktov v skladu s členom 291 PDEU in členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
- (95) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽¹⁾.
- (96) Da bi se zahteve iz te direktive natančneje določile, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s pojasnitvijo opredelitev pojmov in terminologije iz te direktive, razširitev seznama dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje, in boljše izmenjavo informacij glede podružnic kreditnih institucij. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (97) Sklicevanja na direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES bi se morala brati kot sklicevanja na to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013.

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (98) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ⁽¹⁾, Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu ⁽²⁾, Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽³⁾, Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ⁽⁴⁾, ter Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov ⁽⁵⁾ se sklicujejo na določbe direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES v zvezi s kapitalskimi zahtevami, ki bi se morale določiti v tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013. Zato bi se morala sklicevanja na direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES v navedenih direktivah brati kot sklicevanja na določbe, ki urejajo kapitalske zahteve v tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013.
- (99) Da se omogoči oblikovanje tehničnih standardov, s katerimi institucije, ki so del finančnega konglomerata, uporabljajo ustrezne metode izračuna za določitev zahtevanega kapitala na konsolidirani podlagi, bi bilo treba Direktivo 2002/87/ES ustrezno spremeniti.
- (100) Da bi notranji bančni trg deloval vedno bolj učinkovito in da se državljanom Unije zagotovi ustrezna stopnja preglednosti, je potrebno, da pristojni organi objavijo informacije o načinu izvajanja te direktive, tako da je mogoča smiselna primerjava.
- (101) Glede nadzora likvidnosti bi morale biti na voljo obdobje, v katerem države članice preidejo na regulativni režim, v skladu s katerim se uporabljajo podrobna merila za zahtevo glede likvidnostnega kritja.
- (102) Da bi zagotovili stabilen, gladek in postopen prehod institucij na nove zahteve glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja na ravni Unije, bi morali pristojni organi v celoti uporabiti svoja nadzorna pooblastila na podlagi te direktive in na podlagi veljavnega nacionalnega prava. Pristojni organi bi morali zlasti razmisliti o potrebi po uporabi upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov, vključno z dodatnimi bonitetnimi ukrepi, njihova raven pa bi morala biti na splošno povezana z neskladjem med dejanskim likvidnostnim položajem institucije ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja. Pristojni organi bi morali pri pripravi te ocene ustrezno upoštevati tržne pogoje. Takšne upravne kazni ali drugi upravni ukrepi bi se morali uporabljati, dokler na ravni Unije ne bodo uveljavljeni izčrpani pravni akti o zahtevah glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja.
- (103) Pri obdelavi osebnih podatkov za namene te direktive bi se morali v celoti uporabljati Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽⁶⁾ ter Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽⁷⁾.
- (104) Ker ciljev te direktive, in sicer določitev pravil o dostopu do dejavnosti institucij ter bonitetnem nadzoru institucij in, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč jih je zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.
- (105) V skladu s skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrezajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (106) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov s skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001, ki je sprejel menje ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

⁽³⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

⁽⁴⁾ UL L 267, 10.10.2009, str. 7.

⁽⁵⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽⁷⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽⁸⁾ UL C 175, 19.06.2012, str. 1.

(107) Direktivo 2002/87/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti in direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE TER OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila o:

- (a) dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu skupaj: institucije);
- (b) pooblastilih za nadzor in orodjih za bonitetni nadzor institucij s strani pristojnih organov;
- (c) bonitetnem nadzoru institucij s strani pristojnih organov na način, ki je skladen s pravili iz Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) zahtevah glede objav s strani pristojnih organov na področju bonitetne ureditve in nadzora institucij.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za institucije.
2. Člen 30 se uporablja za lokalna podjetja.
3. Člen 31 se uporablja za podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013
4. Člen 34 ter poglavje 3 naslova VII se uporabljata za finančne holdinge, mešane finančne holdinge in mešane poslovne holdinge s sedeži v Uniji.
5. Ta direktiva se ne uporablja za:
 - (1) dostop do dejavnosti investicijskih podjetij, če to ureja Direktiva 2004/39/ES;
 - (2) centralne banke,
 - (3) poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja,

(4) "Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut" v Belgiji,

(5) "Eksport Kredit Fonden", "Eksport Kredit Fonden A/S", "Danmarks Skibskredit A/S" in "KommuneKredit" na Danskem,

(6) "Kreditanstalt für Wiederaufbau", podjetja, ki so v skladu z "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" priznana kot organi državne stanovanjske politike in se večinoma ne ukvarjajo z bančnimi posli, in podjetja, priznana kot neprofitna stanovanjska podjetja v skladu z navedenim zakonom, v Nemčiji,

(7) "hoiu-laenuühistud" kot zadruga, priznane na podlagi "hoiu-laenuühistu seadus" v Estoniji,

(8) "credit unions" in "friendly societies" na Irskem,

(9) "Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων" (Tamio Parakatathikon kai Danion) v Grčiji,

(10) "Instituto de Crédito Oficial" v Španiji,

(11) "Caisse des dépôts et consignations" v Franciji,

(12) "Cassa depositi e prestiti" v Italiji,

(13) "krājaizdevu sabiedrības", podjetja, ki so v skladu s "krājaizdevu sabiedrību likums" priznana kot zadruga, ki opravljajo finančne storitve izključno za svoje člane, v Latviji,

(14) "kredito unijos", razen "Centrinė kredito unija", v Litvi,

(15) "MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság" in "Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság" na Madžarskem,

(16) "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering" in "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV" na Nizozemskem,

(17) podjetja, priznana kot stanovanjska združenja v javnem interesu, in "Oesterreichische Kontrollbank AG" v Avstriji,

- (18) "Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe" in "Bank Gospodarstwa Krajowego" na Poljskem,
- (19) "Caixas Económicas", obstoječe na dan 1. januarja 1986, razen tistih, ki so ustanovljene kot družbe z omejeno odgovornostjo, in "Caixa Económica Montepio Geral" na Portugalskem,
- (20) "SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana" v Sloveniji,
- (21) "Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB" in "Finnvera Oyj/Finnvera Abp" na Finskem,
- (22) "Svenska Skeppshypotekskassan" na Švedskem,
- (23) "National Savings Bank", "Commonwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for overseas governments and administrations", kreditne zadruge in komunalne banke v Združenem kraljestvu,
6. Subjekti iz točke (1) in točk (3) do (23) odstavka 5 tega člena se štejejo za finančne institucije za namene člena 34 in poglavja 3 naslova VII.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) "kreditna institucija" pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki (1) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (2) "investicijsko podjetje" pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki (2) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (3) "institucija" pomeni institucijo, kakor je opredeljena v točki (3) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (4) "lokalno podjetje" pomeni lokalno podjetje, kakor je opredeljeno v točki (4) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (5) "zavarovalnica" pomeni zavarovalnico, kakor je opredeljena v točki (5) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (6) "pozavarovalnica" pomeni pozavarovalnico kakor je opredeljena v točki (6) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (7) "upravljalni organ" pomeni organ ali organe institucije, ki so imenovani v skladu z nacionalnim pravom, ki so pooblašeni za določitev strategije, ciljev in splošne usmeritve institucije ter ki nadzorujejo in spremljajo sprejemanje odločitev v zvezi z vodenjem in vključuje osebe, ki dejansko vodijo posle institucije;
- (8) "upravljalni organ v nadzorni funkciji" pomeni upravljalni organ v vlogi spremljanja in nadzora nad sprejemanjem odločitev v zvezi z upravljanjem;
- (9) "višje vodstvo" pomeni fizične osebe, ki v instituciji opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorne upravljalnemu organu za vsakodnevno upravljanje institucije;
- (10) "sistemsko tveganje" pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;
- (11) "modelsko tveganje" pomeni morebitno izgubo, ki jo lahko utрпи institucija kot posledico odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri razvoju, izvajanju ali uporabi tovrstnih modelov;
- (12) "originator" pomeni originatorja, kakor je opredeljen v točki (13) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (13) "sponzor" pomeni sponzorja, kakor je opredeljen v točki (14) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (14) "nadrejena oseba" pomeni nadrejeno osebo, kakor je opredeljena v točki (15) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (15) "podrejena družba" pomeni podrejeno družbo, kakor je opredeljena v točki (16) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (16) "podružnica" pomeni podružnico, kakor je opredeljena v točki (17) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (17) "družba za pomožne storitve" pomeni družbo za pomožne storitve, kakor je opredeljena v točki (18) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (18) "družba za opravljanje" pomeni družbo za opravljanje, kakor je opredeljena v točki (19) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

- (19) "finančni holding" pomeni finančni holding, kakor je opredeljen v točki (20) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (20) "mešani finančni holding" pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki (21) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (21) "mešani poslovni holding" pomeni mešani poslovni holding, kakor je opredeljen v točki (22) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (22) "finančna institucija" pomeni finančno institucijo, kakor je opredeljena v točki (26) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (23) "subjekt finančnega sektorja" pomeni subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v točki (27) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (24) "nadrejena institucija v državi članici" pomeni nadrejeno institucijo v državi članici, kakor je opredeljena v točki (28) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (25) "EU nadrejena institucija", pomeni EU nadrejeno institucijo, kakor je opredeljena v točki (29) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (26) "nadrejeni finančni holding v državi članici" pomeni nadrejeni finančni holding v državi članici, kakor je opredeljen v točki (30) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (27) "EU nadrejeni finančni holding" pomeni EU nadrejeni finančni holding, kakor je opredeljen v točki (31) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (28) "nadrejeni mešani finančni holding v državi članici" pomeni nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, kakor je opredeljen v točki (32) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (29) "EU nadrejeni mešani finančni holding" pomeni EU nadrejeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki (33 nadrejena institucija v državi članici) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (30) "sistemsko pomembna institucija" pomeni EU nadrejeno institucijo, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding ali institucijo, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemsko tveganje;
- (31) "centralna nasprotna stranka" pomeni centralno nasprotno stranko, kakor je opredeljena v točki (34) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (32) "udeležba" pomeni udeležbo, kakor je opredeljena v točki (35) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (33) "kvalificiran delež" pomeni kvalificiran delež, kakor je opredeljen v točki (36) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (34) "obvladovanje" pomeni obvladovanje, kakor je opredeljeno v točki (37) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (35) "tesna povezanost" pomeni tesno povezanost, kakor je opredeljena v točki (38) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (36) "pristojni organ" pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v točki (40) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (37) "konsolidacijski nadzornik" pomeni konsolidacijskega nadzornika, kakor je opredeljen v točki (41) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (38) "dovoljenje" pomeni dovoljenje, kakor je opredeljeno v točki (42) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (39) "matična država članica" pomeni matično državo članico, kakor je opredeljena v točki (43) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (40) "država članica gostiteljica" pomeni državo članico gostiteljico, kakor je opredeljena v točki (44) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (41) "centralne banke ESCB" pomeni centralne banke ESCB, kakor so opredeljene v točki (45) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (42) "centralne banke" pomenijo centralne banke, kakor so opredeljene v točki (46) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (43) "konsolidirani položaj" pomeni konsolidirani položaj, kakor je opredeljen v točki (47) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (44) "konsolidirana podlaga" pomeni konsolidirano podlago, kakor je opredeljena v točki (48) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (45) "subkonsolidirana podlaga" pomeni subkonsolidirano podlago, kakor je opredeljena v točki (49) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

- (46) "finančni instrument" pomeni finančni instrument, kakor je opredeljen v točki (50) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (47) "kapital" pomeni kapital, kakor je opredeljen v točki (118) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (48) "operativno tveganje" pomeni operativno tveganje, kakor je opredeljeno v točki (52) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (49) "zmanjševanje kreditnega tveganja" pomeni zmanjševanje kreditnega tveganja, kakor je opredeljeno v točki (57) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (50) "listinjenje" pomeni listinjenje, kakor je opredeljeno v točki (61) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (51) "pozicija v listinjenju" pomeni pozicijo v listinjenju, kakor je opredeljena v točki (62) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (52) "subjekt s posebnim namenom pri listinjenju" pomeni subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kakor je opredeljen v točki (66) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (53) "posebne pokojninske ugodnosti" pomeni posebne pokojninske ugodnosti, kakor so opredeljene v točki (73) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (54) "trgovalna knjiga" pomeni trgovalno knjigo, kakor je opredeljena v točki (86) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (55) "reguliran trg" pomeni reguliran trg, kakor je opredeljen v točki (92) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (56) "finančni vzvod" pomeni finančni vzvod, kakor je opredeljen v točki (93) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (57) "tveganje prevelikega finančnega vzvoda" pomeni tveganje prevelikega finančnega vzvoda, kakor je opredeljeno v točki (94) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (58) "zunanja bonitetna agencija" pomeni zunanjo bonitetna agencija, kakor je opredeljena v točki (98) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

- (59) "notranji pristopi" pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz člena 143(1), pristop na podlagi notranjih modelov iz člena 221, pristop na podlagi lastnih ocen iz člena 225, pristop na podlagi naprednih pristopov za merjenje iz člena 312(2), metoda notranjih modelov iz člena 283 in 363 ter pristop notranjega ocenjevanja iz člena 259(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Kadar se ta direktiva sklicuje na upravljalni organ in kadar so v skladu z nacionalnim pravom vodstvene in nadzorne funkcije upravljalnega organa dodeljene različnim organom ali različnim članom znotraj enega organa, država članica določi organe ali člane upravljalnega organa, ki so odgovorni v skladu z nacionalnim pravom, razen če je v direktivi drugače določeno.

NASLOV II

PRISTOJNI ORGANI

Člen 4

Imenovanje in pooblastila pristojnih organov

1. Države članice imenujejo pristojne organe, ki opravljajo funkcije in naloge iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013. O tem obvestijo Komisijo in EBA ter navedejo vse razdelitve funkcij in nalog.
2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi spremljajo dejavnosti institucij ter po potrebi finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, da bi lahko ocenili skladnost z zahtevami te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013
3. Države članice zagotovijo, da so uvedeni ustrezni ukrepi, ki pristojnim organom omogočajo pridobitev informacij, potrebnih za ocenitev skladnosti institucij ter po potrebi finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov z zahtevami iz odstavka 2, in preiskavo morebitnih kršitev teh zahtev.
4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in pooblastila za opravljanje funkcij v zvezi z bonitetnim nadzorom, preiskavami in kaznimi iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter da so pri tem neodvisni.
5. Države članice zahtevajo, da institucije pristojnim organom svojih matičnih držav članic predložijo vse informacije, potrebne za presojo njihove skladnosti s pravili, sprejetimi v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013. Države članice zagotovijo tudi, da mehanizmi notranjih kontrol ter administrativni in računovodski postopki institucij omogočajo, da se lahko njihova skladnost s pravili kadar koli preveri.

6. Države članice zagotovijo, da institucije evidentirajo vse svoje posle ter dokumentirajo sisteme in postopke, za katere veljata ta direktiva in Uredba (EU) št. 575/2013, tako da lahko pristojni organi kadar koli preverijo skladnost s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013.

7. Države članice zagotovijo, da so nadzorniške funkcije na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter vse druge funkcije pristojnih organov ločene in neodvisne od funkcij v zvezi z reševanjem. Države članice o tem obvestijo Komisijo in EBA ter navedejo vse razdelitve nalog.

8. Države članice zagotovijo, da kadar imajo organi, ki niso pristojni organi, pooblastila za reševanje, ti organi tesno sodelujejo s pristojnimi organi in se posvetujejo z njimi glede priprave načrtov za reševanje.

Člen 5

Usklajevanje znotraj držav članic

Če imajo države članice več kot en pristojni organ za bonitetni nadzor kreditnih institucij, investicijskih podjetij in finančnih institucij, sprejmejo ukrepe, potrebne za organizacijo usklajevanja med temi organi.

Člen 6

Sodelovanje v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora

Pristojni organi pri opravljanju svojih nalog skrbijo za konvergenco nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013. V ta namen države članice zagotovijo, da:

- (a) pristojni organi kot člani Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji sodelujejo v duhu zaupanja in popolnega medsebojnega spoštovanja, zlasti pri zagotavljanju pretoka ustreznih in zanesljivih informacij med njimi in drugimi člani ESFS;
- (b) pristojni organi sodelujejo pri dejavnostih EBA in po potrebi v kolegijih nadzornikov;
- (c) si pristojni organi prizadevajo za upoštevanje smernic in priporočil, ki jih izda EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ter za odziv na opozorila in priporočila,

ki jih izda ESRB v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010;

(d) pristojni organi tesno sodelujejo z ESRB;

(e) nacionalne pristojnosti, podeljene pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih nalog, ki jih imajo kot člani EBA, ali po potrebi ESRB, ali v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013

Člen 7

Razsežnost nadzora Unije

Pristojni organi v vsaki državi članici pri opravljanju svojih splošnih nalog, in zlasti v izrednih razmerah, na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo morebiten vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v drugih zadevnih državah članicah.

NASLOV III

ZAHTEVE ZA DOSTOP DO DEJAVNOSTI KREDITNIH INSTITUCIJ

POGLAVJE 1

Splošne zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij

Člen 8

Dovoljenje

1. Države članice od kreditnih institucij zahtevajo, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja svojih dejavnosti. Brez poseganja v člene 10 do 14 določijo zahteve za pridobitev takega dovoljenja ter o njih uradno obvestijo EBA.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

- (a) informacije, ki se predložijo pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, vključno s poslovnim načrtom iz člena 10;
- (b) zahteve, ki se v skladu s členom 14 uporabljajo za delničarje in družbenike s kvalificiranimi deleži; in
- (c) okoliščine, ki bi lahko pristojne organe ovirale pri učinkovitem opravljanju nadzorniških funkcij iz člena 14.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o standardnih obrazcih, predlogah in postopkih za zagotavljanje informacij iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 2.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 2 in 3 predloži Komisiji do 31. decembra 2015.

Člen 9

Prepoved opravljanja poslov sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti za osebe ali družbe, ki niso kreditne institucije

1. Države članice osebam ali družbam, ki niso kreditne institucije, prepovejo opravljanje poslov sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za sprejemanje vlog ali drugih sredstev, vračljivih s strani države članice, njenih regionalnih ali lokalnih organov, javnih mednarodnih organov, katerih članica je ena ali več držav članic, ali za primere, za katere izrecno velja nacionalno pravo ali pravo Unije, če so te dejavnosti v skladu s predpisi in kontrolami, namenjenimi zaščiti vlagateljev in investitorjev.

Člen 10

Poslovni načrt in organizacijska struktura

Države članice zahtevajo, da se vlogi za izdajo dovoljenja priloži poslovni načrt, ki določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo kreditne institucije.

Člen 11

Gospodarske potrebe

Države članice ne smejo zahtevati, da se vloga za izdajo dovoljenja preverja glede na gospodarske potrebe trga.

Člen 12

Ustanovni kapital

1. Brez poseganja v druge splošne pogoje, ki jih določa nacionalno pravo, pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, kadar kreditna institucija nima ločenega kapitala ali če njen ustanovni kapital znaša manj kot 5 milijonov EUR.

2. Ustanovni kapital zajema eno ali več postavk iz člena 26(1)(a) do (e) Uredbe (EU) št. 575/2013

3. Države članice lahko odločijo, da kreditne institucije, ki ne izpolnjujejo pogojev v zvezi z ločenim kapitalom in ki so obstajale 15. decembra 1979, lahko še naprej poslujejo. Take kreditne institucije lahko izvzamejo iz zahtev prvega pododstavka člena 13(1).

4. Države članice lahko izdajo dovoljenje za določene kategorije kreditnih institucij, katerih ustanovni kapital je nižji, kot je določeno v odstavku 1, pod naslednjimi pogoji:

(a) ustanovni kapital znaša najmanj 1 milijon EUR;

(b) zadevne države članice Komisijo in EBA uradno obvestijo o svojih razlogih za uporabo te možnosti.

Člen 13

Dejansko vodenje poslov in kraj sedeža

1. Pristojni organi kreditni instituciji izdajo dovoljenje za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije le, kadar vsaj dve osebi dejansko vodita posle kreditne institucije vložnice.

Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja, če člani upravljalnega organa ne izpolnjujejo zahtev iz člena 91(1).

2. Vsaka država članica zahteva, da:

(a) ima kreditna institucija, ki je pravna oseba in ki ima statutarni sedež v skladu z nacionalnim pravom, sedež v isti državi članici kot statutarni sedež;

(b) ima kreditna institucija, ki ni kreditna institucija v skladu s točko (a), sedež v državi članici, ki je izdala dovoljenje in v kateri dejansko opravlja svoje dejavnosti.

Člen 14

Delničarji in družbeniki

1. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, razen, če jih je kreditna institucija obvestila o identiteti delničarjev ali družbenikov, bodisi neposrednih bodisi posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže, in o velikosti teh deležev ter v primeru, da ni kvalificiranih deležev, o dvajsetih največjih delničarjih ali družbenikih.

Pri ugotavljanju, ali so izpolnjena merila za kvalificirani delež, se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu ⁽¹⁾ ter pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) navedene direktive.

Države članice ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih institucije pridobile s prodajo primarne izdaje finančnih instrumentov ali plasiranjem finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, če se te pravice ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in se odsvojijo v enem letu od pridobitve.

2. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, če se jim ob upoštevanju potrebe po preudarnem in skrbnem upravljanju kreditnih institucij delničarji ali družbeniki ne zdijo primerni, še zlasti, kadar niso izpolnjena merila iz člena 23(1)). Uporabljata se člen 23(2) in (3) ter člen 24.

3. Če obstaja tesna povezanost med kreditno institucijo in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, pristojni organi izdajo dovoljenje le, če te povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih nadzorniških funkcij.

Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je kreditna institucija tesno povezana, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje njihovih nadzorniških funkcij.

Pristojni organi zahtevajo, da jim kreditne institucije posredujejo informacije, potrebne za stalno spremljanje skladnosti s pogoji iz tega odstavka.

Člen 15

Zavrnitev izdaje dovoljenja

Kadar pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, vlagatelja uradno obvesti o odločitvi in razlogih zanj v šestih mesecih od prejema vloge ali, kadar je vloga nepopolna, v šestih mesecih od dne, ko vlagatelj pošlje popolne informacije, potrebne za sprejetje odločitve.

⁽¹⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

Odločitev za odobritev ali zavrnitev izdaje dovoljenja se v vsakem primeru sprejme v 12 mesecih od prejema vloge.

Člen 16

Predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic

1. Pristojni organ se pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnimi organi druge države članice, v kateri je kreditna institucija:

- (a) podrejena družba kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici;
- (b) podrejena družba nadrejene osebe kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici;
- (c) obvladovana s strani istih fizičnih ali pravnih oseb kot kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje v tej drugi državi članici.

2. Pristojni organ se pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnim organom, ki je pooblaščen za nadzor zavarovalnic ali investicijskih podjetij v zadevni državi članici, kjer je kreditna institucija:

- (a) podrejena družba zavarovalnice ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Uniji;
- (b) podrejena družba nadrejene osebe zavarovalnice ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Uniji;
- (c) obvladovana s strani istih fizičnih ali pravnih oseb, ki obvladujejo zavarovalnico ali investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v Uniji.

3. Zadevni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter ugleda in izkušenj članov upravljalnega organa, ki so vključeni v upravljanje drugega subjekta iste skupine. Ti organi si izmenjajo informacije o primernosti delničarjev ter ugledu in izkušnjah članov upravljalnega organa, ki so pomembne za izdajanje dovoljenj in redno ocenjevanje izpolnjevanja pogojev poslovanja.

Člen 17**Podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici**

Države članice gostiteljice ne zahtevajo dovoljenja ali jamstvenega kapitala za podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici. Ustanovitev in nadzor takih podružnic se opravi v skladu s členi 35, 36(1),(2) in (3), 37, od 40 do 46, 49, 74 in 75.

Člen 18**Odvzem dovoljenja**

Pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, izdano kreditni instituciji, le kadar takšna kreditna institucija:

- (a) v 12 mesecih dovoljenja ne uporabi, dovoljenje izrecno odkloni ali se več kot šest mesecev ni ukvarjala s posli, razen če zadevna država članica ni določila, da dovoljenje v takih primerih preneha veljati;
- (b) pridobi dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali na kakršen koli drug nepravilen način;
- (c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi ji je bilo dovoljenje izdano;
- (d) ne izpolnjuje več bonitetnih zahtev iz delov 3, 4 ali 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali iz člena 104(1)(a) ali člena 105 te direktive ali ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnila svoje obveznosti do upnikov, ter zlasti ne zagotavlja več varnosti sredstev, ki so ji jih zaupali njeni vlagatelji;
- (e) pomeni enega od drugih primerov, za katere nacionalno pravo predpisuje odvzem dovoljenja; ali
- (f) stori eno od kršitev iz člena 67(1).

Člen 19**Naziv kreditnih institucij**

Kreditne institucije lahko za izvajanje svojih dejavnosti ne glede na določbe v državi članici gostiteljici o uporabi besed "banka", "hranilnica" ali drugih bančnih nazivov na celotnem ozemlju Unije uporabljajo isti naziv kot v državi članici, v kateri imajo

sedež. Če obstaja nevarnost zamenjave, lahko država članica gostiteljica zaradi razjasnitve zahteva, naj se nazivu doda pojasnilo.

Člen 20**Uradno obveščanje o dovoljenju in odvzemu dovoljenja**

1. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vsakem dovoljenju, izdanem v skladu s členom 8.
2. EBA na svojem spletnem mestu objavi seznam z nazivi vseh kreditnih institucij, ki jim je bilo izdano dovoljenje, in ga redno posodablja.
3. Konsolidacijski nadzornik zadevnim pristojnim organom in EBA predloži vse informacije o skupini kreditnih institucij v skladu s členi 14(3), 74(1) in 109(2), zlasti o pravni in organizacijski strukturi skupine ter njenem upravljanju.
4. V seznamu iz odstavka 2 tega člena se navedejo nazivi kreditnih institucij, ki nimajo kapitala, določenega v členu 12(1), in se opredelijo kot takšne kreditne institucije.
5. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vsakem odvzemu dovoljenja, vključno z razlogi za tak odvzem.

Člen 21**Izvzetja za kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom**

1. Pristojni organi lahko kreditno institucijo iz člena 9 Uredbe (EU) št. 575/2013, izvzamejo iz zahtev iz členov 10 in 12 ter člena 13(1) te direktive pod pogoji iz člena 9 navedene uredbe.

Države članice lahko ohranijo in uporabljajo veljavno nacionalno pravo v zvezi z uporabo takega izvzetja, če ni v nasprotju s to direktivo ali Uredbo (EU) št. 575/2013.

2. Če pristojni organi odobrijo izvzetje iz odstavka 1, se za celoto, ki jo sestavlja centralni organ skupaj s svojimi stalno povezanimi institucijami, uporabljajo členi 17, 33, 34, 35, 36(1) do (3), in 39 do 46, oddelek II poglavja 2 naslova VII ter poglavje 4 naslova VII te direktive.

POGLAVJE 2

Kvalificirani delež v kreditni instituciji

Člen 22

Uradno obveščanje o nameravanih pridobitvah in njihova ocena

1. Države članice od vsake fizične ali pravne osebe ali takšnih oseb, ki delujejo usklajeno (v nadaljnjem besedilu: nameravani pridobitelj) in ki so se odločile, da neposredno ali posredno pridobijo ali dodatno povečajo kvalificirani delež v kreditni instituciji, in bi zaradi tega bil njihov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu enak ali večji od 20 %, 30 % ali 50 % ali takšen, da bi kreditna institucija postala njihova podrejena družba (v nadaljnjem besedilu: nameravana pridobitev), zahtevajo, da pred pridobitvijo pisno uradno obvestijo pristojne organe kreditne institucije, v kateri poskušajo pridobiti ali povečati kvalificirani delež, o velikosti predvidenega deleža in jim sporočijo relevantne informacije, kakor so določene v skladu s členom 23(4). Državam članicam ni treba uporabiti 30-odstotnega praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

2. Pristojni organi nameravanemu pridobitelju pisno potrdijo prejem uradnega obvestila iz odstavka 1 ali nadaljnjih informacij iz odstavka 3 takoj in v vsakem primeru v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila.

Pristojni organi imajo na voljo največ 60 delovnih dni od datuma pisnega potrdila o prejemu uradnega obvestila in vseh dokumentov, za katere države članice zahtevajo, naj se priložijo uradnemu obvestilu na podlagi seznama iz člena 23(4) (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalno obdobje), da izdelajo oceno iz člena 23(1) (v nadaljnjem besedilu: ocena).

Pristojni organi ob potrditvi prejema obvestijo nameravanega pridobitelja o datumu zaključka ocenjevalnega obdobja.

3. Pristojni organi lahko v ocenjevalnem obdobju, vendar najpozneje 50. delovni dan ocenjevalnega obdobja, po potrebi zahtevajo dodatne informacije, potrebne za dopolnitev ocene. Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba navesti, katere dodatne informacije so potrebne.

V času od datuma, ko pristojni organi zahtevajo informacije, do datuma, ko prejmejo odgovor nameravanega pridobitelja, se ocenjevalno obdobje prekine. Prekinitev ne sme biti daljša od

20 delovnih dni. Pristojni organi lahko po lastni presoji postavijo dodatne zahteve za dopolnitev ali pojasnitev informacij, vendar se zaradi teh zahtev ocenjevalno obdobje ne prekine.

4. Pristojni organi lahko prekinitev iz drugega pododstavka odstavka 3 podaljšajo za največ 30 delovnih dni, če je nameravani pridobitelj reguliran ali ima sedež v tretji državi članici ali če je fizična ali pravna oseba in zanj nadzor iz te direktive ali direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES ali 2004/39/ES ne velja.

5. Če se pristojni organi odločijo, da bodo nameravani pridobitvi nasprotovali, o tem v dveh delovnih dneh po opravljeni oceni in pred iztekom ocenjevalnega obdobja pisno obvestijo nameravanega pridobitelja ter pri tem navedejo razloge. Ob upoštevanju nacionalnega prava se lahko ustrezna utemeljitev odločitve na zahtevo nameravanega pridobitelja objavi. To državi članici ne preprečuje, da pristojnemu organu dovoli objavo teh informacij, ne da bi nameravani pridobitelj to zahteval.

6. Če pristojni organi nameravani pridobitvi v ocenjevalnem obdobju ne nasprotujejo pisno, se šteje, da je odobrena.

7. Pristojni organi lahko določijo skrajni rok za izpeljavo nameravane pridobitve in ga po potrebi podaljšajo.

8. Države članice ne predpišejo zahtev glede uradnega obveščanja pristojnih organov o neposrednih ali posrednih pridobitvah glasovalnih pravic ali deležev v kapitalu ter zahtev glede odobritev takih pridobitev s strani pristojnih organov, ki bi bile strožje od zahtev iz te direktive.

9. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo skupni postopki, obrazci in predloge za posvetovalni postopek med zadevnimi pristojnimi organi, kot je navedeno v členu 24.

EBA te osnutke tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 23

Merila za ocenjevanje

1. Pristojni organi pri ocenjevanju uradnega obvestila iz člena 22(1) in informacij iz člena 22(3) zaradi zagotavljanja preudarnega in skrbnega upravljanja kreditne institucije, v kateri je pridobitev nameravana, in ob upoštevanju verjetnega vpliva nameravanega pridobitelja na kreditno institucijo ocenijo ustreznost nameravanega pridobitelja in finančno trdnost nameravane pridobitve v skladu z naslednjimi merili:

- (a) ugled nameravanega pridobitelja;
- (b) ugled, znanje, veščine in izkušnje, opredeljene v členu 91(1), vseh članov upravljalnega organa in vseh članov višjega vodstva, ki bodo zaradi nameravane pridobitve vodili posle kreditne institucije;
- (c) finančna trdnost nameravanega pridobitelja, zlasti v zvezi z vrsto opravljanih in načrtovanih poslov v kreditni instituciji, na katero se nanaša nameravana pridobitev;
- (d) ali bo kreditna institucija lahko izpolnila in še naprej izpolnjevala bonitetne zahteve na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter če je to ustrezno drugega prava Unije, zlasti direktiv 2002/87/ES in 2009/110/ES; vključno z, ali ima skupina, katere del bo postala, strukturo, ki zagotavlja izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovito izmenjavo informacij med pristojnimi organi in razdelitev odgovornosti med pristojnimi organi;
- (e) ali obstajajo razlogi za utemeljen sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ⁽¹⁾ ali za poskus tega oziroma da nameravana pridobitev lahko poveča tveganje za takšno ravnanje.

2. Pristojni organi lahko nasprotujejo nameravani pridobitvi le, če za to obstajajo utemeljeni razlogi na podlagi meril iz odstavka 1 ali če so informacije, ki jih je predložil nameravani pridobitelj, pomanjkljive.

3. Države članice ne smejo določiti nobenih predhodnih pogojev glede obsega deleža, ki ga je treba pridobiti, niti ne smejo dovoliti svojim pristojnim organom, da nameravano pridobitev preučijo z vidika gospodarskih potreb trga.

4. Države članice objavijo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene in jih je treba predložiti pristojnim organom sočasno z uradnim obvestilom iz člena 22(1). Obseg zahtevanih informacij je sorazmeren in prilagojen naravi nameravanega pridobitelja in nameravane pridobitve. Države članice ne zahtevajo informacij, ki za oceno varnega in skrbnega poslovanja niso pomembne.

5. Ne glede na člen 22(2), (3) in (4) pristojni organ, če je bil uradno obveščen o dveh ali več namerah za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža v isti kreditni instituciji, obravnava vse nameravane pridobitve na nediskriminatoren način.

Člen 24

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Relevantni pristojni organi se med seboj posvetujejo pri ocenjevanju, ko je nameravani pridobitelj:

- (a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje v smislu člena 2(1)(b) Direktive 2009/65/ES (v nadaljnjem besedilu: družba za upravljanje KNPVP), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se pridobitev namerava;
- (b) nadrejena oseba kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijskega podjetja ali družbe za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se pridobitev namerava;
- (c) fizična ali pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se pridobitev namerava.

2. Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotovijo informacije, ki so bistvene ali relevantne za oceno. V zvezi s tem si pristojni organi na zahtevo sporočijo vse relevantne informacije, vse bistvene informacije pa so sporočene na lastno pobudo. Pri odločitvi pristojnega organa, ki je izdal dovoljenje kreditni instituciji, v kateri se pridobitev namerava, se navedejo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil pristojni organ, odgovoren za nameravano pridobitev.

⁽¹⁾ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

Člen 25

Uradno obveščanje v primeru odsvojitve

Države članice zahtevajo, da fizična ali pravna oseba, ki se je odločila za neposredno ali posredno odsvojitev kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, pred odsvojitvijo pisno uradno obvesti pristojne organe in navede velikost zadevnega deleža. Ta oseba prav tako uradno obvesti pristojne organe, če se je odločila za zmanjšanje svojega kvalificiranega deleža, tako da bi se delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu znižal pod 20 %, 30 % ali 50 % ali da kreditna institucija ne bi bila več njena podrejena družba. Državam članicam ni treba uporabiti 30-odstotnega praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

Člen 26

Obveznosti obveščanja in kazni

1. Ko kreditne institucije izvejo za kakršno koli pridobitev ali odsvojitev deležev v svojem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo prage iz člena 22(1) in člena 25 ali padejo pod te prage, o teh pridobitvah in odsvojitvah obvestijo pristojne organe.

Kreditne institucije, ki jim je dovoljeno trgovanje na regulirani trg, pristojnim organom vsaj enkrat letno posredujejo imena delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikost teh deležev, kot je na primer razvidno iz informacij, prejetih na letnih skupščinah delničarjev in družbenikov, ali informacij o skladnosti s predpisi za družbe, ki jim je dovoljeno trgovanje na reguliranem trgu.

2. Kadar osebe iz člena 22(1) svoj vpliv izvajajo na način, ki bi lahko škodoval preudarnemu in skrbnemu upravljanju institucije, države članice zahtevajo, da pristojni organi sprejmejo ustrezne ukrepe za odpravo te situacije. Takšni ukrepi so lahko sestavljeni iz sodnih odredb, ob upoštevanju členov 65 do 72, kazni zoper člane upravljalnega organa in vodstvene delavce, ali začasne prepovedi uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic v lasti delničarjev ali družbenikov zadevne kreditne institucije.

Podobni ukrepi se uporabljajo za fizične ali pravne osebe, ki ne izpolnijo svoje obveznosti glede predložitve predhodnih informacij, kot je določeno v členu 22(1) in ob upoštevanju členov 65 do 72.

Če se delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice ne glede na kakršne koli druge kazni, ki bodo sprejete, predpišejo bodisi začasno prepoved uveljavljanja ustreznih glasovalnih pravic bodisi ničnost glasov ali možnost njihove razveljavitve.

Člen 27

Merila za kvalificirane deleže

Pri ugotavljanju, ali so merila za kvalificirani delež iz členov 22, 25 in 26 izpolnjena, se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9, 10 in 11 Direktive 2004/109/ES ter pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) navedene direktive.

Države članice pri ugotavljanju, ali so merila za kvalificirani delež iz člena 26 izpolnjena, ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih institucije lahko pridobile z izvedbo storitev prve prodaje finančnih instrumentov ali plasiranja finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, če se te pravice ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in se odsvojijo v enem letu od pridobitve.

NASLOV IV

USTANOVNI KAPITAL INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Člen 28

Ustanovni kapital investicijskih podjetij

1. Ustanovni kapital investicijskih podjetij obsega le eno ali več postavk iz točk (a) do (e) člena 26(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Ustanovni kapital vseh investicijskih podjetij, razen tistih iz člena 29, znaša 730 000 EUR.

Člen 29

Ustanovni kapital posameznih vrst investicijskih podjetij

1. Ustanovni kapital investicijskega podjetja, ki ne posluje s finančnimi instrumenti za lasten račun ali prodaja primarne izdaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa, vendar upravlja denar ali vrednostne papirje strank in ponuja eno ali več naslednjih storitev, znaša 125 000 EUR:

- (a) sprejemanje in prenos naročil investorjev za finančne instrumente;
- (b) izvedba naročil investorjev za finančne instrumente;
- (c) upravljanje posameznih portfeljev naložb v finančnih instrumentih.

2. Pristojni organi lahko investicijskemu podjetju, ki izvaja naročila investitorjev za finančne instrumente, dovolijo, da ima takšne instrumente za lasten račun, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) takšne pozicije nastanejo zgolj zaradi tega, ker podjetje ne izpolni natančno naročil investitorjev;
- (b) za skupno tržno vrednost vseh takšnih pozicij velja prag, ki znaša 15 % ustanovnega kapitala podjetja;
- (c) podjetje izpolnjuje zahteve iz členov 92 do 95 in dela 4 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) takšne pozicije so po naravi naključne in začasne ter strogo omejene na čas, ki je potreben za izvedbo zadevnega posla.

3. Države članice lahko znižajo znesek iz odstavka 1 na 50 000 EUR, če podjetje ni pooblaščen za upravljanje denarja ali vrednostnih papirjev strank, opravljanje storitev za lasten račun ali prodajo primarne izdaje vrednostnih papirjev z obveznostjo odkupa.

4. Posedovanje pozicij v finančnih instrumentih, ki ne izhajajo iz trgovalne knjige, za namen vlaganja kapitala se ne šteje za opravljanje storitev za svoj račun iz odstavka 1 ali za namene iz odstavka 3.

Člen 30

Ustanovni kapital lokalnih podjetij

Ustanovni kapital lokalnih podjetij znaša 50 000 EUR, če zanje velja svoboda ustanavljanja ali opravljanja storitev iz členov 31 in 32 Direktive 2004/39/ES.

Člen 31

Kritje za podjetja, ki niso pooblaščen za upravljanje denarja ali vrednostnih papirjev strank

1. Kritje za podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ima eno od naslednjih oblik:

- (a) ustanovni kapital v višini 50 000 EUR;
- (b) zavarovanje poklicne odgovornosti, ki velja za celotno ozemlje Unije, ali kakšno drugo primerljivo jamstvo zoper odgovornost za poklicno malomarnost, ki pomeni vsaj 1 000 000 EUR za vsak zahtevek in 1 500 000 EUR na leto za vse zahtevke skupaj;

(c) kombinacija ustanovnega kapitala in zavarovanja poklicne odgovornosti v obliki, ki omogoča stopnjo kritja, enakovredno stopnji iz točke (a) ali (b).

Komisija redno pregleduje zneske iz prvega pododstavka.

2. Če je podjetje iz točke(2)(c) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 registrirana tudi v skladu z Direktivo 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju⁽¹⁾, izpolnjuje zahteve iz člena 4(3) navedene direktive in ima kritje v eni od naslednjih oblik:

- (a) ustanovni kapital v višini 25 000 EUR;
- (b) zavarovanje poklicne odgovornosti, ki velja za celotno ozemlje Unije, ali kakšno drugo primerljivo jamstvo zoper odgovornost za poklicno malomarnost, ki pomeni vsaj 500 000 EUR za vsak zahtevek in 750 000 EUR na leto za vse zahtevke skupaj;
- (c) kombinacija ustanovnega kapitala in zavarovanja poklicne odgovornosti v obliki, ki omogoča stopnjo kritja, enakovredno stopnji iz točke (a) ali (b).

Člen 32

Prehodne določbe

1. Z odstopanjem od členov 28(2), 29(1) in(3) ter člena 30 lahko države članice še naprej ohranijo dovoljenja investicijskim podjetjem in podjetjem iz člena 30, ki so obstajala pred 31. decembrom 1995 in katerih kapital je nižji od ravni ustanovnega kapitala, ki so zanje določene v členih 28(2), 29(1) ali(3) ali členu 30.

Kapital teh investicijskih podjetij ali podjetij ne sme biti nižji od najvišje referenčne stopnje, izračunane po 23. marcu 1993. Referenčna stopnja je povprečna dnevna stopnja kapitala, izračunana za obdobje šestih mesecev pred dnem izračuna. Izračuna se vsakih šest mesecev za ustrezno predhodno obdobje.

2. Če obvladovanje investicijskega podjetja ali podjetja iz odstavka 1 prevzame fizična ali pravna oseba, ki ni oseba, ki jo je obvladovala pred 31. decembrom 1995 ali na ta dan, kapital tega investicijskega podjetja ali podjetja doseže najmanj stopnjo, ki je zanje določena v členih 28(2), 29(1) ali(3) ali členu 30, razen v primeru prvega prenosa z nasledstvom po 31. decembru 1995 z odobritvijo pristojnih organov za največ deset let po datumu tega prenosa.

⁽¹⁾ UL L 9, 15.1.2003, str. 3.

3. V primeru združitve dveh ali več investicijskih podjetij ali podjetij, ki jih zajema člen 30, ni potrebno, da kapital podjetja, ki nastane z združitvijo, doseže stopnjo, določeno v členih 28(2), 29(1) ali(3) in členu 30. Kljub temu pa kapital podjetja, ki je rezultat združitve, v obdobjih, ko stopnja iz členov 28(2), 29(1) ali(3) ali členu 30 ni dosežena, ne sme biti manjši od kapitala združenih podjetij v času združitve.

4. Kapital investicijskih podjetij in podjetij, ki jih zajema člen 30, ne sme biti nižji od stopnje, določene v členih 28(2), 29(1) ali(3) ali členu 30 ter odstavkih 1 do 3 tega člena.

5. Če pristojni organi menijo, da je za zagotovitev kapitalske ustreznosti takih investicijskih podjetij in podjetij treba izpolniti zahteve iz odstavka 4, se ne uporabljajo odstavki 1, 2 in 3.

NASLOV V

DOLOČBE O SVOBODI USTANAVLJANJA IN SVOBODI OPRAVLJANJA STORITEV

POGLAVJE 1

Splošna načela

Člen 33

Kreditne institucije

Države članice zagotovijo, da lahko katera koli kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnih organov druge države članice in je pod njihovim nadzorom, v skladu s členom 35, členom 36(1), (2) in (3), členom 39(1) in (2) ter členi 40 do 46 opravlja dejavnosti iz Priloge I na njihovem ozemlju, bodisi z ustanovitvijo podružnice bodisi z neposrednim opravljanjem storitev, če dovoljenje velja za te dejavnosti.

Člen 34

Finančne institucije

1. Države članice zagotovijo, da lahko v skladu s členom 35, členom 36(1), (2) in (3), členom 39(1) in (2) ter členi 40 do 46 dejavnosti iz Priloge I k tej direktivi na njihovem ozemlju, bodisi z ustanovitvijo podružnice bodisi z neposrednim opravljanjem storitev, opravlja katera koli finančna institucija iz druge države članice, bodisi podrejena družba kreditne institucije bodisi podrejena družba v skupni lasti dveh ali več kreditnih institucij, katere akt o ustanovitvi in statut dovoljujeta opravljanje teh dejavnosti in ki izpolnjuje vse spodaj našteje pogoje:

(a) nadrejena oseba ali osebe pridobijo dovoljenje kot kreditne institucije v državi članici, katere zakonodaja velja za finančno institucijo;

(b) zadevne dejavnosti se dejansko opravljajo na ozemlju iste države članice;

(c) nadrejena oseba ali osebe imajo v lasti 90 % ali več glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu finančne institucije;

(d) nadrejena oseba ali osebe izpolnjujejo zahteve pristojnih organov glede skrbnega upravljanja finančne institucije in s soglasjem pristojnih organov zadevne matične države članice javno objavijo, da so skupno in solidarno odgovorne za obveznosti, ki jih je prevzela finančna institucija;

(e) finančna institucija je zlasti za zadevne dejavnosti dejansko vključena v konsolidirani nadzor nadrejene osebe ali vseh nadrejenih oseb v skladu s poglavjem 3 naslova VII te direktive in poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti za namene kapitalskih zahtev iz člena 92 navedene uredbe (EU) št. 575/2013, nadzora nad velikimi izpostavljenostmi iz dela 4 navedene uredbe ter omejitve naložb iz členov 89 in 90 navedene uredbe.

Pristojni organi matične države članice preverijo usklajenost s pogoji iz prvega pododstavka in finančni instituciji izdajo certifikat ustreznosti, ki je del uradnega obvestila iz členov 35 in 39.

2. Če finančna institucija iz prvega pododstavka odstavka 1 preneha izpolnjevati katerega koli od predpisanih pogojev, pristojni organi matične države članice o tem uradno obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, pri čemer se za dejavnosti, ki jih ta finančna institucija opravlja v državi članici gostiteljici, začne uporabljati pravo države članice gostiteljice.

3. Odstavka 1 in 2 se ustrezno uporabljata za podrejene družbe finančne institucije iz prvega pododstavka odstavka 1.

POGLAVJE 2

Pravica do ustanavljanja kreditnih institucij

Člen 35

Zahteva glede uradnega obveščanja in vzajemno delovanje pristojnih organov

1. Kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, o tem uradno obvesti pristojne organe matične države članice.

2. Države članice zahtevajo, da vsaka kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico v drugi državi članici, pri uradnem obvestilu iz odstavka 1 posreduje vse naslednje informacije:

- (a) državo članico, na ozemlju katere načrtuje ustanovitev podružnice;
- (b) poslovni načrt, ki med drugim določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo podružnice;
- (c) naslov v državi članici gostiteljici, v kateri je mogoče pridobiti dokumente;
- (d) imena oseb, ki bodo odgovorne za upravljanje podružnice.

3. Če pristojni organi matične države članice nimajo razloga, da bi dvomili o primernosti notranje-organizacijske strukture ali finančnega položaja kreditne institucije, ob upoštevanju predvidenih dejavnosti, v treh mesecih od prejema informacij iz odstavka 2 te informacije sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice in o tem obvestijo kreditno institucijo.

Pristojni organi matične države članice sporočijo tudi višino in sestavo kapitala ter vsoto kapitalskih zahtev kreditne institucije v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Z odstopanjem od drugega pododstavka v primeru iz člena 34 pristojni organi matične države članice sporočijo višino in sestavo kapitala finančne institucije ter znesek skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanim v skladu s členom 92(3) in (4) Uredbe (EU) št. 575/2013, kreditne institucije, ki ji je nadrejena oseba.

4. Če pristojni organi matične države članice zavrnejo sporočanje informacij iz odstavka 2 pristojnim organom države članice gostiteljice, zadevni kreditni instituciji v treh mesecih od prejema vseh informacij predložijo razloge za zavrnitev.

Ob zavrnitvi ali opustitvi odgovora s strani pristojnih organov lahko zadevna institucija vloži pritožbo na sodiščih matične države članice.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov o določitvi informacij za namen uradnega obveščanja v skladu s tem členom.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o določitvi standardnih obrazcev, predlog in postopkov za takšno uradno obvestilo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 5 in 6 predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Člen 36

Začetek dejavnosti

1. Preden podružnica kreditne institucije začne opravljati svoje dejavnosti, se pristojni organi države članice gostiteljice v dveh mesecih po prejemu informacij iz člena 35 pripravijo na nadzor kreditne institucije v skladu s poglavjem 4 in po potrebi navedejo pogoje, pod katerimi se v interesu splošnih koristi opravljajo te dejavnosti v državi članici gostiteljici.

2. Podružnica se lahko ustanovi in začne opravljati dejavnosti ob prejemu obvestila pristojnih organov države članice gostiteljice ali ob izteku obdobja iz odstavka 1 brez prejema kakršnega koli obvestila države članice gostiteljice.

3. V primeru spremembe vsebine ene od informacij, posredovanih v skladu s točkami (b), (c) ali (d) člena 35(2), kreditna institucija o zadevni spremembi pisno obvesti pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice vsaj en mesec pred spremembo, da pristojnim organom matične države članice omogoči sprejetje odločitve, ki sledi uradnemu obvestilu iz člena 35, pristojnim organom države članice gostiteljice pa sprejetje odločitve o pogojih za spremembo v skladu z odstavkom 1 tega člena.

4. Za podružnice, ki so začele opravljati svoje dejavnosti pred 1. januarjem 1993, se v skladu z določbami, ki veljajo v njihovih državah članicah gostiteljicah, predvideva, da je zanje veljal postopek iz člena 35 ter odstavkov 1 in 2 tega člena. Od 1. januarja 1993 za podružnice veljajo odstavki 3 tega člena, člena 33 in 52 ter poglavje 4.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov o določitvi informacij za namen uradnega obveščanja v skladu s tem členom.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o določitvi standardnih obrazcev, predlog in postopkov za takšno uradno obvestilo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 5 in 6 predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Člen 37

Obveščanje o zavrnitvah

Države članice Komisijo in EBA obvestijo o številu in vrsti primerov zavrnitve posredovanja informacij na podlagi člena 35 in člena 36(3).

Člen 38

Združevanje podružnic

Poslovne enote, ki jih v eni sami državi članici ustanovi kreditna institucija s sedežem v drugi državi članici, se ne glede na število štejejo kot ena sama podružnica.

POGLAVJE 3

Uveljavljanje svobode opravljanja storitev

Člen 39

Postopek uradnega obveščanja

1. Vsaka kreditna institucija, ki želi prvič opravljati dejavnosti na ozemlju druge države članice in tako uveljavljati svobodo opravljanja storitev, pristojne organe matične države članice uradno obvesti o dejavnostih s seznama iz Priloge I, ki jih namerava opravljati.

2. Pristojni organi matične države članice v enem mesecu od prejema uradnega obvestila iz odstavka 1 to uradno obvestilo pošljejo pristojnim organom države članice gostiteljice.

3. Ta člen ne vpliva na pravice opravljanja storitev, ki so jih kreditne institucije pridobile pred 1. januarjem 1993.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov o določitvi informacij za namen uradnega obveščanja v skladu s tem členom.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o določitvi standardnih obrazcev, predlog in postopkov za takšno uradno obvestilo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 4 in 5 predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

POGLAVJE 4

Pooblastila pristojnih organov države članice gostiteljice

Člen 40

Zahteve glede poročanja

Pristojni organi držav članic gostiteljic lahko zahtevajo, da jim vse kreditne institucije, ki imajo podružnice na njihovem ozemlju, redno poročajo o svojih dejavnostih v teh državah članicah gostiteljicah.

Ta poročila se zahtevajo le za informativne ali statistične namene, za uporabo člena 51(1) ali za nadzorniške namene v skladu s tem poglavjem. Zanje veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna zahtevam iz člena 53(1) te direktive.

Pristojni organi držav članic gostiteljic lahko od kreditnih institucij iz prvega pododstavka zahtevajo zlasti informacije, na podlagi katerih lahko ocenijo, ali je podružnica pomembna v skladu s členom 51(1).

Člen 41

Ukrepi pristojnih organov matične države članice v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v državi članici gostiteljici

1. Če pristojni organi države članice gostiteljice na podlagi informacij, ki jih prejmejo od pristojnih organov matične države članice v skladu s členom 50, ugotovijo, da kreditna institucija, ki ima podružnico ali opravlja storitve na njihovem ozemlju, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v navedeni državi članici gostiteljici, o tem obvestijo pristojne organe matične države članice:

(a) kreditna institucija ne izpolnjuje nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali določb Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) obstaja pomembno tveganje, da kreditna institucija ne bo izpolnila nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali določb Uredbe (EU) št. 575/2013.

Pristojni organi matične države članice brez odlašanja sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevna kreditna institucija odpravi svojo neskladnost ali sprejme ukrepe za preprečevanje tveganja neizpolnjevanja zahtev. Pristojni organi matične države članice te ukrepe nemudoma sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Če pristojni organi države članice gostiteljice menijo, da pristojni organi matične države članice niso izpolnili svojih obveznosti ali ne bodo izpolnili svojih obveznosti iz drugega pododstavka odstavka 1, lahko zadevo predložijo EBA in ga zaprosijo za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Kadar EBA ukrepa v skladu z navedenim členom, odločitve na podlagi člena 19(3) navedene uredbe sprejme v 24 urah. EBA lahko pristojnim organom pomaga doseči dogovor tudi na lastno pobudo v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

Člen 42

Utemeljitev in sporočanje

Vsak ukrep, sprejet v skladu s členom 41(1), 43 ali 44, ki vključuje kazni ali omejitve uveljavljanja svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja, se ustrezno utemelji in sporoči zadevni kreditni instituciji.

Člen 43

Previdnostni ukrepi

1. Preden pristojni organi države članice gostiteljice ukrepajo v skladu s postopkom iz člena 41, lahko v nujnih primerih, preden pristojni organi matične države članice sprejmejo ukrepe ali preden se sprejmejo reorganizacijski ukrepi iz člena 3 Direktive 2001/24/ES, sprejmejo kakršne koli previdnostne ukrepe, potrebne za zaščito pred finančno nestabilnostjo, ki bi resno ogrozila skupne interese vlagateljev, investitorjev in strank v državi članici gostiteljici.

2. Vsi previdnostni ukrepi iz odstavka 1 so sorazmerni s svojim namenom zaščititi pred finančno nestabilnostjo, ki bi resno ogrozila skupne interese vlagateljev, investitorjev in strank v državi članici gostiteljici. Takšni previdnostni ukrepi lahko vključujejo ustavitev plačil. Zaradi teh ukrepov upniki kreditne institucije v državi članici gostiteljici ne bodo imeli prednosti pred upniki v drugih državah članicah.

3. Vsi previdnostni ukrepi, sprejeti na podlagi odstavka 1, prenehajo veljati, ko upravni ali sodni organi matične države

članice sprejmejo reorganizacijske ukrepe v skladu s členom 3 Direktive 2001/24/ES.

4. Pristojni organi države članice gostiteljice odpravijo previdnostne ukrepe, če menijo, da so zastarali v skladu s členom 41, razen če prenehajo veljati v skladu z odstavkom 3 tega člena.

5. Komisija, EBA in pristojni organi drugih zadevnih držav članic se o previdnostnih ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkom 1, obvestijo brez nepotrebnega odlašanja.

Če pristojni organi matične ali katere koli druge prizadete države članice nasprotujejo ukrepom pristojnih organov države članice gostiteljice, lahko zadevo predložijo EBA in ga zaprosijo za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Kadar EBA ukrepa v skladu z navedenim členom, odločitve na podlagi člena 19(3) navedene uredbe sprejme v 24 urah. EBA lahko pristojnim organom pomaga doseči dogovor tudi na lastno pobudo v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

Člen 44

Pooblastila držav članic gostiteljic

Države članice gostiteljice lahko, ne glede na člena 40 in 41, izvajajo pooblastila, ki so jim bila podeljena s to direktivo, za sprejetje ustreznih ukrepov, s katerimi bi preprečile ali kaznovale na svojem ozemlju storjene kršitve predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, ali v interesu splošnih koristi. Ta pooblastila vključujejo možnost, da se kreditnim institucijam kršiteljem prepreči nadaljnje poslovanje na njihovem ozemlju.

Člen 45

Ukrepi po odvzemu dovoljenja

Če se dovoljenje odvzame, pristojni organi matične države članice o tem nemudoma obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice. Slednji izvedejo ustrezne ukrepe za preprečitev nadaljnjega poslovanja zadevne kreditne institucije na svojem ozemlju in zaščito interesov vlagateljev.

Člen 46

Oglaševanje

Nobena določba tega poglavja kreditnim institucijam s sedeži v drugih državah članicah ne preprečuje oglaševanja storitev v državi članici gostiteljici z vsemi komunikacijskimi sredstvi, ki so jim na voljo, v skladu s katerimi koli predpisi o obliki in vsebini takega oglaševanja, sprejetimi v interesu splošnih koristi.

NASLOV VI

ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 47

Uradno obveščanje o podružnicah tretjih držav in pogoji dostopa za kreditne institucije, ki imajo takšne podružnice

1. Države članice za podružnice kreditnih institucij s sedeži v tretji državi, ki začnejo opravljati dejavnost ali izvajajo dejavnost, ne uporabljajo določb, ki te podružnice obravnavajo ugodneje od podružnic kreditnih institucij s sedeži v Uniji.

2. Pristojni organi Komisijo, EBA in Evropski odbor za bančništvo, ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/10/ES ⁽¹⁾ uradno obvestijo o vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam kreditnih institucij s sedeži v tretji državi.

3. Unija se lahko na podlagi sporazumov, sklenjenih z eno ali več tretjimi državami, dogovori, da uporablja določbe, v skladu s katerimi se podružnice kreditnih institucij s sedeži v tretji državi enako obravnavajo na celotnem ozemlju Unije.

Člen 48

Sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav pri nadzoru na konsolidirani podlagi

1. Komisija lahko na zahtevo države članice ali na lastno pobudo Svetu predloži predloge za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami o načinu izvajanja nadzora na konsolidirani podlagi nad:

(a) institucijami, katerih nadrejene osebe imajo sedeže v tretji državi;

(b) institucijami v tretjih državah, katerih nadrejene osebe, bodisi institucije bodisi finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, imajo sedeže v Uniji.

2. Sporazumi iz odstavka 1 zagotovijo zlasti, da:

(a) pristojni organi držav članic lahko pridobijo informacije, potrebne za nadzor na podlagi konsolidiranega finančnega položaja institucij, finančnih holdingov in mešanih

finančnih holdingov, ki so v Uniji in imajo podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije v tretji državi, ali imajo v njih udeležbo;

(b) nadzorni organi tretjih držav lahko pridobijo informacije, potrebne za nadzor nadrejenih oseb, ki imajo sedeže na njihovih ozemljih in imajo podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije v eni ali več državah članicah, ali imajo v njih udeležbo; in

(c) EBA lahko pridobi informacije od pristojnih organov držav članic, ki so jih prejeli od nacionalnih organov tretjih držav v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Brez poseganja v člen 218 PDEU Komisija s pomočjo Evropskega odbora za bančništvo preuči izid pogajanj iz odstavka 1 in nastale razmere.

4. EBA za namene tega člena pomaga Komisiji v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

NASLOV VII

BONITETNI NADZOR

POGLAVJE 1

Načela bonitetnega nadzora

Oddelek I

Pristojnost in dolžnosti matičnih držav članic in držav članic gostiteljic

Člen 49

Pristojnost pristojnih organov matične države članice in države članice gostiteljice

1. Za bonitetni nadzor institucije, vključno z dejavnostmi, ki jih opravlja v skladu s členoma 33 in 34, so odgovorni pristojni organi matične države članice, brez poseganja v tiste določbe te direktive, ki to odgovornost nalagajo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Odstavek 1 ne preprečuje nadzora na konsolidirani podlagi.

3. Ukrepi države članice gostiteljice ne določajo diskriminatorne ali omejevalne obravnave na podlagi dejstva, da je institucija pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

⁽¹⁾ UL L 3, 7.1.2004, str. 36.

Člen 50

Sodelovanje pri nadzoru

1. Pristojni organi zadevnih držav članic tesno sodelujejo pri nadzoru dejavnosti kreditnih institucij, zlasti tistih, ki poslujejo prek podružnice v eni ali več drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža. Medsebojno si izmenjujejo vse informacije o upravljanju in lastništvu takih institucij, s katerimi bi se lahko olajšala njihov nadzor in preučitev pogojev za izdajo njihovega dovoljenja, ter vse informacije, ki lahko olajšajo spremljanje institucij, zlasti glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitve velikih izpostavljenosti, drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja institucija, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjih kontrol.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom držav članic gostiteljic nemudoma predložijo vse informacije in ugotovitve v zvezi z nadzorom likvidnosti v skladu z delom 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 in poglavjem 3 naslova VII te direktive za dejavnosti, ki jih institucija izvaja prek svojih podružnic, če so te informacije in ugotovitve pomembne za zaščito vlagateljev ali investorjev v državi članici gostiteljici.

3. Pristojni organi matične države članice nemudoma obvestijo pristojne organe vseh držav članic gostiteljic, če se pojavijo likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo pojavile. Te informacije vključujejo tudi podrobnosti o načrtovanju in izvajanju načrta sanacije ter o kakršnih koli bonitetnih nadzornih ukrepih, sprejetih v tem okviru.

4. Pristojni organi matične države članice na zahtevo pristojnih organov države članice gostiteljice sporočijo in pojasnijo, kako so bile upoštevane informacije in ugotovitve, ki so jih predložili pristojni organi države članice gostiteljice. Če pristojni organi države članice gostiteljice po prejemu informacij in ugotovitev menijo, da pristojni organi matične države članice niso sprejeli ustreznih ukrepov, lahko pristojni organi države članice gostiteljice, potem ko obvestijo pristojne organe matične države članice in EBA, sprejmejo ustrezne ukrepe, da bi preprečili nadaljnje kršitve in zaščitili interese vlagateljev, investorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da zaščitijo stabilnost finančnega sistema.

Kadar pristojni organi matične države članice nasprotujejo ukrepu, ki jih nameravajo sprejeti pristojni organi države članice gostiteljice, lahko o tem obvestijo EBA in zahtevajo njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Kadar EBA ukrepa v skladu z navedenim členom, sprejme odločitev v enem mesecu.

5. Pristojni organi lahko EBA predložijo zadeve, v katerih je bila zahteva za sodelovanje, zlasti za izmenjavo informacij,

zavrnjena ali ni bila obravnavana v razumnem roku. Brez poseganja v člen 258 PDEU lahko EBA v teh primerih ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu bila podeljena na podlagi člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA lahko pristojnim organom pomaga doseči dogovor o izmenjavi informacij na podlagi tega člena tudi na lastno pobudo, kar je v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo informacije iz tega člena.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo standardni obrazci, predloge in postopki za zahteve glede izmenjave informacij, ki bi lahko olajšale spremljanje poslovanja institucij.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 6 in 7 predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Člen 51

Pomembne podružnice

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 112(1), ali pri pristojnih organih matične države članice, da se podružnica institucije, ki ni investicijsko podjetje, za katero velja člen 95 Uredbe (EU) št. 575/2013, opredeli kot pomembna.

Ta zahteva vsebuje razloge, zakaj naj se podružnica opredeli kot pomembna, s posebnim poudarkom na naslednjem:

(a) ali tržni delež podružnice glede vlog v državi članici gostiteljici presega 2 %;

(b) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve dejavnosti institucije na sistemsko likvidnost, plačilne, klirinške in poravnalne sisteme v državi članici gostiteljici;

- (c) velikost in pomen podružnice v smislu števila strank v okviru bančnega ali finančnega sistema države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter, kadar se uporablja člen 112(1), konsolidacijski nadzornik, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o določitvi podružnice kot pomembne.

Če se v dveh mesecih od prejema zahteve v skladu s prvim pododstavkom ne sprejme skupna odločitev, pristojni organi države članice gostiteljice v naslednjih dveh mesecih sprejmejo svojo odločitev o tem, ali je podružnica pomembna. Pri sprejemanju odločitve pristojni organi države članice gostiteljice upoštevajo vsa stališča in pridržke konsolidacijskega nadzornika ali pristojnih organov matične države članice.

Odločitve iz tretjega in četrtega pododstavka se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno obrazložitev in se posredujejo zadevnim pristojnim organom in se priznavajo kot dokončne ter jih uporabljajo pristojni organi v zadevnih državah članicah.

Določitev podružnice kot pomembne ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, kjer ima pomembna podružnica sedež, sporočijo informacije iz člena 117(1)(c) in (d) ter v sodelovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice izvedejo naloge iz člena 112(1)(c).

Če pristojni organ matične države članice izve za izredne razmere iz člena 114(1), o tem nemudoma obvesti organe iz členov 58(4) in 59(1).

Pristojni organi matične države članice pristojnim organom držav članic gostiteljic, v katerih imajo pomembne podružnice sedež, sporočijo rezultate ocenjevanja tveganj institucij s takimi podružnicami iz člena 97 in po potrebi člena 113(2). Sporočijo tudi odločitve, sprejete v skladu s členoma 104 in 105, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika navedenih podružnic.

Pristojni organi matičnih držav članic se posvetujejo s pristojnimi organi držav članic gostiteljic, v katerih imajo pomembne podružnice sedež, glede operativnih ukrepov, ki jih zahteva člen 86(11), kadar je to pomembno za likvidnostna tveganja v valuti države članice gostiteljice.

Kadar se pristojni organi matične države članice ne posvetujejo s pristojnimi organi države članice gostiteljice ali kadar pristojni organi države članice gostiteljice po tem posvetovanju menijo, da operativni ukrepi, zahtevani v skladu s členom 86(11) niso zadostni, lahko pristojni organi države članice gostiteljice zadevo predložijo EBA in zahtevajo njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Če se člen 116 ne uporablja, pristojni organi, ki nadzorujejo institucijo s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, zaradi lažjega sodelovanja na podlagi odstavka 2 tega člena in na podlagi člena 50 ustanovijo kolegij nadzornikov in mu predsedujejo. Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice odloči, kateri pristojni organi sodelujejo na sestanku ali pri dejavnostih kolegija.

Pristojni organ matične države članice pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti morebitni vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 7 ter obveznosti iz odstavka 2 tega člena.

Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sestankov, glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavane. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija v celoti in pravočasno obvesti tudi o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, ali o izvedenih ukrepih.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se podrobno določijo splošni pogoji delovanja kolegijev nadzornikov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o določiti operativnega delovanja kolegijev nadzornikov.

Na Komisiji se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 4 in 5 predloži Komisiji do 31. decembra 2014.

Člen 52

Preverjanje na kraju samem in inšpekcijski pregled podružnic s sedežem v drugi državi članici

1. Če institucija, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, opravlja svojo dejavnost prek podružnice, države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko pristojni organi matične države članice ali osebe, ki jih ti pooblastijo za ta namen, opravijo preverjanje informacij iz člena 50 na kraju samem in inšpekcijski pregled takšnih podružnic, potem ko obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice.

2. Pristojni organi matične države članice lahko za inšpekcijski pregled podružnic uporabijo tudi druge postopke iz člena 118.

3. Pristojni organi države članice gostiteljice so pooblaščen za izvajanje preverjanj na kraju samem in inšpekcijskih pregledov dejavnosti, ki jih izvajajo podružnice institucij na njihovem ozemlju, za vsak posamičen primer in od podružnice za namene nadzora zahtevajo informacije o njenih dejavnostih, če menijo, da so te informacije pomembne za stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici. Pred izvedbo takšnih preverjanj in inšpekcijskih pregledov se pristojni organi države članice gostiteljice posvetujejo s pristojnimi organi matične države članice. Pristojni organi države članice gostiteljice po takšnih preverjanjih in inšpekcijskih pregledih pristojnim organom matične države članice sporočijo pridobljene informacije in ugotovitve, ki so pomembne za oceno tveganja institucije ali stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici. Pristojni organi matične države članice te informacije in ugotovitve ustrezno upoštevajo pri določanju svojih načrtov nadzorniških pregledov iz člena 99, pri čemer upoštevajo tudi stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici.

4. Preverjanja na kraju samem in inšpekcijski pregledi podružnic se izvedejo v skladu s pravom države članice, kjer se izvaja preverjanje ali inšpekcijski pregled.

Oddelek II

Izmenjava informacij in poklicna skrivnost

Člen 53

Poklicna skrivnost

1. Države članice zagotovijo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, in revizorje ali strokovnjake, ki delajo v imenu pristojnih organov, zavezuje obveznost varovanja poklicne skrivnosti.

Zaupne informacije, ki jih te osebe, revizorji ali strokovnjaki prejmejo med opravljanjem svojih nalog, se lahko razkrijejo le v obliki povzetka ali zbirnih informacij, tako da posameznih kreditnih institucij ni mogoče prepoznati, brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo.

Vendar je v primerih, ko je zoper kreditno institucijo uveden stečaj ali postopek prisilne likvidacije, v civilnem ali gospodarskem postopku dovoljeno razkriti zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki poskušajo rešiti to kreditno institucijo.

2. Odstavek 1 pristojnim organom ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij ali posredovanja informacij ESRB, EBA, ali Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljenem z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, v skladu s to direktivo, Uredbo (EU) št. 575/2013, drugimi direktivami, ki se uporabljajo za kreditne institucije, členom 15 Uredbe (EU) št. 1092/2010, členi 31, 35 in 36 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter členoma 31 in 36 Uredbe (EU) št. 1095/2010. Za te informacije veljajo pogoji iz odstavka 1.

3. Odstavek 1 pristojnim organom ne preprečuje objave izida stresnih testov, izvedenih v skladu s členom 100 te direktive ali členom 32 Uredbe (EU) št. 1093/2010, in posredovanja tega izida EBA z namenom, da EBA objavi izide stresnih testov, izvedenih v celotni Uniji.

Člen 54

Uporaba zaupnih informacij

Pristojni organi, ki prejmejo zaupne informacije iz člena 53, jih uporabijo le pri opravljanju svojih nalog in le za naslednje namene:

(a) pri preverjanju, ali so izpolnjeni pogoji za dostop do dejavnosti kreditnih institucij, in za lažje spremljanje dejavnosti na nekonsolidirani ali konsolidirani podlagi, zlasti pri spremljanju likvidnosti, kapitalske ustreznosti, velikih izpostavljenosti, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjih kontrol;

(b) naložitev kazni;

(c) pri pritožbi zoper odločitev pristojnega organa, vključno s sodnimi postopki v skladu s členom 72;

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

- (d) pri sodnih postopkih, sproženih v skladu s posebnimi določbami prava Unije, sprejetimi v zvezi s kreditnimi institucijami.

Člen 55

Sporazumi o sodelovanju

V skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010 lahko države članice in EBA sklenejo sporazume o sodelovanju, ki določajo izmenjavo informacij, z nadzornimi organi tretjih držav ali organi ali subjekti tretjih držav v skladu s členoma 56 in členu 57(1) te direktive, le če se za razkrite informacije zagotovi, da so izpolnjene zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna zahtevam iz člena 53(1) te direktive. Taka izmenjava informacij je namenjena opravljanju nalog nadzora teh organov ali subjektov.

Kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in kjer je ustrezno, le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

Člen 56

Izmenjava informacij med organi

Člen 53(1) in člen 54 ne preprečujeta izmenjave informacij med pristojnimi organi znotraj države članice, med pristojnimi organi v različnih državah članicah ali med pristojnimi organi in naslednjimi subjekti pri opravljanju njihovih nadzorniških funkcij:

- (a) organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora drugih subjektov finančnega sektorja, in organi, ki so odgovorni za nadzor finančnih trgov;
- (b) organi ali subjekti, odgovorni za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo pravil o makrobonitetnem nadzoru;
- (c) organi za reorganizacijo ali organi za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;
- (d) pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (e) subjekti, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju institucij ter v drugih podobnih postopkih;
- (f) osebami, odgovornimi za opravljanje obveznih revizij računovodskih izkazov institucij, zavarovalnic in finančnih institucij.

Člen 53(1) in člen 54 ne preprečujeta, da se organom, ki upravljajo sisteme zajamčenih vlog in odškodninske sheme za vlagatelje, razkrijejo informacije, ki so potrebne za izvajanje njihovih nalog.

V vseh primerih za prejete informacije veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1).

Člen 57

Izmenjava informacij z nadzornimi organi

1. Ne glede na člene 53, 54 in 55 lahko države članiceodobrijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi in organi, odgovornimi za nadzor:

- (a) subjektov, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju institucij ter v drugih podobnih postopkih;
- (b) pogodbenih ali institucionalnih shem za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) oseb, zadolženih za izvajanje obveznih revizijskih pregledov računovodskih izkazov institucij, zavarovalnic in finančnih institucij.

2. V primerih iz odstavka 1 države članice zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

- (a) informacije so izmenjane z namenom opravljanja nalog iz odstavka 1;
- (b) za prejete informacije veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1);
- (c) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in če je ustrezno, le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

3. Ne glede na člene 53, 54 in 55 lahko države članice z namenom krepitve stabilnosti in celovitosti finančnega sistemaodobrijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi in organi ali telesi, ki so po zakonu odgovorni za odkrivanje in preiskovanje kršitev prava gospodarskih družb.

V takih primerih države članice zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

- (a) informacije so izmenjane z namenom odkrivanja in preiskovanja kršitev prava gospodarskih družb;
- (b) za prejete informacije veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1);
- (c) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in če je ustrezno, le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

4. Kadar organom ali telesom iz odstavka 1 pri opravljanju nalog odkrivanja ali preiskovanja zaradi njihove specifične usposobljenosti pomagajo osebe, ki so imenovane za ta namen in niso zaposlene v javnem sektorju, lahko država članica možnost izmenjave informacij iz prvega pododstavka odstavka 3 pod pogoji iz drugega pododstavka odstavka 3 razširi na te osebe.

5. Pristojni organi EBA sporočijo nazive organov ali teles, ki lahko prejmejo informacije v skladu s tem členom.

6. Za izvajanje odstavka 4 organi ali telesa iz odstavka 3 pristojnim organom, ki so razkrili informacije, sporočijo imena in natančne pristojnosti oseb, ki jim bodo informacije poslane.

Člen 58

Posredovanje informacij o monetarnih vidikih, vidikih jamstva za vloge, sistemskih in plačilnih vidikih

1. Nobena določba tega poglavja pristojnemu organu ne preprečuje, da bi posredoval informacije naslednjim subjektom za opravljanje njihovih nalog:

- (a) centralnim bankam Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) in drugim subjektom s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog, predpisanih z zakonodajo, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;
- (b) pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) po potrebi drugim javnim organom, odgovornim za nadzor plačilnih sistemov;

(d) ESRB, Evropskemu nadzornemu organu Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ustanovljenem z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ in ESMA, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog iz uredb (EU) št. 1092/2010, (EU) št. 1094/2010 oziroma (EU) št. 1095/2010.

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za odstranitev ovir, ki pristojnim organom preprečujejo posredovanje informacij v skladu s prvim pododstavkom.

2. Nobena določba tega poglavja organom ali telesom iz odstavka 1 ne preprečuje, da pristojnim organom posredujejo take informacije, ki jih bodo pristojni organi morda potrebovali za namene člena 54.

3. Za informacije, prejete v skladu z odstavkoma 1 in 2, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne tistim iz člena 53(1).

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da v izrednih razmerah iz člena 114(1) pristojni organi nemudoma sporočijo informacije centralnim bankam ESCB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog, predpisanih z zakonodajo vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema, in ESRB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog, predpisanih z zakonodajo.

Člen 59

Posredovanje informacij drugim subjektom

1. Ne glede na člen 53(1) in člen 54 lahko države članice na podlagi določb nacionalnega prava odobrijo razkritje nekaterih informacij drugim oddelkom uprave centralne ravni države, ki so odgovorni za zakonodajo glede nadzora institucij, finančnih institucij in zavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delujejo v imenu teh oddelkov.

Vendar se sme take informacije razkriti le, če so potrebne zaradi bonitetnega nadzora ter preventive in reševanja institucij v težavah. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena za osebe, ki imajo dostop do informacij, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna zahtevam iz člena 53(1).

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

V izrednih razmerah iz člena 114(1) države članice pristojnim organom omogočijo, da razkrijejo informacije, pomembne za oddelke iz prvega pododstavka tega odstavka v vseh zadevnih državah članicah.

2. Države članice lahkoodobrijo razkritje nekaterih informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom institucij, parlamentarnim preiskovalnim odborom v njihovi državi članici, računskim sodiščem v njihovi državi članici in drugim subjektom, pristojnim za preiskave v njihovi državi članici, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

- (a) subjekti imajo z nacionalnim pravom jasno določen mandat za preiskovanje ali pregledovanje ukrepov organov, odgovornih za nadzor institucij ali za zakonodajo o tem nadzoru;
- (b) informacije so potrebne zgolj za izpolnjevanje mandata iz točke (a);
- (c) za osebe z dostopom do informacij veljajo zahteve glede poslovne skrivnosti iz nacionalne zakonodaje, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz člena 53(1);
- (d) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in če je ustrezno le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

Če razkritje informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom, vključuje obdelavo osebnih podatkov, navedeni subjekti pri vseh obdelavah iz prvega pododstavka upoštevajo veljavne določbe nacionalne zakonodaje, ki prenašajo Direktivo 95/46/ES.

Člen 60

Razkritje informacij, pridobljenih s preverjanji na kraju samem in inšpekcijskimi pregledi

Države članice zagotovijo, da se informacij, prejetih v skladu s členi 52(3), 53(2) in 56, ter informacij, pridobljenih s preverjanjem na kraju samem ali inšpekcijskimi pregledi v skladu s členom 52(1) in (2), ne razkrije v primerih iz člena 59, razen ob izrecnem soglasju pristojnih organov, ki so te informacije posredovali, ali pristojnih organov države članice, v kateri se je izvedlo preverjanje na kraju samem ali inšpekcijski pregled

Člen 61

Razkritje informacij o klirinških in poravnalnih storitvah

1. Nobena določba tega poglavja pristojnim organom države članice ne preprečuje, da informacije iz členov 53, 54 in 55

posredujejo klirinški hiši ali drugemu podobnemu organu, priznanemu po nacionalni zakonodaji za opravljanje klirinških ali poravnalnih storitev za enega od nacionalnih trgov, če menijo, da je treba informacije posredovati zaradi zagotovitve pravilnega delovanja teh organov v zvezi z neizpolnjevanjem ali morebitnim neizpolnjevanjem obveznosti s strani udeležencev na trgu. Za prejete informacije veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1).

2. Vendar države članice določijo, da se informacij, prejetih v skladu s členom 53(2), ne razkrije v primerih iz odstavka 1 brez izrecnega soglasja organov, ki so jih razkrili.

Člen 62

Obdelava osebnih podatkov

Obdelava osebnih podatkov za namene te direktive se izvaja v skladu z Direktivo 95/46/ES in kjer je ustrezno z Uredbo (ES) št. 45/2001.

Oddelék III

Dolžnost oseb, odgovornih za zakonito preverjanje letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov

Člen 63

Dolžnost oseb, odgovornih za zakonito preverjanje letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov

1. Države članice zagotovijo, da je dolžnost vsake osebe, pooblašene v skladu z Direktivo 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze⁽¹⁾, in ki v instituciji opravlja naloge iz člena 51 Direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb⁽²⁾, člena 37 Direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih⁽³⁾ ali člena 73 Direktive 2009/65/ES ali kakršno koli drugo nalogo, predpisano z zakonodajo, vsaj takojšnje poročanje pristojnim organom o kakršnih koli dejstvih ali odločitvah glede te institucije, s katerimi se je seznanila med opravljanjem navedene naloge in ki bi lahko:

(a) pomenili resno kršitev zakonov in drugih predpisov, ki določajo pogoje za izdajo dovoljenj ali posebej urejajo izvajanje dejavnosti institucij;

(b) vplivali na neprekinjeno delovanje institucije;

⁽¹⁾ UL L 157, 9.6.2006, str. 87.

⁽²⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

⁽³⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

- (c) vodile v zavrnitev izdaje mnenja k računovodskim izkazom ali izražanje pridržkov.

Države članice zagotovijo vsaj, da je oseba iz prvega pododstavka prav tako dolžna poročati o kakršnih koli dejstvih ali odločitvah, za katere je izvedela med opravljanjem naloge iz prvega pododstavka v družbi, ki ima tesne povezave na podlagi razmerja obvladovanja z institucijo, v kateri opravlja navedeno nalogo.

2. Če osebe, pooblaščen v smislu Direktive 2006/43/ES, pristojnim organom v dobri veri razkrijejo kakršna koli dejstva ali odločitve iz odstavka 1, se ta razkritja ne štejejo za kršitev katere koli omejitve razkrivanja informacij, predpisane s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa, in osebe za to nikakor niso odgovorne. Te informacije so razkrite istočasno tudi upravljalnemu organu institucije, razen če ni utemeljenega razloga proti tovrstnemu razkritju.

Oddelek IV

Pooblastila za nadzor, pooblastilo za naložitev kazni in pravica do pritožbe

Člen 64

Pooblastila za nadzor in pooblastila za naložitev kazni

1. Pristojnim organom se podelijo vsa pooblastila za nadzor, ki omogočajo poseg v delovanje institucij in so potrebna za opravljanje njihove funkcije, vključno predvsem s pravico do odvzema dovoljenja v skladu s členom 18, pooblastila, potrebna v skladu s členom 102, ter pooblastila iz členov 104 in 105.

2. Pristojni organi svoja pooblastila za nadzor in pooblastila za naložitev kazni v skladu s to direktivo in nacionalnim pravom izvajajo na kateri koli od naslednjih načinov:

- (a) neposredno;
- (b) v sodelovanju z drugimi organi;
- (c) pod njihovo pristojnostjo s prenosom pooblastil na te organe;
- (d) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.

Člen 65

Upravne kazni in drugi upravni ukrepi

1. Brez poseganja v pooblastila pristojnih organov za nadzor iz člena 64 in v pravico držav članic, da predpišejo in naložijo

kazni po kazenskem pravu, države članice določijo pravila o upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih za kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, in Uredbe (EU) št. 575/2013, ter storijo vse potrebno za zagotovitev njihovega izvajanja. Kadar se države članice odločijo, da ne določijo pravil o upravnih kaznih za kršitve, za katere velja nacionalno kazensko pravo, Komisiji posredujejo zadevne določbe kazenskega prava. Upravne kazni in drugi upravni ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Kadar obveznosti iz odstavka 1 veljajo za institucije, finančne holdinge in mešane finančne holdinge, države članice zagotovijo, da se v primeru kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali Uredbe (EU) št. 575/2013, kazni lahko uporabijo pod pogoji iz nacionalnega prava za člane upravljalnega organa in druge fizične osebe, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorni za kršitev.

3. Pristojni organi imajo vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog. Brez poseganja v druge zadevne določbe te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ta pooblastila vključujejo:

- (a) pooblastilo, da od naslednjih fizičnih ali pravnih oseb zahtevajo, naj predložijo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog pristojnih organov, vključno z informacijami, ki jih je treba za namene nadzora in z njim povezane statistične namene predložiti v rednih časovnih presledkih in v posebnih oblikah:

- (i) institucij s sedežem v zadevni državi članici;
- (ii) finančnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;
- (iii) mešanih finančnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;
- (iv) mešanih poslovnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;
- (v) oseb, ki pripadajo subjektom iz točk (i) do (iv);
- (vi) tretjih oseb, ki so za subjekte iz točk (i) do (iv) prevzele zunanje izvajanje operativnih funkcij ali dejavnosti;

(b) pooblastilo, da opravijo vse potrebne preiskave katere koli osebe iz točke (a) (i) do (vi), ki ima sedež ali se nahaja v zadevni državi članici, če je to potrebno za opravljanje nalog pristojnih organov, vključno s:

(i) predložitvijo dokumentov;

(ii) pregledom knjig in evidenc oseb iz točke (a) (i) do (vi) ter pridobitvijo kopij takšnih knjig in evidenc oziroma izpiskov iz njih;

(iii) pridobitvijo pisne ali ustne obrazložitve od oseb iz točke (a) (i) do (vi) ali njihovih predstavnikov ali zaposlenih ter

(iv) izvedbo razgovora s katero koli drugo osebo, ki privoli v razgovor, da bi zbrali informacije o predmetu preiskave;

(c) pooblastilo, da pod drugimi pogoji iz prava Unije v poslovnih prostorih pravnih oseb iz točke (a) (i) do (vi) in katerih koli drugih podjetij, vključenih v konsolidirani nadzor, kadar je pristojni organ konsolidacijski nadzornik, opravijo vse potrebne inšpekcijske preglede, če o tem predhodno uradno obvestijo zadevne pristojne organe. Če je za inšpekcijski pregled v skladu z nacionalnim pravom potrebno dovoljenje pravosodnega organa, se za takšno dovoljenje zaprosi.

Člen 66

Upravne kazni in drugi upravni ukrepi za kršitve zahtev glede dovoljenj in zahtev glede pridobitev kvalificiranih deležev

1. Države članice zagotovijo, da njihovi zakoni in drugi predpisi določajo upravne kazni in druge upravne ukrepe vsaj v zvezi:

(a) s posli sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti v primeru podjetij, ki niso kreditne institucije, kar pomeni kršenje člena 9;

(b) z opravljanjem dejavnosti kot kreditna institucija brez pridobitve dovoljenja, kar pomeni kršenje člena 9;

(c) z neposredno ali posredno pridobitvijo ali dodatnim neposrednim ali posrednim povečanjem kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, zaradi česar bi bil delež glasovalnih

pravil ali delež v kapitalu enak ali večji od pragov iz člena 22(1) ali takšen, da bi kreditna institucija postala podrejena družba, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom kreditne institucije, v kateri se poskuša pridobiti ali povečati kvalificirani delež, v ocenjevalnem obdobju ali ob nasprotovanju pristojnih organov, kar pomeni kršenje člena 22(1);

(d) z neposredno ali posredno odsvojitvijo kvalificiranega deleža v kreditni instituciji ali zmanjšanjem kvalificiranega deleža, tako da bi bilo razmerje glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu nižje od pragov iz člena 25 ali da kreditna institucija ne bi bila več podrejena družba, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom.

2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 upravne kazni in drugi upravni ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:

(a) javno izjavo, v kateri sta navedena odgovorna fizična oseba, institucija, finančni holding ali mešani finančni holding in narava kršitve;

(b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;

(c) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini 10 % skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom družbe v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij ali opravnin, v skladu s členom 316 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(d) v primeru fizične osebe upravne denarne kazni v višini 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 17. julija 2013;

(e) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je korist mogoče opredeliti;

(f) preklic glasovalnih pravic delničarja ali delničarjev, odgovornih za kršitve iz odstavka 1.

Kadar je družba iz točke (c) prvega pododstavka podrejena družba nadrejene osebe, je relevanten bruto dohodek bruto dohodek, določen na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov končne nadrejene osebe v predhodnem poslovnem letu.

Člen 67

Druge določbe

1. Ta člen se uporablja v kateri koli izmed naslednjih okoliščin:

- (a) institucija je pridobila dovoljenje na podlagi neresničnih navedb ali na druge nepravilne načine;
- (b) institucija ob prejemu informacij o kakršni koli pridobitvi ali odsvojitvi deležev v njihovem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo prage iz člena 22(1) ali člena 25 ali padejo pod te prage, o navedenih pridobitvah ali odsvojitvah ne obvesti pristojnih organov, kar pomeni kršenje prvega pododstavka člena 26(1);
- (c) institucija, ki je uvrščena na reguliranem trgu, kot je navedeno na seznamu, ki ga v skladu s členom 47 Direktive 2004/39/ES objavi ESMA, pristojnim organom vsaj enkrat na leto ne posreduje imen delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikosti teh deležev, kar pomeni kršenje drugega pododstavka člena 26(1) te direktive;
- (d) institucija nima ureditve upravljanja, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu z nacionalnimi določbami, s katerimi se prenaša člen 74;
- (e) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije glede skladnosti z obveznostjo izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, kar predstavlja kršitev člena 99(1) navedene uredbe;
- (f) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij v zvezi z podatki iz člena 101 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
- (g) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti, kar predstavlja kršitev člena 394(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
- (h) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o likvidnosti, kar predstavlja kršitev člena 415(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
- (i) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o količniku finančnega vzvoda, kar predstavlja kršitev člena 430(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

(j) večkrat ali nenehno se dogaja, da institucija ne razpolaga z likvidnimi sredstvi, kar predstavlja kršitev člena 412 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(k) institucija doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz člena 395 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(l) institucija je izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju, ne da bi izpolnjevala pogoje iz člena 405 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(m) institucija ne razkrije informacij, kar predstavlja kršitev člena 431(1), (2) in (3) ali člena 451(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

(n) institucija izvede plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital institucije, kar predstavlja kršitev člena 141 te direktive, ali v primerih, kadar so taka plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital, prepovedana na podlagi členov 28, 51 ali 63 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(o) institucija je spoznana za odgovorno za hudo kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi Direktive 2005/60/ES;

(p) institucija je eni ali več osebam, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 91, omogočila, da postanejo ali ostanejo člani upravljalnega organa.

2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 upravne kazni in drugi upravni ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:

(a) javno izjavo, v kateri sta navedena odgovorna fizična oseba, institucija, finančni holding ali mešani finančni holding in narava kršitve;

(b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;

(c) v primeru institucije odvzem dovoljenja instituciji v skladu s členom 18;

(d) ob upoštevanju člena 65(2), začasno prepoved opravljanja funkcij v instituciji za odgovornega člana upravljalnega organa institucije ali katero koli drugo odgovorno fizično osebo;

- (e) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini do 10 % skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom družbe v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij/ ali opravnin v skladu s členom 316 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (f) v primeru fizične osebe upravne denarne kazni v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 17. julija 2013;
- (g) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti.

Kadar je družba iz točke (e) prvega pododstavka podrejena družba nadrejene osebe, je relevantne bruto dohodek bruto dohodek, določen na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov končne nadrejene osebe v predhodnem poslovnem letu.

Člen 68

Objava upravnih kazni

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi na svoji uradni spletni strani brez nepotrebnega odlašanja in potem, ko so zadevne osebe obveščene o takšnih kaznih, objavijo vsaj vse upravne kazni, zoper katere pritožba ni mogoča, in ki se naložijo zaradi kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z informacijami o vrsti in naravi kršitve ter identiteti fizične ali pravne osebe, kateri se kazni naloži.

Kadar države članice dovolijo objavo kazni, zoper katere je mogoča pritožba, pristojni organi na svoji uradni spletni strani brez nepotrebnega odlašanja objavijo tudi informacije o statusu pritožbe in njenem rezultatu.

2. Pristojni organi kazni objavijo na anonimni podlagi in na način, ki je v skladu z nacionalnim pravom, v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) kadar se kazni naloži fizični osebi in se po obvezni predhodni oceni izkaže, da objava osebnih podatkov ni sorazmerna;
- (b) kadar bi objava ogrozila stabilnost finančnih trgov ali kazensko preiskavo v teku;

- (c) kadar bi objava vpletenim institucijam ali fizičnim osebam povzročila, kolikor je to mogoče ugotoviti, nesorazmerno škodo.

Druga možnost pa je, da kadar je mogoče predvideti, da bodo okoliščine iz prvega pododstavka prenehale obstajati v razumnem obdobju, se objava v skladu z odstavkom 1 lahko preloži za to obdobje.

3. Pristojni organi zagotovijo, da informacije, objavljene v skladu z odstavkom 1 ali 2 ostanejo na njihovi uradni spletni strani najmanj pet let. Osebnih podatki ostanejo na uradni spletni strani pristojnega organa le tako dolgo, kot je potrebno v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov.

4. EBA do 18. julija 2015 Komisiji predloži poročilo o objavi kazni s strani držav članic na anonimni podlagi, kot je določeno v odstavku 2, zlasti če je med državami članicami v zvezi s tem prišlo do znatnih razlik. EBA poleg tega Komisiji predloži poročilo o vseh znatnih razlikah v trajanju objave kazni na podlagi nacionalnega prava.

Člen 69

Izmenjava informacij o kaznih in vzdrževanje centralne baze podatkov s strani EBA

1. Pristojni organi ob spoštovanju zahtev glede poklicne skrivnosti iz člena 53(1) EBA obveščajo o vseh upravnih kaznih, vključno z vsemi stalnimi prepovedmi, naloženimi v skladu s členi 65, 66 in 67, ter vključno s pritožbami zoper njih in njihovem izidu. EBA vzdržuje centralno bazo podatkov upravnih kazni, o katerih je bil obveščen, in sicer izključno za izmenjavo informacij med pristojnimi organi. Do te baze podatkov imajo dostop zgolj pristojni organi, posodablja pa se na podlagi informacij, ki jih posredujejo pristojni organi.

2. Če pristojni organ za namene členov 13(1), 16(3), 91(1) in 121 ocenjuje dobro ime, preveri vnose v bazi podatkov upravnih sankcij EBA. Če se status spremeni ali je pritožba uspešna, EBA na zahtevo pristojnih organov izbriše ali posodobi zadevne vnose v bazi podatkov.

3. Pristojni organi v skladu s svojim nacionalnim pravom preverijo, ali ima zadevna oseba v kazenski evidenci zabeleženo zadevno obsodbo. Izmenjava informacij v te namene poteka v skladu s Sklepom 2009/316/PNZ in Okvirnim sklepom 2009/315/PNZ, kakor sta prenesena v nacionalno pravo.

4. EBA vzdržuje spletno stran s povezavami na objave upravnih kazni s strani posameznih pristojnih organov v skladu s členom 68, na njej pa je prikazano tudi obdobje, za katerega posamezna država članica objavi upravne kazni.

Člen 70

Učinkovita uporaba kazni in izvajanje pooblastil za naložitev kazni s strani pristojnih organov

Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in višine upravnih denarnih kazni upoštevajo vse ustrezne okoliščine, ter kjer je ustrezno, vključujejo:

- (a) resnost in trajanje kršitve;
- (b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
- (c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, kot je na primer prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom fizične osebe;
- (d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če jih je mogoče opredeliti;
- (e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
- (f) raven sodelovanja fizične ali pravne osebe ki je odgovorna za kršitev s pristojnim organom;
- (g) predhodne kršitve fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
- (h) morebitne sistemske posledice kršitve.

Člen 71

Poročanje o kršitvah

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo učinkovite in zanesljive mehanizme za spodbujanje poročanja o morebitnih ali dejanskih kršitvah nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojnim organom.

2. Mehanizmi iz odstavka 1 vključujejo vsaj:

- (a) posebne postopke za prejem poročil o kršitvah in njihovo nadaljnjo obravnavo;
- (b) ustrezno zaščito zaposlenih v institucijah, ki prijavijo kršitve v instituciji, vsaj pred povračilnimi ukrepi, diskriminacijo ali drugimi oblikami nepravilnega obravnavanja;
- (c) varstvo osebnih podatkov osebe, ki prijavi kršitve, in fizične osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev v skladu z Direktivo 95/46/ES;
- (d) jasna pravila, ki v vseh primerih zagotavljajo zaupnost osebe, ki prijavi kršitve v instituciji, razen če nacionalno pravo zahteva njeno razkritje zaradi nadaljnjih preiskav ali naknadnih sodnih postopkov.

3. Države članice od institucij zahtevajo, da imajo vzpostavljene ustrezne postopke, v skladu s katerimi zaposleni prek posebnega neodvisnega in avtonomnega kanala interno poročajo o kršitvah.

Takšen kanal se lahko zagotovi tudi v dogovoru s socialnimi partnerji. Pri tem velja enaka zaščita, kot je navedena v točkah (b), (c) in (d) odstavka 2.

Člen 72

Pravica do pritožbe

Države članice zagotovijo, da za odločitve in ukrepe, ki se sprejmejo v skladu z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi v skladu s to direktivo ali Uredbo (EU) št. 575/2013, velja pravica do pritožbe. Države članice zagotovijo tudi, da je pritožba mogoča tudi v primeru, ko odločitev v šestih mesecih po vložitvi prošnje za izdajo dovoljenja, ki vsebuje vse informacije, zahtevane v skladu z nacionalnimi določbami, s katerimi se prenaša ta direktiva, ni sprejeta.

POGLAVJE 2

Procesi pregledovanja

Oddelek I

Proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala

Člen 73

Notranji kapital

Institucije vzpostavijo zanesljive, učinkovite in celovite strategije in procese za redno ocenjevanje in zagotavljanje zneskov, vrst in razdelitve notranjega kapitala, za katerega menijo, da je ustrezen za kritje narave in stopnje tveganj, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene.

Te strategije in procesi so predmet rednega notranjega pregledovanja zaradi zagotovitve, da ostanejo celoviti in sorazmerni z vrsto, obsegom in zapletenostjo dejavnosti zadevne institucije.

Oddelek II

Ureditve, procesi in mehanizmi institucij

Pododdelek 1

Splošna načela

Člen 74

Notranje upravljanje ter načrti za sanacijo in reševanje

1. Institucije imajo stabilno ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi ravni odgovornostmi, učinkovitimi procesi za ugotavljanje, obvladovanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, katerim so ali bi lahko bile institucije izpostavljene, primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki, ter politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganja in ga tudi spodbujajo.

2. Ureditve, procesi in mehanizmi iz odstavka 1 so celoviti in sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela in dejavnosti institucije. Pri tem se upoštevajo tehnična merila iz členov 76 do 95.

3. EBA izda smernice v zvezi z ureditvami, procesi in mehanizmi iz odstavka 1 v skladu z načeli sorazmernosti in celovitosti iz odstavka 2.

4. Pristojni organi zagotovijo, da se za izboljšanje finančnega stanja institucije po njegovem znatnem poslabšanju pripravijo načrti za sanacijo in načrti za reševanje. Skladno z načelom sorazmernosti se lahko zahteve instituciji, da pripravi, vzdržuje in posodablja načrte za sanacijo, ter organu za reševanje, da po posvetovanju s pristojnim organom pripravi načrte za reševanje, omilijo, če pristojni organi po posvetovanju z nacionalnim makrobonitetnim organom menijo, da propad določene institucije – med drugim zaradi njene velikosti, poslovnega modela, njene medsebojne povezanosti z drugimi institucijami ali zaradi finančnega sistema na splošno – ne bo imel negativnih posledic za finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja.

Skladno z načelom sorazmernosti institucije tesno sodelujejo z organi za reševanje, in jim zagotavljajo vse informacije, potrebne za pripravo in osnutke uresničljivih načrtov za reševanje, kjer so opisane možnosti za ustrezno reševanje institucije v primeru propada.

EBA lahko v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sodeluje pri oblikovanju in usklajevanju učinkovitih in doslednih načrtov za sanacijo in reševanje ter prispeva k njim.

Ob upoštevanju navedenega se EBA obvešča in lahko sodeluje na sestankih v zvezi z oblikovanjem in usklajevanjem načrtov za sanacijo in reševanje. EBA je vnaprej polno obveščen o poteku vseh takšnih sestankov ali dejavnosti, pa tudi o glavnih vprašanjih za razpravo in dejavnostih, ki bodo obravnavane.

Člen 75

Nadzor nad politikami prejemkov

1. Pristojni organi zberejo informacije, razkrite v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h) in (i) člena 450(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter jih uporabijo za primerjavo trendov in praks prejemkov. Te informacije posredujejo EBA.

2. EBA izda smernice o preudarnih politikah prejemkov, ki so v skladu z načeli iz členov 92 do 95. V smernicah so upoštevana načela preudarnih politik prejemkov iz Priporočila Komisije 2009/384/ES z dne 30. aprila 2009 o plačilnih politikah v sektorju finančnih storitev ⁽¹⁾.

ESMA tesno sodeluje z EBA pri pripravi smernic o politikah prejemkov za kategorije zaposlenih, ki sodelujejo pri opravljanju investicijskih storitev in dejavnosti v smislu točke 2 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES.

EBA na podlagi informacij, ki jih pristojni organi zagotovijo v skladu z odstavkom 1, primerja trende in prakse prejemkov na ravni Unije.

3. Pristojni organi zbirajo informacije o številu fizičnih oseb na institucijo, ki imajo en milijon EUR ali več prejemkov na poslovno leto, v plačilnih razredih z enim milijonom EUR, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki. Te informacije se posredujejo EBA, ki jih združene po posamezni matični državi članici objavi v enotni obliki za poročanje. EBA lahko oblikuje smernice za poenostavitev izvajanja tega odstavka in zagotovitev usklajenosti zbranih informacij.

⁽¹⁾ UL L 120, 15.5.2009, str. 22.

Pododdelek 2

Tehnična merila za organizacijo in obravnavo tveganj

Člen 76

Obravnavna tveganj

1. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ odobri ter redno pregleduje strategije in politike za prevzemanje, upravljanje, spremljanje in zmanjševanje tveganj, katerim je ali bi lahko bila izpostavljena institucija, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem institucija posluje, glede na stanje poslovnega cikla.

2. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ nameni dovolj časa obravnavi vprašanj v zvezi s tveganji. Upravljalni organ aktivno sodeluje pri upravljanju vseh pomembnih tveganj, obravnavanih v tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013, ter pri vrednotenju sredstev, uporabi zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji in za ta namen zagotovi ustrezne vire. Institucija vzpostavi sistem poročanja upravljalnemu organu, ki zajema vsa pomembna tveganja ter politike upravljanja tveganj in njihove spremembe.

3. Države članice zagotovijo, da institucije, ki so pomembne glede na svojo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in zapletenost svojih dejavnosti, ustanovijo odbor za tveganja, ki je sestavljen iz članov upravljalnega organa, ki v zadevni instituciji ne opravljajo nobene izvršilne funkcije. Člani odbora za tveganja imajo ustrezno znanje, veščine in izkušnje za popolno razumevanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj in nagnjenosti institucije k prevzemanju tveganj.

Odbor za tveganja svetuje upravljalnemu organu glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti institucije k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj ter upravljalnemu organu pomaga pri nadzoru izvajanja te strategije s strani višjega vodstva. Upravljalni organ je še naprej v celoti odgovoren za tveganja.

Odbor za tveganja preverja, ali cene obveznosti in sredstev, ki so na voljo strankam, v celoti upoštevajo poslovni model in strategijo upravljanja tveganj institucije. Če cene ne odražajo tveganj ustrezno v skladu s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj, odbor za tveganja upravljalnemu organu predstavi načrt za izboljšanje.

Pristojni organi lahko instituciji, ki ne velja za pomembno v skladu s prvim pododstavkom, dovolijo, da združi odbor za tveganja in revizijsko komisijo iz člena 41 Direktive 2006/43/ES. Člani združenega odbora imajo znanje, veščine in izkušnje, potrebne za delo v odboru za tveganja in revizijski komisiji.

4. Države članice zagotovijo, da imata upravljalni organ v nadzorni funkciji in odbor za tveganja, kadar je ustanovljen, ustrezen dostop do informacij o profilu tveganosti institucije ter, če je to potrebno in ustrezno, do funkcije upravljanja tveganj in svetovanja zunanjih strokovnjakov.

Upravljalni organ v nadzorni funkciji in odbor za tveganja, kadar je ustanovljen, določita naravo, obseg, obliko in pogostost informacij o tveganju, ki jih prejmeta. Da bi odbor za tveganja, brez poseganja v naloge komisije za prejemke, lahko pomagal pri oblikovanju preudarnih politik in praks v zvezi s prejemki, preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevani tveganje, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prejemkov.

5. Države članice v skladu z zahtevo po sorazmernosti iz člena 7(2) Direktive Komisije 2006/73/ES⁽¹⁾ zagotovijo, da imajo institucije funkcijo upravljanja tveganj, ki je neodvisna od operativnih funkcij ter ima ustrezna pooblastila, ugled, sredstva in neposreden stik z upravljalnim organom.

Države članice zagotovijo, da se v okviru funkcije upravljanja tveganj zagotovi, da so vsa pomembna tveganja ugotovljena, izmerjena in da se o njih ustrezno poroča. Zagotovijo, da se v okviru funkcije upravljanja tveganj dejavno sodeluje pri pripravi strategije upravljanja tveganj institucije in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj ter da se v njenem okviru lahko oblikuje celovit pregled nad celotnim obsegom tveganj institucije.

Po potrebi države članice zagotovijo, da je v okviru funkcije upravljanja tveganj mogoče poročati neposredno upravljalnemu organu v njegovi nadzorni funkciji, neodvisno od višjega vodstva, izražati pomisleke, in če je ustrezno, opozarjati ta organ v primeru specifičnega razvoja na področju tveganja, ki vpliva na institucijo ali bi nanjo lahko vplival, brez poseganja v pristojnosti upravljalnega organa v njegovi nadzorni funkciji in/ali funkciji upravljanja v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013.

Funkcijo za upravljanje tveganj vodi neodvisen višji vodja, ki je jasno odgovoren za to funkcijo. Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti institucije ne upravičujejo posebnega imenovanja osebe, lahko to funkcijo prevzame druga oseba na višjem položaju v instituciji, če ni nasprotja interesov.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2006/73/ES z dne 10. avgusta 2006 o izvajanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih družb ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 241, 2.9.2006, str. 26).

Vodje funkcije upravljanja tveganj ni mogoče razrešiti brez predhodne odobritve upravljalnega organa v nadzorni funkciji, pri čemer ima vodja, kjer je ustrezno neposreden stik z upravljalnim organom v nadzorni funkciji.

Uporaba te direktive ne posega v uporabo Direktive 2006/73/ES za investicijske družbe.

Člen 77

Notranji pristopi za izračunavanje kapitalskih zahtev

1. Pristojni organi spodbujajo institucije, ki so pomembne z vidika njihove velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti njihovih dejavnosti, da razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen, za izračunavanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko število pomembnih nasprotnih strank. Ta člen ne posega v izpolnitev meril iz oddelka 1 poglavja 3 naslova I, dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucije spremljajo, ali se institucija pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta ne zanaša izključno ali mehanično na zunanje bonitetne ocene.

3. Pristojni organi, ob upoštevanju velikosti institucij, njihove notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucij, spodbujajo institucije, da razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov v trgovalni knjigi skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila in migracije, kadar je njihova izpostavljenost posebnemu tveganju pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev.

Ta člen ne posega v izpolnitev meril iz oddelkov 1 do 5 poglavja 5 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za dodatno opredelitev pojma "izpostavljenosti posebnemu tveganju, pomembne v absolutnem smislu" iz prvega pododstavka odstavka 3 ter pragov za veliko število pomembnih nasprotnih strank in pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 78

Nadzorniško primerjanje notranjih pristopov pri izračunavanju kapitalskih zahtev

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije, ki jim je dovoljeno uporabljati notranje pristope za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, razen za operativna tveganja, poročajo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje. Institucije rezultate svojih izračunov skupaj z razlago metodologij, ki so jih uporabile pri njihovi pripravi, v ustreznih časovnih presledkih oziroma vsaj enkrat letno predložijo pristojnim organom.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije rezultate izračunov iz odstavka 1 pristojnemu organu in EBA predložijo v skladu s predlogo, ki jo v skladu z odstavkom 8 pripravi EBA. Kadar se pristojni organi odločijo za oblikovanje posebnih portfeljev, to naredijo v posvetovanju z EBA in ob tem zagotovijo, da institucije o rezultatih izračunov poročajo ločeno od rezultatov izračunov za portfelje EBA.

3. Pristojni organi na podlagi informacij, ki jih predložijo institucije v skladu z odstavkom 1, po potrebi spremljajo obseg zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, razen za operativna tveganja, in sicer za izpostavljenosti ali transakcije v referenčnem portfelju, ki izhajajo iz notranjih pristopov teh institucij. Pristojni organi vsaj enkrat letno ocenijo kakovost teh pristopov, pri čemer posebno pozornost namenijo:

(a) pristopom, pri katerih pri enaki izpostavljenosti obstajajo velike razlike v kapitalskih zahtevah,

(b) pristopom, ki so izjemno raznoliki ali izjemno neraznoliki in pri katerih so kapitalске zahteve znatno in sistematično podcenjene.

EBA pripravi poročilo, ki je pristojnim organom v pomoč pri ocenjevanju kakovosti notranjih pristopov na podlagi informacij iz odstavka 2.

4. Če se posamezne institucije znatno razlikujejo od večine primerljivih subjektov ali če je pristop zelo neenoten, kar povzroča precej raznolike rezultate, pristojni organi preučijo razloge za to in, če je mogoče jasno ugotoviti, da pristop institucije vodi k podcenjenosti kapitalskih zahtev, ki je ni mogoče pripisati razlikam s tem povezanih tveganj za izpostavljenosti ali pozicije, sprejmejo popravne ukrepe.

5. Pristojni organi zagotovijo, da so njihove odločitve o primernosti popravni ukrepov iz odstavka 4 skladni z načelom, da morajo takšni ukrepi podpirati cilje notranjega pristopa, in zato ne:

(a) privedejo do standardizacije ali uporabe prednostnih metod;

(b) ustvarjajo napačnih spodbud; ali

(c) povzročijo črednega obnašanja.

6. EBA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice in priporočila, če na podlagi informacij in ocen iz odstavkov 2 in 3 tega člena meni, da so potrebni za izboljšanje nadzornih praks ali praks institucij v zvezi z notranjimi pristopi.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) postopke za izmenjavo ocen, izvedenih v skladu z odstavkom 3, med pristojnimi organi in z EBA,

(b) standarde za ocenjevanje, ki ga izvedejo pristojni organi po odstavku 3.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) predlogo, opredelitve in rešitve s področja informacijske tehnologije, ki jih Unija uporabi za poročanje iz odstavka 2,

(b) referenčni portfelj ali portfelje iz odstavka 1.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. Komisija do 1. aprila 2015 in po posvetovanju z EBA Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju primerjalne analize notranjih modelov, vključno s področjem uporabe modela. Poročilu sledi zakonodajni predlog, če je to potrebno.

Člen 79

Kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke

Pristojni organi zagotovijo da:

(a) odobritev kreditov temelji na preudarnih in natančno opredeljenih merilih ter proces odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov je jasno določen;

(b) institucije razpolagajo z notranjimi metodologijami, na podlagi katerih lahko ocenijo kreditno tveganje zaradi izpostavljenosti posameznim dolžnikom, vrednostnim papirjem ali pozicijam v listinjenju in kreditno tveganje na ravni portfelja. Zlasti se ne smejo notranje metodologije izključno ali mehanično zanašati na zunanje bonitetne ocene. Kadar kapitalske zahteve temeljijo na oceni zunanje bonitetne agencije (External Credit Assessment Institution – ECAI) ali na dejstvu, da je izpostavljenost neocenjena, to institucij ne izvzema od zahteve, da preučijo tudi druge ustrezne informacije za oceno razporeditve notranjega kapitala;

(c) se stalno upravljanje in spremljanje različnih portfeljev, občutljivih na kreditno tveganje, in izpostavljenosti institucij, vključno z ugotavljanjem in upravljanjem problematičnih kreditov ter ustreznim oblikovanjem popravkov vrednosti in rezervacij, izvaja z učinkovitimi sistemi;

(d) je razpršenost kreditnih portfeljev ustrezna glede na ciljne trge in splošno strategijo institucije.

Člen 80

Preostalo tveganje

Pristojni organi zagotovijo, da se tveganje, pri katerem se priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporabljajo institucije, izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano, obravnava in nadzoruje tudi v skladu s pisnimi politikami in postopki.

Člen 81**Tveganje koncentracije**

Pristojni organi zagotovijo, da se tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do vseh posameznih nasprotnih strank, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, skupinami povezanih nasprotnih strank in nasprotnimi strankami v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali na področju istega blaga, ali zaradi uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, vključno zlasti s tveganji, povezanimi z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo, na primer enemu samemu izdajatelju zavarovanja s premoženjem, obravnavajo in nadzorujejo tudi v skladu s pisnimi politikami in postopki.

Člen 82**Tveganje listinjenja**

1. Pristojni organi zagotovijo, da se tveganja ki izhajajo iz poslov listinjenja, v okviru katerih so kreditne institucije v vlogi investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganji ugleda, kakršna nastanejo v povezavi z zapletenimi strukturami ali produkti, ovrednotijo in obravnavajo z ustreznimi politikami in postopki, s katerimi se zagotovi, da je ekonomska vsebina posla v celoti izražena v oceni tveganja in vodstvenih odločitvah.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije, ki so originatorji obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, vzpostavijo likvidnostne načrte za obravnavo vpliva načrtovanega in predčasnega odplačila.

Člen 83**Tržno tveganje**

1. Pristojni organi zagotovijo, da se izvajajo politike in procesi za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih virov in vplivov tržnih tveganj.

2. Kadar kratka pozicija v blagu zapade v poravnavo pred dolgo pozicijo, pristojni organi zagotovijo, da institucije sprejmejo tudi ukrepe proti likvidnostnim tveganjem.

3. Notranji kapital je ustrezen za pomembna tržna tveganja, ki niso predmet kapitalskih zahtev.

Institucije, ki so pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 pobotale svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, imajo ustrezen notranji kapital za kritje izgube iz naslova tveganja osnove v primeru, ko se vrednost terminske pogodbe ali drugega produkta ne giblje v skladu z vrednostjo osnovnih lastniških finančnih instrumentov. Institucije imajo takšen ustrezen notranji kapital

tudi v primeru, kadar imajo nasprotno pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

Institucije pri uporabi postopka iz člena 345 Uredbe (EU) št. 575/2013 zagotovijo, da imajo zadosten notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od začetka prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

Člen 84**Tveganje spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige**

Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo sisteme za ugotavljanje, vrednotenje in upravljanje tveganj zaradi morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo na netrgovalne dejavnosti institucije.

Člen 85**Operativno tveganje**

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in procese za ovrednotenje in upravljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju, vključno z modelskim tveganjem in za dogodke vrste "majhna pogostost – velik vpliv". Institucije določijo, kaj je operativno tveganje za namene navedenih politik in postopkov.

2. Pristojni organi zagotovijo, da se pripravijo krizni načrti in načrti neprekinjenega poslovanja, ki instituciji zagotovijo zmožnost neprekinjenega poslovanja in omejijo izgube v primeru resne motnje poslovanja.

Člen 86**Likvidnostno tveganje**

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije vzpostavijo zanesljive strategije, politike, procese in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje likvidnostnega tveganja v ustreznem sklopu časovnih obdobj, tudi znotraj enega dne, za zagotovitev, da institucije ohranjajo ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov. Navedene strategije, politike, procesi in sistemi so prilagojeni poslovnim področjem, valutam, podružnicam in pravnim osebam ter vključujejo ustrezne mehanizme razporeditve likvidnostnih stroškov, koristi in tveganj.

2. Strategije, politike, procesi in sistemi iz odstavka 1 so sorazmerni z zapletenostjo, profilom tveganosti, obsegom poslovanja institucij in mejo dovoljenega tveganja, ki jo določi upravljalni organ, ter odražajo pomembnost institucije v vsaki državi članici, v kateri posluje. Institucije vsa zadevna poslovna področja seznanijo z dovoljenim tveganjem.

3. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije, ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti njihovih dejavnosti, profile likvidnostnega tveganja, ki so skladni s tem in ne presegaajo tega, kar se zahteva za dobro delujoč in stabilen sistem.

Pristojni organi spremljajo razvoj dogodkov v zvezi s profili likvidnostnega tveganja, na primer zasnovno in obseg produktov, upravljanje tveganj, politike financiranja ter koncentracije financiranja.

Pristojni organi sprejmejo učinkovite ukrepe, če bi razvoj dogodkov iz drugega pododstavka lahko povzročil nestabilnost posamezne institucije ali sistemsko nestabilnost.

Pristojni organi EBA obvestijo o vseh ukrepih, izvedenih v skladu s tretjim pododstavkom.

EBA po potrebi izda priporočila v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

4. Pristojni organi zagotovijo, da institucije razvijejo metodologije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja. Te metodologije vključujejo sedanje in načrtovane pomembne denarne tokove v in iz sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi in morebitnim učinkom tveganja ugleda.

5. Pristojni organi zagotovijo, da institucije razlikujejo med zastavljenimi in neobremenjenimi sredstvi, ki so vedno na voljo, zlasti v izrednih razmerah. Prav tako zagotovijo, da institucije upoštevajo pravno osebo, v kateri so sredstva, državo, kjer so sredstva zakonito vpisana v register ali na računu, in primernost teh sredstev, ter preverjajo, kako se lahko sredstva hitro aktivirajo.

6. Pristojni organi zagotovijo, da institucije upoštevajo tudi obstoječe pravne, regulativne in operativne omejitve morebitnih prenosov likvidnosti in neobremenjenih sredstev med subjekti znotraj Evropskega gospodarskega prostora in zunaj njega.

7. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preučijo različna orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom limitov in likvidnostnimi blažilniki, da bi lahko vzdržale številne različne stresne dogodke, ter dovolj raznovrstno strukturo financiranja in dostop do virov financiranja. Navedene ureditve se redno pregledujejo.

8. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preučijo različne scenarije pozicij likvidnosti in instrumentov zavarovanja ter da vsaj enkrat letno pregledajo predpostavke, na podlagi katerih se sprejemajo odločitve v zvezi s pozicijami sredstev. Za te namene različni scenariji obravnavajo zlasti zunajbilančne postavke in

druge pogoje obveznosti, tudi od subjektov s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE) ali drugih subjektov s posebnim namenom iz Uredbe (EU) št. 575/2013, v odnosu do katerih institucija deluje kot sponzor ali zagotavlja pomembno likvidnostno podporo.

9. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preučijo morebitni učinek različnih scenarijev za posamezno institucijo, za celoten trg ali kombiniranih scenarijev. Preučijo se različna časovna obdobja in različne stopnje stresnih pogojev.

10. Pristojni organi zagotovijo, da institucije prilagodijo svoje strategije, notranje politike in omejitve likvidnostnega tveganja ter razvijejo učinkovite krizne načrte, pri čemer upoštevajo izid različnih scenarijev iz odstavka 8.

11. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije pripravljene načrte za ponovno vzpostavitev likvidnosti, ki določajo primerne strategije in ustrezne izvedbene ukrepe za obravnavanje morebitnih likvidnostnih primanjkljajev, vključno v povezavi s podružnicami, ustanovljenimi v drugi državi članici. Pristojni organi zagotovijo, da institucije vsaj enkrat letno preskušajo navedene načrte in jih posodablajo na podlagi izidov različnih scenarijev iz odstavka 8 ter posredujejo višjemu vodstvu v odobritev, da se lahko notranje politike in procesi ustrezno prilagodijo. Institucije vnaprej sprejmejo potrebne operativne ukrepe za zagotovitev, da se lahko načrti za ponovno vzpostavitev likvidnosti začnejo takoj izvajati. V primeru kreditnih institucij takšni operativni ukrepi vključujejo takojšnjo razpoložljivost zavarovanja s premoženjem za financiranje s strani centralnih bank. To vključuje, da je zavarovanje s premoženjem po potrebi v valuti druge države članice ali valuti tretje države, ki ji je kreditna institucija izpostavljena, in kadar je potrebno za poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice ali tretje države, valuti katere je izpostavljena.

Člen 87

Tveganje prevelikega finančnega vzvoda

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in procese za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda. Kazalniki tveganja prevelikega finančnega vzvoda vključujejo količnik vzvoda, ki se določi v skladu s členom 429 Uredbe (EU) št. 575/2013, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije previdnostno obravnavajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda, tako da ustrezno upoštevajo morebitna povečanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki so posledica zmanjšanja kapitala institucije zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub, odvisno od veljavnih računovodskih pravil. Za ta namen morajo biti institucije sposobne vzdržati številne različne stresne dogodke v zvezi s tveganjem prevelikega finančnega vzvoda.

Pododdelek 3

Upravljanje

Člen 88

Ureditve upravljanja

1. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ opredeli in nadzoruje izvajanje ureditev upravljanja, ki zagotavljajo učinkovito in skrbno upravljanje institucije, vključno z razdelitvijo dolžnosti v organizaciji in preprečevanjem nasprotja interesov, ter da je za to izvajanje odgovoren.

Navedene ureditve so v skladu z naslednjimi načeli:

- (a) upravljalni organ mora biti v celoti odgovoren za institucijo ter odobriti in nadzorovati izvajanje strateških ciljev, strategije upravljanja tveganj in notranjega upravljanja institucije;
- (b) upravljalni organ mora zagotavljati celovitost sistemov računovodskega in finančnega poročanja, vključno s finančnim in operativnim nadzorom ter skladnostjo z zakonodajo in relevantnimi standardi;
- (c) upravljalni organ mora nadzorovati postopek razkritja informacij in sporočanja;
- (d) upravljalni organ mora biti odgovoren za zagotavljanje učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom;
- (e) predsednik upravljalnega organa v nadzorni funkciji, ne sme hkrati izvajati funkcije glavnega izvršnega direktorja v isti instituciji, razen če to utemelji institucija in odobrijo pristojni organi.

Države članice zagotovijo, da upravljalni organ spremlja in redno ocenjuje učinkovitost ureditev upravljanja institucije ter sprejme ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

2. Države članice zagotovijo, da institucije, ki so pomembne zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, ustanovijo komisijo za imenovanja, ki ga sestavljajo člani upravljalnega organa, ki v zadevni instituciji ne opravljajo izvršne funkcije.

Komisija za imenovanja:

- (a) opredeli in priporoči kandidate za zapolnitev prostih funkcij v upravljalnem organu, ki jih odobri upravljalni organ ali skupščina, upošteva ravnotežje med znanji, veščinami,

raznolikostjo in izkušnjami upravljalnega organa in pripravi opis vlog in kvalifikacij za določeno imenovanje ter oceni predvidoma potreben čas za izvrševanje funkcije.

Komisija za imenovanja določi tudi cilj zastopanosti spola, ki je v upravljalnem organu premalo zastopan, in pripravi politiko glede tega, kako bi za dosego tega cilja povečali število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu. Cilj, politika in njeno izvajanje se objavijo v skladu s členom 435(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013;

- (b) redno in vsaj enkrat letno ocenjuje strukturo, velikost, sestavo in uspešnost upravljalnega organa ter za upravljalni organ pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
- (c) redno in vsaj enkrat letno ocenjuje znanje, veščine in izkušnje posameznih članov upravljalnega organa in upravljalnega organa kot celote ter o tem ustrezno poroča upravljalnemu organu;
- (d) redno pregleduje politiko upravljalnega organa na področju izbire in imenovanja višjega vodstva ter za upravljalni organ pripravi priporočila.

Komisija za imenovanja pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri in redno upošteva potrebo po zagotovitvi, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali manjša skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom celotne institucije.

Komisija za imenovanja lahko uporabi vse oblike virov, ki so po njenem mnenju ustrezne, vključno z zunanjim svetovanjem, in v ta namen pridobi ustrezna finančna sredstva.

Ta odstavek se ne uporablja, kadar upravljalni organ v skladu z nacionalnim pravom nima nobene pristojnosti pri postopku izbire in imenovanja svojih članov.

Člen 89

Poročanje po državah

1. Države članice od 1. januarja 2015 dalje od vseh institucij zahtevajo, da letno razkrijejo naslednje informacije za poslovno leto na konsolidirani podlagi, pri čemer se informacije razvrstijo po državah članicah in tretjih državah, v katerih imajo institucije ustanovljene osebe:

- (a) ime(na), narava dejavnosti in geografska lokacija;

(b) promet;

(c) število zaposlenih v ekvivalentu polnega delovnega časa;

(d) dobiček ali izguba pred obdavčitvijo;

(e) davek na dobiček ali izgubo;

(f) prejete javne subvencije.

2. Države članice ne glede na odstavek 1 od institucij zahtevajo, da informacije iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 prvič razkrijejo 1. julija 2014

3. Do 1. julija 2014 vse globalne sistemsko pomembne institucije z dovoljenjem v Uniji, kakor so mednarodno določene, Komisiji zaupno predložijo informacije iz točk (d), (e) in (f) odstavka 1. Komisija po posvetovanju z EBA, EIOPA in ESMA, kot je ustrezno, splošno ovrednoti morebitne negativne ekonomske posledice javnega razkritja tovrstnih informacij, vključno z vplivom na konkurenčnost, naložbe, razpoložljivost kreditov in stabilnost finančnega sistema. Komisija do 31. decembra 2014 poroči Evropskemu parlamentu in Svetu.

Če poročilo Komisije navaja pomembne negativne učinke, Komisija preuči, ali je treba predložiti ustrezni zakonodajni predlog za spremembo obveznosti razkritja iz odstavka 1 in lahko v skladu s točko (h) člena 145 odloči o odlogu te obveznosti. Komisija vsako leto preveri, če je treba ta odlog podaljšati.

4. Informacije iz odstavka 1 se revidirajo v skladu z Direktivo 2006/43/ES ter objavijo – če je to mogoče – kot priloga k letnim in konsolidiranim računovodskim izkazom zadevnih institucij, če je ustrezno.

5. V kolikor bodo obveznosti razkritja v prihodnjih zakonodajnih aktih Unije določene širše kot v tem členu, se bo ta člen prenehal uporabljati in se bo skladno s tem črtal.

Člen 90

Javno razkritje donosa na sredstva

Institucije v svojem letnem poročilu med ključnimi kazalniki razkrijejo svoj donos na sredstva, izračunan kot neto dobiček, deljen s celotno bilanco stanja.

Člen 91

Upravljalni organ

1. Člani upravljalnega organa imajo vedno zadosten ugled ter ustrezno znanje, veščine in izkušnje za opravljanje svojih nalog. Upravljalni organ je v splošnem sestavljen tako, da ima ustrezno širok nabor izkušenj. Člani upravljalnega organa izpolnjujejo zlasti zahteve iz odstavkov 2 do 8.

2. Vsi člani upravljalnega organa opravljanju svojih funkcij v instituciji namenijo dovolj časa.

3. Pri določitvi števila direktorskih funkcij, ki jih član upravljalnega organa lahko opravlja istočasno, se upoštevajo individualne okoliščine ter narava, obseg in zapletenost dejavnosti institucije. Člani upravljalnega organa institucije, ki je pomembna zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, bodo, razen če so predstavniki države članice, od 1. julija 2014 opravljali istočasno le eno od naslednjih kombinacij direktorskih funkcij:

(a) izvršna direktorska funkcija z dvema neizvršnima direktorskima funkcijama;

(b) štiri neizvršne direktorske funkcije.

4. Za namene odstavka 3 se kot ena direktorska funkcija šteje:

(a) izvršna ali neizvršna direktorska funkcija znotraj iste skupine;

(b) izvršna ali neizvršna direktorska funkcija v:

(i) institucijah, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali

(ii) družbah (vključno z nefinančnimi subjekti), v katerih ima institucija kvalificiran delež.

5. Direktorske funkcije v organizacijah, katerih glavni cilji niso predvsem komercialne narave ter direktorska funkcija kot predstavnik države članice, ne štejejo za namene odstavka 3.

6. Pristojni organi lahko članom upravljalnega organa dovolijo opravljanje dodatno funkcijo neizvršnega direktorja. Pristojni organi redno poročajo EBA o teh dovoljenjih.

7. Upravljalni organ ima ustrezno kolektivno znanje, večšine in izkušnje, da lahko razume dejavnosti institucije, vključno z glavnimi tveganji;

8. Vsak član upravljalnega organa ravna odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko kjer je potrebno učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem.

9. Institucije namenijo ustrezne človeške vire in finančna sredstva za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa.

10. Države članice ali pristojni organi od institucij in njihovih komisij za imenovanja zahtevajo, naj pri imenovanju članov upravljalnega organa upoštevajo širok nabor odlik in sposobnosti ter v ta namen vzpostavijo politiko spodbujanja raznolikosti v okviru upravljalnega organa.

11. Pristojni organi zbirajo informacije, razkrite v skladu s členom 435(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, in jih uporabijo za primerjavo praks v zvezi z raznolikostjo. Te informacije posredujejo EBA. Ta na podlagi prejetih informacij primerja prakse v zvezi z raznolikostjo na ravni Unije.

12. EBA izda smernice za opredelitev:

- (a) pojma zadostnega časa, ki ga mora član upravljalnega organa nameniti opravljanju nalog v povezavi z individualnimi okoliščinami, naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucije;
- (b) pojma ustreznega kolektivnega znanja, veščin in izkušenj upravljalnega organa iz odstavka 7;
- (c) pojmov odkritosti, poštenosti in neodvisnosti člana upravljalnega organa iz odstavka 8;
- (d) pojma ustreznih človeških virov in finančnih sredstev, namenjenih uvajanju in usposabljanju članov upravljalnega organa, iz odstavka 9;
- (e) pojma raznolikosti, ki jo je treba upoštevati pri izboru članov upravljalnega organa, iz odstavka 10.

EBA te smernice izda do 31. decembra 2015.

13. Ta člen ne posega v določbe o zastopanosti zaposlenih v upravljalnem organu, kot je določeno v nacionalnem pravu.

Člen 92

Politike prejemkov

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije na ravni skupine, nadrejene osebe in podrejene družbe, vključno s tistimi, ustanovljenimi v offshore finančnih središčih, uporabljajo odstavek 2 tega člena in člene 93, 94 in 95.

2. Pristojni organi zagotovijo, da pri pripravi in uporabi politik celotnih prejemkov, vključno s plačami in diskrecijskimi pokojninskimi ugodnostmi, za kategorije zaposlenih, vključno z višjim vodstvom, prevzemniki tveganja, zaposlenimi, ki opravljajo kontrolne funkcije, ter vsemi zaposlenimi, ki jih celotni prejeti prejemki uvrščajo v isti plačilni razred kot višje vodstvo, in prevzemnike tveganj, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na njihov profil tveganosti, institucije izpolnjujejo naslednja načela na način in v obsegu, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti:

- (a) politika prejemkov je v skladu s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in ga spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za institucijo;
- (b) politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi institucije ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;
- (c) upravljalni organ institucije v nadzorni funkciji sprejme in redno pregleduje splošna načela politike prejemkov in je odgovoren za nadzor izvajanja te politike;
- (d) izvajanje politike prejemkov je najmanj enkrat letno predmet centralnega in neodvisnega notranjega pregleda skladnosti s politikami in postopki za prejemke, ki jih sprejme upravljalni organ v nadzorni funkciji;
- (e) zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, imajo ustrezno pristojnost in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera kontrolirajo;
- (f) prejemke visokih uradnikov, ki opravljajo funkcije upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti, neposredno nadzoruje komisija za prejemke iz člena 95 ali, če takšna komisija ni ustanovljena, upravljalni organ;

(g) politika prejemkov ob upoštevanju nacionalnih meril za določanje plač jasno razlikuje med merili za določanje:

določi glede na osnovni poslovni cikel kreditne institucije in njena poslovna tveganja;

(i) osnovnega fiksnega prejema, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v organizaciji, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter

(c) celotni variabilni prejemki ne omejujejo sposobnosti institucije za okrepitev njene kapitalske osnove;

(ii) variabilnega prejema, ki bi moral odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, zahtevane v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev.

(d) zjamčeni variabilni prejemki niso skladni s preudarnim upravljanjem tveganj ali načelom plačila na podlagi uspešnosti ter niso del morebitnih načrtovanih prejemkov;

(e) zjamčeni variabilni prejemki so izjema, se izplačujejo le ob zaposlovanju novih zaposlenih in če institucija razpolaga s trdno in močno kapitalsko osnovo ter so omejeni na prvo leto zaposlitve;

Člen 93

Institucije, ki jim je dodeljena državna pomoč

Za institucije, ki jim je dodeljena izredna državna pomoč, se poleg načel iz člena 92(2) uporabljajo naslednja načela:

(a) variabilni prejemki se strogo omejijo z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove in pravočasnim prenehanjem uporabe državne podpore;

(f) fiksne in variabilne sestavine celotnega prejema so ustrezno uravnotežene; fiksna sestavina je dovolj visok delež celotnega prejema, da omogoča izvedbo popolnoma prožne politike glede variabilnih sestavin prejema, vključno z možnostjo, da se variabilne sestavine prejema ne izplačajo;

(b) ustrezni pristojni organi od institucij zahtevajo, naj prejemke prestrukturirajo na način, ki je v skladu s preudarnim upravljanjem tveganj in dolgoročno rastjo, vključno s tem, da po potrebi določijo omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije;

(g) institucije določijo ustrezno razmerje med fiksno in variabilno sestavino celotnega prejema, pri čemer se uporabljajo naslednja načela:

(c) člani upravljalnega organa institucije ne prejemajo variabilnega prejema, razen če je to upravičeno.

(i) v skupnem prejemku za vsakega posameznika variabilna sestavina ne presega 100 % fiksne sestavine. Države članice lahko določijo nižji zgornji odstotkovni prag;

Člen 94

Variabilni elementi prejemkov

1. Za variabilne elemente prejemkov se poleg načel iz člena 92(2) in pod enakimi pogoji uporabljajo naslednja načela:

(a) če so prejemki odvisni od uspešnosti, celoten znesek prejema temelji na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovne enote ter splošnih rezultatov institucije, pri čemer se pri ocenjevanju uspešnosti posameznika upoštevajo finančna in nefinančna merila;

Vse odobritve višjega razmerja v skladu s prvim pododstavkom te točke se izvedejo v skladu z naslednjim postopkom:

(b) ocenjevanje uspešnosti se izvaja v večletnem obdobju, da se zagotovi, da proces ocenjevanja temelji na dolgoročni uspešnosti in da je dejansko plačilo sestavin prejema, ki temeljijo na uspešnosti, porazdeljeno čez obdobje, ki se

— delničarji, lastniki ali družbeniki institucij ravna v skladu s podrobnimi priporočili institucije, ki navedejo razloge in obseg zahtevanega dovoljenja, vključno s številom vključenih zaposlenih, njihovimi nalogami ter pričakovanim vplivom na zahtevo po ohranjanju trdne kapitalske osnove;

- delničarji, lastniki ali družbeniki institucij odločajo z najmanj 66-odstotno večino, pri čemer mora biti zastopanih najmanj 50 % delnic ali enakovrednih lastniških pravic, ali, če to ni mogoče, odločajo s 75-odstotno večino zastopanih lastniških pravic;
 - institucija vse delničarje, lastnike ali družbenike institucije uradno obvesti, da bo zaprosila za dovoljenje iz prvega pododstavka te točke, kar stori vnaprej v razumnem roku;
 - institucija pristojni organ nemudoma obvesti o priporočilu svojim delničarjem, lastnikom ali družbenikom, vključno s predlaganim višjim zgornjim razmerjem in razlogi zanj, ter pristojnemu organu dokaže, da predlagano zgornje razmerje ni v nasprotju z obveznostmi institucije v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti kar zadeva kapitalske obveznosti institucije;
 - institucija pristojni organ nemudoma obvesti o navedeni odločitvi svojih delničarjev, lastnikov ali družbenikov, vključno z odobrenim višjim zgornjim razmerjem v skladu s prvim pododstavkom te točke, pristojni organi pa prejete informacije uporabijo za primerjavo tovrstnih praks institucij. Pristojni organi te informacije posredujejo EBA, ki jih združene po posamezni matični državi članici objavi v enotni obliki za poročanje. EBA lahko oblikuje smernice za poenostavitev izvajanja te alineje in zagotovitev doslednosti zbranih informacij;
 - zaposleni, ki jih navedene višje zgornje ravni variabilnih prejemkov neposredno zadevajo, ne smejo neposredno ali posredno uveljavljati glasovalnih pravic, ki jih morebiti imajo v vlogi delničarjev, lastnikov ali družbenikov institucije;
- (iii) države članice lahko institucijam dovolijo, da uporabijo diskontno stopnjo iz drugega pododstavka te točke, ki znaša največ 25 % skupnih variabilnih prejemkov, če se izplačajo v instrumentih, ki se odložijo za vsaj pet let. Države članice lahko določijo nižji zgornji odstotkovni prag.
- EBA pripravi in do 31. marca 2014 objavi smernice glede nacionalne diskontne stopnje, ki se uporablja, ob upoštevanju vseh ustreznih dejavnikov, vključno s stopnjo inflacije in tveganjem, kar zajema tudi trajanje odloga. V smernicah EBA za diskontno stopnjo se zlasti preuči, kako bi spodbudili uporabo instrumentov, ki se odložijo za najmanj pet let;
- (h) plačila, vezana na predčasno prekinitve pogodbe, izražajo doseženo uspešnost v določenem obdobju in ne nagrajujejo neuspešnosti ali kršitev;
- (i) skupki prejemkov, povezani z nadomestili ali odkupi iz pogodb iz prejšnje zaposlitve, morajo biti v skladu z dolgoročnimi interesi institucije, vključno z dogovori o zadržanju, odlogu, uspešnosti in vračilu sredstev;
- (j) merjenje uspešnosti, na podlagi katere se izračunajo variabilne sestavine prejemka ali masa variabilnih sestavin prejemka, vključuje prilagoditev za vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj ter upošteva stroške kapitala in potrebno likvidnost;
- (k) pri razporejanju variabilnih sestavin prejemka v instituciji se upoštevajo tudi vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj;
- (l) znaten delež, kar je v vsakem primeru vsaj 50 % katerega koli variabilnega prejemka, je sestavljen iz ravnotežja med naslednjim:
- (i) delnicami ali enakovrednimi lastniškimi deleži, odvisno od pravne strukture zadevne institucije, ali z delnicami povezanimi instrumenti oziroma enakovrednimi nedejavnimi instrumenti, kadar gre za institucije, ki niso uvrščene na borzi,
 - (ii) če je možno, z drugimi instrumenti v smislu člena 53 ali člena 63 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali drugimi instrumenti, ki se lahko v celoti pretvorijo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali se odpišejo, ki pa v vsakem primeru ustrezno odražajo kreditno kvaliteto institucije v okviru rednega poslovanja in so primerni za uporabo za namen variabilnih prejemkov.

Za instrumente iz te točke velja ustrezna politika zadržanja, katere namen je uskladiti spodbude z dolgoročnimi interesi institucije. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko omejijo vrste in oblike teh instrumentov ali po potrebi prepovejo določene instrumente. Ta točka se uporablja za delež sestavine variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo odloži v skladu s točko (m), in delež sestavine variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo ne odloži;

(m) znaten delež, in v vsakem primeru vsaj 40 % variabilne sestavine prejemka, se odloži za obdobje, ki ni krajše od treh do petih let, in se ustrezno uskladi z naravo poslovanja, njegovimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

Prejemki, za katere velja odlog, dospejo v izplačilo po načelu sorazmernosti. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, se odloži vsaj 60 % zneska. Trajanje obdobja odložitve se določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, njegovimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega;

(n) variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje institucije kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne institucije, poslovne enote in posameznika.

Brez poseganja v splošna načela nacionalnega pogodbenega in delovnega prava so celotni variabilni prejemki na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost institucije slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev.

Za do 100 % celotnih variabilnih prejemkov veljajo dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev. Institucije določijo posebna merila za uporabo malusa in vračila sredstev. Taka merila zajemajo zlasti primere, v katerih zaposleni:

(i) je sodeloval ali bil odgovoren za ravnanje, ki je vodilo do znatnih izgub za institucijo,

(ii) ni izpolnil primernih standardov primernosti;

(o) politika pokojnin je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi institucije.

Če zaposleni zapusti institucijo pred upokojitvijo, institucija zadrži diskrecijske pokojninske ugodnosti za obdobje pet let v obliki instrumentov iz točke (l). Če zaposleni doseže pogoje za upokojitve, se diskrecijske pokojninske ugodnosti izplačajo v obliki instrumentov iz točke (l), pri čemer zanje velja petletno obdobje zadržanja;

(p) zaposleni se morajo zavezati, da ne bodo uporabljali osebnih strategij zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo ter s tem posegali v učinke usklajevanja tveganj iz njihovih dogovorov glede prejemkov;

(q) variabilni prejemki se ne izplačajo z instrumenti ali metodami, ki bi spodbujali neusklajenost s to direktivo ali Uredbo (EU) št. 575/2013.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov glede opredelitve vrste instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (l)(ii) odstavka 1, ter glede kvalitativnih in ustreznih kvantitativnih meril za opredelitev kategorij zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucij iz člena 92(2).

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. marca 2014 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 95

Komisija za prejemke

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije, ki so pomembne zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, ustanovijo komisijo za prejemke. Komisija za prejemke se ustanovi na način, ki ji omogoča izvajanje kompetentnega in neodvisnega presojanja politik in praks prejemkov ter spodbud, oblikovanih za upravljanje tveganj, kapitala in likvidnosti.

2. Pristojni organi zagotovijo, da je komisija za prejemke odgovorna za pripravo odločitev v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj zadevne institucije in jih sprejme upravljalni organ. Predsednik in člani komisije za prejemke so člani upravljalnega organa, ki v zadevni instituciji ne opravljajo nobene izvršilne funkcije. Če nacionalno pravo predvideva zastopnost zaposlenih v upravljalnem organu, je član komisije za prejemke tudi najmanj en predstavnik zaposlenih. Pri pripravi takih odločitev komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, investorjev in drugih zainteresiranih strani v instituciji ter javni interes.

Člen 96

Vzdrževanje spletne strani o korporativnem upravljanju in prejemkih

Institucije, ki vzdržujejo spletno stran, tam pojasnijo, na kakšen način izpolnjujejo zahteve iz členov 88 do 95.

Oddelek III

Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja

Člen 97

Nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje

1. Ob upoštevanju tehničnih meril iz člena 98 pristojni organi pregledajo ureditve, strategije, procese in mehanizme, ki jih izvajajo institucije za uskladitev s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013, ter ovrednotijo:

- (a) tveganja, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene institucije,
- (b) tveganja, ki jih institucija predstavlja za finančni sistem ob upoštevanju ugotavljanja in merjenja sistemskega tveganja na podlagi člena 23 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ali po potrebi priporočil ESRB in
- (c) tveganja, ki so jih razkrila stresna testiranja, ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucij.

2. Področje uporabe pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 zajema vse zahteve te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Na podlagi pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 pristojni organi določijo, ali ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvajajo institucije, ter kapital in likvidnost teh institucij zagotavljajo preudarno upravljanje in kritje njihovih tveganj.

4. Pristojni organi določijo pogostost in intenzivnost pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 glede na velikost, sistemski pomen, vrsto, obseg in zapletenost dejavnosti zadevne institucije ter pri tem upoštevajo načelo sorazmernosti. Pregledovanja in ovrednotenje se posodabljata vsaj vsako leto za institucije, zajete v programu nadzorniških pregledov iz člena 99(2).

5. Države članice zagotovijo, da pristojni organi brez odlaganja obvestijo EBA o rezultatih pregledovanja, kadar pregledovanje pokaže, da institucija lahko pomeni sistemsko tveganje v skladu s členom 23 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 98

Tehnična merila za nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje

1. Poleg pregledovanja in ovrednotenja kreditnega, tržnega in operativnega tveganja pregledovanje in ovrednotenje s strani pristojnih organov na podlagi člena 97 vključuje vsaj:

- (a) rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s členom 177 Uredbe (EU) št. 575/2013 izvedejo institucije, ki uporabljajo pristop temelječ na notranjih bonitetnih ocenah;
- (b) izpostavljenost tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja s strani institucij, vključno z njihovim spoštovanjem zahtev iz dela 4 Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 81 te direktive;
- (c) stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvajajo institucije za upravljanje preostalega tveganja, povezanega z uporabo priznanih tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;
- (d) ustrezen obseg kapitala institucije glede na sredstva, ki jih je institucija olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;
- (e) izpostavljenost institucij likvidnostnemu tveganju ter merjenje in upravljanje tega tveganja s strani institucij, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja;
- (f) vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;
- (g) rezultate stresnih testov, ki jih izvajajo institucije, ki uporabljajo notranji model za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s poglavjem 5 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (h) geografsko lokacijo izpostavljenosti institucij;
- (i) poslovni model institucije;
- (j) oceno sistemskega tveganja v skladu z merili iz člena 97.

2. Za namene točke (e) odstavka 1 pristojni organi redno izvajajo celovito presojo celotnega upravljanja likvidnostnega tveganja s strani institucij in spodbujajo razvoj zanesljivih notranjih metodologij. Pristojni organi med opravljanjem navedenih pregledov upoštevajo vlogo institucij na finančnih trgih. Pristojni organi v eni državi članici ustrezno upoštevajo morebitni učinek svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah.

3. Pristojni organi spremljajo, ali je institucija zagotavljala posredno podporo pri listinjenju. Če se izkaže, da je institucija zagotavljala posredno podporo v več kot enem primeru, pristojni organ sprejme ustrezne ukrepe, ki odražajo povečana pričakovanja, da bo zagotavljala nadaljnjo podporo pri listinjenju, zaradi česar ji ne uspe doseči prenosa pomembnega deleža tveganja.

4. Za namene določitev, ki jo je treba opraviti v skladu s členom 97(3) te direktive, pristojni organi ocenijo, ali prilagoditve iz vrednotenja za pozicije/portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v členu 105 Uredbe (EU) št. 575/2013, instituciji omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

5. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravljajo pristojni organi, vključujeta izpostavljenost institucij tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz ne-trgovalnih dejavnosti. Ukrepi se zahtevajo vsaj v primeru institucij, katerih ekonomska vrednost se zmanjša za več kot 20 % njihovega kapitala zaradi nenadne in nepričakovane spremembe obrestne mere za 200 bazičnih točk, ali spremembe, kakor je določena v smernicah EBA.

6. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravljajo pristojni organi, vključujeta izpostavljenost institucij tveganju prevelikega finančnega vzvoda, kot je razvidno na podlagi kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda, vključno s količnikom finančnega vzvoda, ki se določi v skladu s členom 429 Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri določitvi ustreznosti količnika finančnega vzvoda institucij ter ureditev, strategij, procesov in mehanizmov, ki jih izvajajo institucije za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, pristojni organi upoštevajo poslovni model teh institucij.

7. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju izvajajo pristojni organi, vključujeta ureditve upravljanja institucij, njihovo korporativno kulturo in vrednote ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog. Pristojni organi imajo v okviru tega pregledovanja in ovrednotenja dostop vsaj do dnevniških redov in spremnih dokumentov za sestanke upravljalnega organa in njegovih komisij ter rezultatov notranjega ali zunanjega ovrednotenja uspešnosti upravljalnega organa.

Člen 99

Načrt nadzorniških pregledov

1. Pristojni organi za institucije, ki jih nadzorujejo, vsaj enkrat letno sprejmejo načrt nadzorniških pregledov. Ta načrt vključuje procese nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s členom 97. Vsebovati mora naslednje:

- (a) opis, kako nameravajo pristojni organi izvajati svoje naloge in razporediti svoje vire;
- (b) opredelitev institucij, za katere naj bi se izvajal okrepljen nadzor, in ukrepe, sprejete za zagotovitev takega nadzora v skladu z odstavkom 3;
- (c) načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih, ki jih uporablja institucija, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah članicah, v skladu s členi 52, 119 in 122.

2. Načrti nadzorniških pregledov zajemajo naslednje institucije:

- (a) institucije, za katere je bilo na podlagi rezultatov stresnih testov iz točk (a) in (g) člena 98(1) in člena 100 ali rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97 ugotovljeno pomembno tveganje za njihovo trenutno finančno trdnost ali kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, in Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) institucije, ki pomenijo sistemsko tveganje za finančni sistem;

(c) katere koli druge institucije, ki jih je po mnenju pristojnih organov treba vključiti v načrt.

3. Kadar je to potrebno v skladu s členom 97, se sprejmejo zlasti naslednji ukrepi:

- (a) večje število inšpekcijskih pregledov na kraju samem v instituciji ali pogostejše izvajanje teh pregledov;
- (b) stalna prisotnost pristojnega organa v instituciji;
- (c) dodatno ali pogostejše poročanje institucije;
- (d) dodatni ali pogostejši pregledi operativnih, strateških ali poslovnih načrtov institucije;

- (e) tematski pregledi za spremljanje posebnih tveganj, za katere je verjetno, da se bodo uresničila.

4. Načrt nadzorniških pregledov, ki ga sprejme pristojni organ matične države članice, ne pomeni, da pristojni organi države članice gostiteljice ne morejo za vsak primer posebej izvajati preverjanj na kraju samem in inšpekcijskih pregledov dejavnosti, ki jih v skladu s členom 52(3) izvajajo podružnice institucij na njihovem ozemlju.

Člen 100

Nadzorniško stresno testiranje

1. Pristojni organi v institucijah, ki jih nadzorujejo, izvajajo po potrebi, vendar vsaj enkrat letno, nadzorniške stresne teste v podporo procesu pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97.

2. EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in tako zagotovi, da pristojni organi pri izvajanju letnih nadzorniških stresnih testov uporabljajo skupne metodologije.

Člen 101

Redno pregledovanje dovoljenja za uporabo notranjih pristopov

1. Pristojni organi redno, in vsaj vsaka tri leta, pregledujejo, ali institucije spoštujejo zahteve glede pristopov, pri katerih je potrebno dovoljenje pristojnih organov, preden se ti pristopi uporabijo za izračun kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri tem so zlasti pozorni na spremembe v poslovanju institucij in izvajanje navedenih pristopov pri novih produktih. Če so pri zajetju tveganj z notranjim pristopom institucije ugotovljene pomembne pomanjkljivosti, pristojni organi zagotovijo, da se odpravijo, oziroma sprejmejo ustrezne ukrepe za ublažitev njihovih posledic, vključno z uvedbo višjih multiplikatorjev ali zahtevo po kapitalskih pribitkih ali sprejetjem drugih ustreznih in učinkovitih ukrepov.

2. Pristojni organi pregledajo in ocenijo zlasti, ali institucija pri teh pristopih uporablja dobro razvite in posodobljene tehnike ter prakse.

3. Če veliko število preseganj iz člena 366 Uredbe (EU) št. 575/2013 za notranji model za tržna tveganja kaže, da model ni ali ni več dovolj natančen, pristojni organi prekličejo dovoljenje za uporabo notranjega modela ali uvedejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo takojšnje izboljšanje modela.

4. Če je institucija dobila dovoljenje za uporabo pristopa, pri katerem je potrebno dovoljenje pristojnih organov, preden se

uporabi ta pristop za izračun kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, vendar ni več skladna z zahtevami za uporabo tega pristopa, pristojni organi od institucije zahtevajo, naj bodisi zadovoljivo dokaže pristojnim organom, da učinek neskladnosti ni pomemben, kadar je to potrebno v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, bodisi predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta. Če ni gotovo, da se bo z načrtom zagotovila popolna skladnost, ali če rok ni ustrezen, pristojni organi zahtevajo izboljšanje načrta. Če je malo verjetno, da bo lahko institucija vzpostavila skladnost v ustreznem roku in če ni zadovoljivo dokazala, kadar je to potrebno, da učinek neskladnosti ni pomemben, se dovoljenje za uporabo pristopa razveljavi ali omeji na področja, ki izpolnjujejo zahteve, oziroma področja, na katerih je skladnost mogoče doseči v ustreznem roku.

5. EBA zaradi spodbujanja stabilnosti notranjih pristopov v Uniji analizira notranje pristope institucij, vključno z doslednim izvajanjem opredelitve neplačila, in dejstvo, kako te institucije obravnavajo podobna tveganja ali izpostavljenosti.

EBA pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ki vključujejo merila uspešnosti na podlagi navedene analize.

Pri pregledu dovoljenj, ki se institucijam izdajo za uporabo notranjih pristopov, pristojni organi upoštevajo navedeno analizo in merila uspešnosti.

Oddelek IV

Nadzorniški ukrepi in pooblastila

Člen 102

Nadzorniški ukrepi

1. Pristojni organi od institucije zahtevajo, da dovolj zgodaj sprejme potrebne ukrepe za odpravo relevantnih težav v naslednjih okoliščinah:

(a) institucija ne izpolnjuje zahtev te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) pristojni organi imajo dokaz, da bi lahko institucija v naslednjih 12 mesecih kršila zahteve iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013;

2. Za namene odstavka 1 pooblastila pristojnih organov vključujejo pooblastila iz člena 104.

Člen 103

Uporaba nadzorniških ukrepov za institucije s podobnimi profili tveganosti

1. Kadar pristojni organi na podlagi člena 97 ugotovijo, da so institucije s podobnimi profili tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti, izpostavljene ali bi lahko bile izpostavljene podobnim tveganjem ali pomenijo podobna tveganja za finančni sistem, lahko uporabijo proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97, ki se na podoben ali enak način uporablja za te institucije. V te namene države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna pravna pooblastila, da od institucijam na podoben ali enak način naložijo zahteve iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti z nadzorniškimi pooblastili iz členov 104, 105 in 106.

Vrste institucij iz prvega pododstavka se lahko določijo zlasti na podlagi merila iz člena 98(1)(j).

2. Pristojni organi o uporabi odstavka 1 uradno obvestijo EBA. Ta spremlja nadzornice prakse in izdaja smernice, v katerih je opredeljeno, kako je treba oceniti podobna tveganja in kako je mogoče zagotoviti dosledno uporabo odstavka 1 po vsej Uniji. Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 104

Nadzorniška pooblastila

1. Za namene členov 97, 98(4), 101(4), 102 in 103 ter uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 imajo pristojni organi vsaj naslednja pooblastila:

- (a) da od institucij zahtevajo, da razpolagajo s kapitalom, ki presega zahteve iz poglavja 4 tega naslova in iz Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z elementi tveganj in tveganji, ki niso zajeta v členu 1 navedene uredbe;
- (b) da zahtevajo okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo v skladu s členoma 73 in 74;
- (c) da od institucij zahtevajo predstavitev načrta za ponovno zagotovitev skladnosti z nadzorniškimi zahtevami iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter določijo rok za njegovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta v zvezi z obsegom in rokom;
- (d) da od institucij zahtevajo uporabo posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika kapitalskih zahtev;

- (e) da omejijo poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo institucij ali zahtevajo opustitev dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost institucije;
- (f) da zahtevajo zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi institucij;
- (g) da od institucij zahtevajo, naj omejijo variabilne prejemke z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, kadar niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove;
- (h) da od institucij zahtevajo povečanje kapitala z uporabo čistega dobička;
- (i) da institucijam omejijo ali prepovejo izplačilo dobička ali plačila obresti delničarjem, družbenikom ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar prepoved ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije;
- (j) da določijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja, vključno s poročanjem o kapitalu in likvidnostnih pozicijah;
- (k) da določijo posebne likvidnostne zahteve, vključno z omejitvami neusklajenosti zapadlosti med sredstvi in obveznostmi;
- (l) da zahtevajo dodatna razkritja.

2. Pristojni organi določijo dodatne kapitalske zahteve iz odstavka 1(a) vsaj kadar:

- (a) institucija ne izpolnjuje zahtev iz členov 73 in 74 te direktive ali člena 393 Uredbe (EU) št. 575/2013
- (b) tveganja ali elementi tveganj niso zajeti v zahtevah po kapitalskih iz poglavja 4 tega naslova ali Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) se z uporabo samo drugih upravnih ukrepov verjetno ne bi zadovoljivo izboljšala ureditev, procesi, mehanizmi in strategije v ustreznem časovnem okviru;
- (d) se pri pregledu iz člena 98(4) ali 101(4) ugotovi, da bodo kapitalske zahteve verjetno neustrezne zaradi neizpolnjevanja zahtev glede uporabe zadevnega pristopa;

(e) so tveganja kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 verjetno podcenjena; ali

(f) institucija pristojnemu organu v skladu s členom 377(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 sporoči, da rezultati stresnih testov iz navedenega člena bistveno presegajo njeno kapitalno zahtevo za portfelj trgovanja s korelacijo.

3. Za namene določitve ustrezne ravni kapitala na podlagi pregledovanja in ovrednotenja, ki se izvedeta v skladu z oddelkom III pristojni organi ocenijo, ali je potrebno za pokrievanje tveganj, ki jim je institucija izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena, naložiti dodatno kapitalno zahtevo, ki presega siceršnjo kapitalno zahtevo, pri čemer upoštevajo:

(a) kvantitativne in kvalitativne vidike procesa ocenjevanja iz člena 73, ki ga izvaja institucija;

(b) ureditve, procese in mehanizme institucije iz člena 74;

(c) rezultat pregledovanja in ovrednotenja, ki se izvedeta v skladu s členom 97 ali 101;

(d) oceno sistemskega tveganja.

Člen 105

Posebne zahteve glede likvidnosti

Za namene določitve ustrezne stopnje likvidnostnih zahtev na podlagi pregledovanja in ovrednotenja, ki se izvedeta v skladu z oddelkom III, pristojni organi ocenijo, ali je treba za zajetje likvidnostnih tveganj, ki jim je ali jim utegne biti izpostavljena institucija, določiti posebne likvidnostne zahteve, pri čemer upoštevajo:

(a) lastni poslovni model institucije;

(b) ureditev, procese in mehanizme institucije iz oddelka II in zlasti člena 86;

(c) rezultat pregledovanja in ovrednotenja, izvedenega v skladu s členom 97;

(d) sistemska likvidnostno tveganje, ki ogroža celovitost finančnih trgov zadevnih držav članic.

Pristojni organi bi morali brez poseganja v člen 67 zlasti preučiti potrebo po uporabi upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov, vključno z dodatnimi bonitetnimi ukrepi, raven katerih

je povezana z neskladjem med dejanskim likvidnostnim položajem bančne institucije ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja, določenih na nacionalni ravni ali na ravni Unije.

Člen 106

Posebne zahteve glede objave

1. Države članice pooblastijo pristojne organe, da od institucij zahtevajo:

(a) objavo informacij iz dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 več kot enkrat letno in določitev rokov za objavo;

(b) uporabo posebnih medijev in mest za objave, ki niso finančni izkazi.

2. Države članice pooblastijo pristojne organe, da od nadrejenih oseb zahtevajo, naj vsako leto v celoti ali s sklici na ustrezne informacije objavijo opis svoje pravne strukture ter strukture upravljanja in organizacijske strukture skupine institucij v skladu s členi 14(3), 74(1) in 109(2).

Člen 107

Skladnost nadzorniških pregledovanj, ovrednotenj in nadzorniških ukrepov

1. Pristojni organi EBA obvestijo o:

(a) delovanju svojega procesa pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97;

(b) metodologiji, ki se uporablja za utemeljitev odločitev iz členov 98, 100, 101, 102, 104 in 105 o procesih iz točke (a).

EBA oceni informacije, ki jih predložijo pristojni organi, za zagotovitev skladnosti procesov nadzorniških pregledovanj in ovrednotenj. Za dokončanje ocene lahko od pristojnih organov zahteva dodatne informacije na sorazmeren način v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. EBA letno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o stopnji konvergence uporabe tega poglavja med državami članicami.

EBA za povečanje stopnje te konvergence izvaja medsebojne strokovne preglede v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za pristojne organe, da se na ustrezen način glede na velikost, strukturo in notranjo organiziranost institucij ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti podrobneje določijo skupni postopki in metodologije za procese nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 tega člena in člena 97 in za oceno organizacije in obravnave tveganj iz členov 76 do 87, zlasti glede tveganja koncentracije v skladu s členom 81.

Oddelek V

Raven uporabe

Člen 108

Proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala

1. Pristojni organi od vsake institucije, ki ni podrejena družba v državi članici, v kateri je pridobila dovoljenje in je nadzorovana, ali nadrejena oseba, ter od vsake institucije, ki ni vključena v konsolidacijo v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 575/2013, zahtevajo izpolnjevanje obveznosti na posamični podlagi iz člena 73 te direktive.

Pristojni organi lahko kreditno institucijo izvzamejo iz zahtev člena 73 te direktive v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Če pristojni organi odstopijo od zahteve po uporabi kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi iz člena 15 Uredbe (EU) št. 575/2013, se zahteve iz člena 73 te direktive uporabljajo na posamični podlagi.

2. Pristojni organi zahtevajo, da nadrejene institucije v državi članici izpolnjujejo obveznosti iz člena 73 te direktive na konsolidirani podlagi v obsegu in na način, ki sta določena v oddelkih 2 in 3 poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Pristojni organi zahtevajo, da institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, izpolnjujejo obveznosti iz člena 73 te direktive na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v obsegu in na način, ki sta določena v oddelkih 2 in 3 poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici obvladuje več kot eno institucijo, se

prvi pododstavek uporablja le za institucijo, za katero se uporablja nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111.

4. Pristojni organi zahtevajo, da podrejene institucije izpolnjujejo zahteve iz člena 73 na subkonsolidirani podlagi, če imajo navedene institucije ali nadrejena oseba, kadar gre za finančni holding ali mešani finančni holding, v tretji državi podrejeno družbo, ki je institucija ali finančna institucija ali družba za upravljanje, kot je opredeljena v členu 2(5) Direktive 2002/87/ES, ali če so udeležene v taki družbi.

Člen 109

Ureditve, procesi in mehanizmi institucij

1. Pristojni organi zahtevajo, da institucije na posamični podlagi izpolnjujejo obveznosti iz oddelka II tega poglavja, razen če pristojni organi uveljavijo odstopanje, opredeljeno v členu 7 Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi zahtevajo, da nadrejene osebe in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izpolnjujejo obveznosti iz oddelka II tega poglavja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi za zagotovitev, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi, ki se zahtevajo na podlagi oddelka II tega poglavja, dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor. Pristojni organi zagotovijo zlasti, da nadrejene osebe in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izvajajo take ureditve, procese in mehanizme v svojih podrejenih družbah, za katere se ta direktiva ne uporablja. Te ureditve, procesi in mehanizmi so tudi dosledni in dobro integrirani, te podrejene družbe pa prav tako lahko pripravijo vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor.

3. Obveznosti iz oddelka II tega poglavja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta direktiva ne uporablja, se ne uporabljajo, če lahko EU nadrejena institucija ali institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, pristojnim organom dokažejo, da je uporaba oddelka II nezakonita po zakonodaji tretje države, v kateri je ustanovljena podrejena družba.

Člen 110

Pregledovanje in ovrednotenje ter nadzorniški ukrepi

1. Pristojni organi uporabijo proces pregledovanja in ovrednotenja iz oddelka III tega poglavja ter nadzorniške ukrepe iz oddelka IV tega poglavja v skladu z ravno uporabo zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 iz naslova II dela 1 navedene Uredbe.

2. Če pristojni organi odstopijo od uporabe kapitalske zahteve na konsolidirani podlagi iz člena 15 Uredbe (EU) št. 575/2013, se zahteve iz člena 97 te direktive uporabljajo za nadzor posameznih investicijskih podjetij.

POGLAVJE 3

Nadzor na konsolidirani podlagi

Oddelek I

Načela za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi

Člen 111

Določitev konsolidacijskega nadzornika

1. Če je nadrejena oseba nadrejena institucija v državi članici ali EU nadrejena institucija, izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organi, ki so ji izdali dovoljenje.

2. Če je nadrejena oseba institucije nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organi, ki so izdali dovoljenje.

3. Če imajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v dveh ali več državah članicah, za nadrejeno osebo isti nadrejeni finančni holding, isti nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, isti EU nadrejeni finančni holding ali isti EU nadrejeni mešani finančni holding, izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organi institucije, ki je pridobila dovoljenje v državi članici, v kateri je bil ustanovljen finančni holding ali mešani finančni holding.

Če nadrejene osebe institucij, ki so pridobile dovoljenje v dveh ali več državah članicah, zajemajo več kot en finančni holding ali mešani finančni holding s sedeži v različnih državah članicah in je v vsaki od teh držav ena kreditna institucija, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto.

4. Če je nadrejena oseba več kot ene institucije, ki je pridobila dovoljenje v Uniji, isti finančni holding ali mešani finančni holding, nobena od teh institucij pa ni pridobila dovoljenja v državi članici, v kateri je bil ustanovljen finančni holding ali mešani finančni holding, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ, ki je izdal dovoljenje instituciji z največjo bilančno vsoto; ta se za namene te direktive šteje kot institucija, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding.

5. V posebnih primerih lahko pristojni organi sporazumno opustijo merila iz odstavkov 3 in 4, če njihova uporaba ne bi bila primerna ob upoštevanju institucij in pomena njihovih dejavnosti v različnih državah, ter imenujejo drug pristojni organ, ki bo izvajal nadzor na konsolidirani podlagi. Pred sprejetjem odločitve pristojni organ v takšnih primerih EU nadrejeni instituciji, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu ali instituciji z največjo bilančno vsoto omogoči, da izrazi svoje mnenje o zadevni odločitvi.

6. Pristojni organi uradno obvestijo Komisijo in EBA o vsakem dogovoru v okviru odstavka 5.

Člen 112

Usklajevanje nadzorniških dejavnosti s strani konsolidacijskega nadzornika

1. Konsolidacijski nadzornik, poleg nalog, ki jih ima na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013, opravlja naslednje naloge:

(a) usklajevanje zbiranja in posredovanja relevantnih ali bistvenih informacij v času rednega poslovanja in v izrednih razmerah;

(b) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v času rednega poslovanja, vključno v zvezi z dejavnostmi iz poglavja 3 naslova VII, v sodelovanju z udeleženiimi pristojnimi organi;

(c) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v sodelovanju s udeleženiimi pristojnimi organi ter po potrebi s centralnimi bankami ESCB pri pripravah na izredne razmere in v izrednih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v institucijah ali na finančnih trgih, po možnosti z uporabo obstoječih načinov obveščanja za izvajanje kriznega upravljanja.

2. Kadar konsolidacijski nadzornik ne opravi nalog iz odstavka 1 ali kadar pristojni organi ne sodelujejo s konsolidacijskim nadzornikom v obsegu, kot določa odstavek 1, lahko kateri koli zadevni pristojni organ zadevo predloži EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA lahko pristojnim organom tudi na lastno pobudo pomaga v primeru spora glede usklajevanja nadzorniških dejavnosti iz tega člena, v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

3. Načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti iz odstavka 1(c) tega člena vključujeta izjemne ukrepe iz členov 117(1)(d) in 117(4)(b), pripravo skupnih ocen, izvajanje načrtov neprekinjenega poslovanja in obveščanje javnosti.

Člen 113

Skupne odločitve o bonitetnih zahtevah za posamezne institucije

1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o:

(a) uporabi členov 73 in 97 za določitev ustreznosti konsolidirane ravni kapitala, ki ga ima skupina institucij glede na svoje finančno stanje in profil tveganosti ter zahtevane ravni kapitala za uporabo člena 104(1)(a) za vse subjekte znotraj skupine institucij in na konsolidirani podlagi;

(b) ukrepih za obravnavo vseh pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, vključno v zvezi z ustreznostjo organizacije in obravnavo tveganj, kot se zahteva v skladu s členom 86, in v zvezi s potrebo po likvidnostnih zahtevah za posamezne institucije v skladu s členom 105 te direktive.

2. Skupne odločitve iz odstavka 1 se dosežejo:

(a) za namene odstavka 1(a) v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik drugim ustreznim pristojnim organom predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganj skupine institucij v skladu s členi 73, 97 in 104(1)(a);

(b) za namene odstavka 1(b) v enem mesecu po datumu, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine institucij v skladu s členoma 86 in 105.

V skupnih odločitvah se prav tako ustrezno upošteva ocena tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi v skladu s členoma 73 in 97.

Skupne odločitve se navedejo v dokumentih, ki vsebujejo popolno utemeljitev, in ki jih konsolidacijski nadzornik predloži EU nadrejeni instituciji. V primeru nestrinjanja se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerega koli zadevnega pristojnega organa posvetuje z EBA. Konsolidacijski nadzornik se lahko z EBA posvetuje na lastno pobudo.

3. Če pristojni organi v časovnih obdobjih iz odstavka 2 ne sprejmejo skupne odločitve, sprejme konsolidacijski nadzornik odločitev o uporabi členov 73, 86, 97, 104(1)(a) in 105 na konsolidirani podlagi po ustrezni obravnavi ocene tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi. Če kateri koli zadevni pristojni organ v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu časovnih obdobj iz odstavka 2 zadevo predloži EBA, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev in počaka na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovni obdobji iz odstavka 2 se štejeta kot obdobji za spravo v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Po izteku štirimesečnega ali enomesečnega obdobja, kakor je ustrezno, ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitev o uporabi členov 73, 86, 97, 104(1)(a) in 105 na posamični ali subkonsolidirani podlagi sprejmejo ustrezni pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene kreditne institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU, pri čemer ustrezno upoštevajo stališča in pridržke, ki jih izrazi konsolidacijski nadzornik. Če je kateri koli zadevni pristojni organ v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu katerega koli časovnega obdobja iz odstavka 2 zadevo predložil EBA, pristojni organi odložijo svojo odločitev in počakajo na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejmejo odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovna obdobja iz odstavka 2 se štejejo kot obdobja za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Po izteku štirimesečnega ali enomesečnega obdobja, kakor je ustrezno, ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitve se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev, ter upošteva oceno tveganja, stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi navedli v časovnih obdobjih iz odstavka 2. Konsolidacijski nadzornik pošlje ta dokument vsem zadevnim pristojnim organom in EU nadrejeni instituciji.

V primeru posvetovanja z EBA vsi pristojni organi upoštevajo njegov nasvet in pojasnijo kakršno koli bistveno odstopanje od tega nasveta.

4. Skupne odločitve iz odstavka 1 in odločitve pristojnih organov, sprejete, kadar skupne odločitve iz odstavka 3 ni, pristojni organi v zadevnih državah članicah priznajo kot dokončne in jih uveljavijo.

Skupne odločitve iz odstavka 1 in vse odločitve, sprejete, kadar skupne odločitve v skladu z odstavkom 3 ni, se posodablja vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku za posodobitev odločitve o uporabi členov 104(1)(a) in 105. V tem primeru se lahko posodobitev obravnava dvostransko med konsolidacijskim nadzornikom in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za zagotovitev enotnih pogojev uporabe postopka skupnega odločanja iz tega člena v zvezi z uporabo členov 73, 86, 97, 104(1)(a) in 105, da pripomore k sprejemanju skupnih odločitev.

EBA osnutek teh izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 114

Zahteve glede obveščanja v izrednih razmerah

1. V primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opisanimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozili likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, v kateri so subjekti skupine pridobili dovoljenje ali v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 51, konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 in po potrebi členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES čim prej obvesti EBA in organe iz členov 58(4) in 59 ter sporoči vse informacije, bistvene za opravljanje njihovih nalog. Te obveznosti veljajo za vse pristojne organe.

Če je centralna banka ESCB obveščena o razmerah, opisanih v prvem pododstavku, o tem čim prej obvesti pristojne organe iz člena 112 in EBA.

Pristojni organi in organ iz člena 58(4) uporabljajo obstoječe načine obveščanja, kjer je to mogoče.

2. Kadar konsolidacijski nadzornik potrebuje informacije, ki so že bile poslane drugemu pristojnemu organu, kadar je to mogoče, stopi v stik s tem organom, da se prepreči podvajanje poročanja različnim organom, ki so vključeni v nadzor.

Člen 115

Dogovori o usklajevanju in sodelovanju

1. Za spodbujanje in vzpostavitev učinkovitega nadzora konsolidacijski nadzornik in drugi pristojni organi sklenejo pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

Na podlagi teh dogovorov se lahko konsolidacijskega nadzornika zadolži za dodatne naloge ter se lahko opredelijo postopki sprejemanja odločitev in sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

2. Pristojni organi, odgovorni za izdajo dovoljenja podrejeni družbi, katere nadrejena oseba je institucija, lahko v skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1093/2010 z dvostranskim sporazumom prenesejo odgovornost nadzora na pristojne organe, ki so nadrejeni osebi izdali dovoljenje in jo nadzorujejo, tako da prevzamejo odgovornost za nadzor podrejene družbe v skladu s to direktivo. EBA se obvesti o obstoju in vsebini takšnih sporazumov. EBA te informacije pošlje pristojnim organom v drugih državah članicah in Evropskemu odboru za bančništvo.

Člen 116

Kolegij nadzornikov

1. Konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegije nadzornikov, da se omogoči lažje izvajanje nalog iz členov 112, 113 in 114(1), ter ob upoštevanju zahtev o zaupnosti iz odstavka 2 tega člena in prava Unije po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi tretjih držav.

EBA si prizadeva za spodbujanje in spremljanje učinkovitega, uspešnega in usklajenega delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA v ta namen ustrezno sodeluje in se za te namene šteje kot pristojni organ.

Kolegiji nadzornikov predstavljajo okvir za konsolidacijskega nadzornika, EBA in druge zadevne pristojne organe za opravljanje naslednjih nalog:

- (a) medsebojna izmenjava informacij in izmenjava informacij z EBA v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010;
- (b) dogovor o prostovoljni dodelitvi nalog in po potrebi prostovoljnem prenosu odgovornosti;
- (c) določitev programov nadzorniških pregledov iz člena 99 na podlagi ocene tveganja skupine v skladu s členom 97;
- (d) povečanje učinkovitosti nadzora z odpravo nepotrebnega podvajanja nadzorniških zahtev, vključno v zvezi z zahtevami po informacijah iz člena 114 in člena 117(3);
- (e) dosledna uporaba bonitetnih zahtev iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 za vse subjekte znotraj skupine institucij brez poseganja v opcije in diskrecijske pravice, ki izhajajo iz prava Unije;
- (f) uporaba člena 112(1)(c) ob upoštevanju dela drugih forumov, ki so lahko ustanovljeni na tem področju.

2. Pristojni organi, ki sodelujejo v kolegijih nadzornikov, in EBA, tesno sodelujejo. Zahteve glede zaupnosti iz oddelka II poglavja 1 te direktive ter členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES pristojnim organom ne preprečujejo izmenjave zaupnih informacij v okviru kolegijev nadzornikov. Ustanovitev in delovanje kolegijev nadzornikov ne vplivata na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Ustanovitev in delovanje kolegijev temelji na pisnih dogovorih iz člena 115, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi konsolidacijski nadzornik.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov glede določitve splošnih pogojev delovanja kolegijev nadzornikov.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov glede določitve operativnega delovanja kolegijev nadzornikov.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice gostiteljice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 51, ter po potrebi centralne banke ESCB in nadzorni organi tretjih držav ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz oddelka II poglavja 1 te direktive ter po potrebi iz členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES.

7. Konsolidacijski nadzornik predseduje sestankom kolegija in odloči, kateri pristojni organi se udeležijo sestanka ali dejavnosti kolegija. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija vnaprej obvešča o organizaciji teh sestankov ter o obravnavanih glavnih vprašanjih in dejavnostih. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija pravočasno obvesti o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, oziroma o izvedenih ukrepih.

8. Konsolidacijski nadzornik pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorniška dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti morebiten vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah, kot je določeno v členu 7 ter obveznosti iz člena 51(2).

9. Konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti na podlagi oddelka II poglavja 1 te direktive in po potrebi členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES EBA obvesti o dejavnostih kolegija nadzornikov, tudi v izrednih razmerah, in mu sporoči vse informacije, ki so še posebej pomembne za namene nadzorniškega zbliževanja.

Vsak pristojni organ lahko v primeru spora med pristojnimi organi glede delovanja nadzorniških kolegijev zadevo preda EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA lahko pristojnim organom tudi na lastno pobudo v primeru spora glede delovanja nadzorniških kolegijev iz tega člena pomaga v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe (EU).

Člen 117

Obveznosti sodelovanja

1. Pristojni organi tesno sodelujejo med seboj. Izmenjajo si vse informacije, ki so bistvene ali relevantne za izvajanje nadzorniških nalog drugega organa na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013. Glede tega pristojni organi na zahtevo sporočijo vse relevantne informacije in na lastno pobudo vse bistvene informacije.

Pristojni organi sodelujejo z EBA za namene te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

Pristojni organi EBA zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog iz te direktive, Uredbe (EU) št. 575/2013 in Uredbe (EU) št. 1093/2010, v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Informacije iz prvega pododstavka se štejejo za bistvene, če lahko pomembno vplivajo na oceno finančne trdnosti institucije ali finančne institucije v drugi državi članici.

Konsolidacijski nadzorniki EU nadrejenih institucij in EU institucij, ki jih obvladujejo EU nadrejeni finančni holdingi ali EU nadrejeni mešani finančni holdingi, zlasti sporočijo vse relevantne informacije pristojnim organom drugih držav članic, ki nadzorujejo podrejene družbe teh nadrejenih oseb. Pri ugotavljanju obsega relevantnih informacij se upošteva pomen teh podrejenih družb v finančnem sistemu navedenih držav članic.

Bistvene informacije iz prvega pododstavka vključujejo zlasti naslednje informacije:

(a) opredelitev pravne strukture skupine in strukture upravljanja, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in pomembne podružnice, ki pripadajo skupini, nadrejene osebe, v skladu s členi 14(3), 74(1) in 109(2), ter vse pristojne organe reguliranih subjektov v skupini;

(b) postopke za zbiranje informacij od institucij v skupini in preverjanje navedenih informacij;

(c) neugoden razvoj v institucijah ali drugih subjektih v skupini, ki bi lahko resno škodoval institucijam;

(d) pomembnejše kazni in izjemne ukrepe, ki jih sprejmejo pristojni organi v skladu s to direktivo, vključno z naložitvijo posebne kapitalske zahteve v skladu s členom 104 in uvedbo morebitne omejitve uporabe naprednega pristopa za merjenje pri izračunu kapitalske zahteve v skladu s členom 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi lahko zadevo predložijo EBA, kadar:

(a) pristojni organ ni sporočil bistvenih informacij;

(b) je bila zahteva za sodelovanje, zlasti za izmenjavo relevantnih informacij, zavrnjena ali ni bila obravnavana v razumnem roku.

Brez poseganja v člen 258 PDEU lahko EBA ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu dodeljena v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA lahko pristojnim organom pomaga razviti dosledne prakse sodelovanja tudi na lastno pobudo v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

3. Pristojni organi, odgovorni za nadzor institucij, ki jih obvladuje EU nadrejena institucija, stopijo v stik s konsolidacijskim nadzornikom, kadar je to mogoče in kadar potrebujejo informacije v zvezi z izvajanjem pristopov in metodologij iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013, ki bi lahko že bile na voljo konsolidacijskemu nadzorniku.

4. Preden zadevni pristojni organi sprejmejo odločitev, se posvetujejo med seboj glede naslednjih zadev, če so takšne odločitve pomembne za nadzorniške naloge drugih pristojnih organov:

(a) spremembe delničarske, organizacijske ali upravljske strukture kreditnih institucij v skupini, ki zahtevajo odobritev ali dovoljenje pristojnih organov, ter

(b) pomembnejših kazni ali izjemnih ukrepov, ki jih sprejmejo pristojni organi, vključno z naložitvijo posebne kapitalske zahteve na podlagi člena 104 in uvedbo morebitne omejitve uporabe naprednih pristopov za merjenje pri izračunu kapitalskih zahtev na podlagi člena 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Za namene točke (b) se vedno opravi posvetovanje s konsolidacijskim nadzornikom.

Pristojni organ se lahko kljub temu odloči, da se v nujnih primerih ali v primerih, ko bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost njegove odločitve, ne bo posvetoval z drugimi pristojnimi organi. V takšnih primerih pristojni organ po sprememu odločitve nemudoma obvesti druge pristojne organe.

Člen 118

Preverjanje informacij o subjektih v drugih državah članicah

Če pri uporabi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi ene države članice v posebnih primerih želijo preveriti informacije o instituciji, finančnem holdingu, mešanem finančnem holdingu, finančni instituciji, družbi za pomožne storitve, mešanem poslovnem holdingu, podrejeni družbi iz člena 125 ali podrejeni družbi iz člena 119(3), ki so v drugi državi članici, od pristojnih organov v drugi državi članici zahtevajo, da opravijo to preverjanje. Organi, ki prejmejo tako zahtevo, se v okviru svoje pristojnosti nanj odzovejo tako, da sami opravijo preverjanje ali da preverjanje dovolijo organom, ki so vložili zahtevo, ali revizorju ali strokovnjaku. Pristojni organ, ki je vložil zahtevo, lahko po želji sodeluje pri preverjanju, če ga ne izvaja sam.

Oddelek II

Finančni holdingi, mešani finančni holdingi in mešani poslovni holdingi

Člen 119

Vključitev holdingov v konsolidirani nadzor

1. Države članice po potrebi sprejmejo vse potrebne ukrepe za vključitev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov v konsolidirani nadzor.

2. Kadar podrejena družba, ki je institucija, ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz člena 19 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko pristojni organi v državi članici, v kateri je ta podrejena družba, od nadrejene osebe zahtevajo informacije, ki bi lahko olajšale nadzor nad to podrejeno družbo.

3. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, od podrejenih družb institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki niso vključeni v nadzor na konsolidirani podlagi, zahtevajo informacije iz člena 122. V takem primeru se uporabijo postopki za prenos in preverjanje informacij iz navedenega člena.

Člen 120

Nadzor mešanih finančnih holdingov

1. Kadar za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe iz te direktive in Direktive 2002/87/ES, zlasti z vidika nadzora upravljanja s tveganji, lahko konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor podrejenih družb, za zadevni mešani finančni holding uporablja le Direktivo 2002/87/ES.

2. Kadar za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe iz te direktive in Direktive 2009/138/ES, zlasti z vidika nadzora upravljanja s tveganji, lahko konsolidacijski nadzornik po dogovoru z nadzornikom skupine v zavarovalniškem sektorju za zadevni mešani finančni holding uporablja le določbe iz te direktive, ki se nanašajo na najpomembnejši finančni sektor, kot ga določa člen 3(2) Direktive 2002/87/ES.

3. Konsolidacijski nadzornik EBA in EIOPA sporoči odločitve, sprejete na podlagi odstavkov 1 in 2.

4. EBA, EIOPA in ESMA prek Skupnega odbora iz člena 54 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 oblikujejo smernice, katerih cilj je zbliževanje nadzorniških praks, in v treh letih od sprejetja navedenih smernic pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov za isti namen.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

Člen 121

Usposobljenost direktorjev

Države članice zahtevajo, da imajo člani upravljalnega organa finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zadosten ugled in imajo ustrezno znanje, veščine in izkušnje iz člena 91(1) za opravljanje teh nalog, pri čemer se upošteva posebna vloga finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov.

Člen 122

Zahteve za informacije in inšpekcijski pregledi

1. Kadar je nadrejena oseba ene ali več institucij mešani poslovni holding, države članice do nadaljnjše uskladitve konsolidacijskih metod zagotovijo, da pristojni organi, odgovorni za izdajo dovoljenja in nadzor teh institucij, neposredno od mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb ali prek podrejenih družb, ki so institucije, zahtevajo posredovanje vseh informacij, ki bi lahko bile pomembne za nadzor teh podrejenih družb.

2. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi pristojni organi s pomočjo zunanjih inšpektorjev izvajajo ali so izvedli inšpekcijske preglede na kraju samem, s katerimi preverijo informacije, ki so jih prejeli od mešanih poslovnih holdingov in njihovih podrejenih družb. Če je mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb zavarovalnica, se lahko uporabi tudi postopek iz člena 125. Če je mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb v državi članici, ki ni država sedeža podrejene družbe, ki je institucija, se preverjanje informacij na kraju samem opravi v skladu s postopkom iz člena 118.

Člen 123

Nadzor

1. Brez poseganja v del 4 Uredbe (EU) št. 575/2013 države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki so pooblaščen za nadzorovanje institucij, izvajajo splošen nadzor nad posli med institucijo in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi podrejenimi družbami, če je nadrejena oseba ene ali več institucij mešani poslovni holding.

2. Pristojni organi zahtevajo, da imajo institucije vzpostavljene ustrezne procese za upravljanje tveganj in mehanizme notranje kontrole, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki za ustrezno ugotavljanje, merjenje, spremljanje in nadzor poslova z nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami. Pristojni organi zahtevajo, da institucije poročajo o vseh pomembnih poslih s temi subjekti, ki niso subjekti iz člena 394 Uredbe (EU) št. 575/2013. Te postopke in pomembne posle pregledujejo pristojni organi.

Člen 124

Izmenjava informacij

1. Države članice zagotovijo, da ni nobenih pravnih ovir, ki bi družbam, vključenim v nadzor na konsolidirani podlagi,

mešanim poslovnim holdingom in njihovim podrejenim družbam ali podrejenim družbam iz člena 119(3), preprečile izmenjavo kakršnih koli informacij, pomembnih za nadzor v skladu s členom 110 in poglavjem 3.

2. Če so nadrejena oseba in katera koli od njenih podrejenih družb, ki je institucija, v različnih državah članicah, si pristojni organi iz vsake države članice medsebojno izmenjajo vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo ali spodbudijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi.

Če pristojni organi države članice, v kateri je nadrejena oseba, ne izvajajo sami nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111, jih lahko pristojni organi, odgovorni za izvajanje takšnega nadzora, pozovejo, naj od nadrejene osebe pridobijo vse informacije, pomembne za nadzor na konsolidirani podlagi, in jih posredujejo tem pristojnim organom.

3. Države članice dovolijo, da si njihovi pristojni organi med seboj izmenjujejo informacije iz odstavka 2, ob predpostavki, da v primeru finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov, finančnih institucij ali družb za pomožne storitve zbiranje ali posedovanje informacij ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor teh institucij ali družb na posamični podlagi.

Podobno države članice dovolijo svojim pristojnim organom izmenjavo informacij iz člena 122, ob predpostavki, da zbiranje ali posedovanje informacij ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor mešanega poslovnega holdinga in tistih njegovih podrejenih družb, ki niso kreditne institucije, ali podrejenih družb iz člena 119(3).

Člen 125

Sodelovanje

1. Če institucija, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki so zavarovalnice, ali druge družbe za investicijske storitve, ki so pridobila dovoljenje, pristojni organi in organi z javnim pooblastilom za nadzor zavarovalnic, ali drugih družb za investicijske storitve tesno sodelujejo. Brez poseganja v njihove odgovornosti si ti pristojni organi medsebojno izmenjujejo vse informacije, ki bi lahko poenostavile njihovo delo in omogočile nadzor nad dejavnostjo in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

2. Za informacije, pridobljene v okviru nadzora na konsolidirani podlagi, zlasti za vsako izmenjavo informacij med pristojnimi organi, kot je določeno v tej direktivi, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1) te direktive za kreditne institucije oziroma iz Direktive 2004/39/ES za investicijska podjetja.

3. Pristojni organi, odgovorni za nadzor na konsolidirani podlagi, oblikujejo sezname finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov iz člena 11 Uredbe (EU) št. 575/2013. Te sezname pošljejo pristojnim organom v drugih državah članicah, EBA in Komisiji.

Člen 126

Kazni

V skladu z oddelkom IV poglavja 1 tega naslova države članice zagotovijo, da se upravne kazni ali drugi upravni ukrepi, ki so namenjeni prenehanju ugotovljenih kršitev ali vzrokov za take kršitve, lahko naložijo finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom ali njihovim operativnim vodjem, ki kršijo zakone ali druge predpise, s katerim se prenaša to poglavje.

Člen 127

Ocena enakovrednosti konsolidiranega nadzora v tretjih državah

1. Kadar za institucijo, katere nadrejena oseba je institucija ali finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, konsolidirani nadzor v skladu s členom 111 ne velja, pristojni organi ocenijo, ali nadzorni organi tretje države nad institucijo izvajajo konsolidirani nadzor, enakovreden nadzoru, ki ga določajo načela te direktive in zahteve poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Oceno opravi pristojni organ, ki je odgovoren za konsolidirani nadzor, če se uporabi odstavek 3, na zahtevo nadrejene osebe ali katere koli nadzorovane osebe z dovoljenjem za poslovanje v Uniji ali na lastno pobudo. Ta pristojni organ se posvetuje z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi.

2. Komisija lahko zahteva, da Evropski odbor za bančništvo zagotovi splošne smernice glede tega, ali se z načinom konsolidiranega nadzora nadzornih organov v tretjih državah dosežejo cilji konsolidiranega nadzora iz tega poglavja v zvezi z institucijami, katerih nadrejena oseba ima sedež v tretji državi. Evropski odbor za bančništvo redno pregleduje te smernice in upošteva vse spremembe načinov konsolidiranega nadzora, ki ga opravljajo pristojni organi. EBA pomaga Komisiji in Evropskemu odboru za bančništvo pri izvajanju navedenih nalog, tudi glede ocene, ali je treba te smernice posodobiti.

Pristojni organ, ki opravlja oceno iz prvega pododstavka odstavka 1, te smernice upošteva. Za ta namen se pred sprejetjem odločitve posvetuje z EBA.

3. Če enakovrednega nadzora ni, države članice smiselno uporabijo to direktivo in Uredbe (EU) št. 575/2013 za institucijo ali dovolijo svojim pristojnim organom, da uporabijo druge ustrezne nadzorniške tehnike, s katerimi dosežejo cilje nadzora na konsolidirani podlagi institucij.

S temi nadzorniškimi tehnikami se mora po posvetovanju z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi strinjati pristojni organ, odgovoren za konsolidirani nadzor.

Pristojni organi lahko zahtevajo predvsem ustanovitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji in uporabijo določbe o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali konsolidirani položaj institucij tega mešanega finančnega holdinga.

Nadzorniške tehnike morajo biti pripravljene tako, da se dosežejo cilji konsolidiranega nadzora, ki so določeni v tem poglavju, o njih pa je treba obvestiti druge sodelujoče pristojne organe, EBA in Komisijo.

POGLAVJE 4

Kapitalski blažilniki

Oddel ek I

Bla žilniki

Člen 128

Opre delitev pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) "varovalni kapitalski blažilnik" pomeni kapital, ki ga mora institucija zagotavljati v skladu s členom 129;
- (2) "posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik" pomeni kapital, ki ga mora institucija zagotavljati v skladu s členom 130;

- (3) „blažilnik za GSPI“ pomeni kapital, ki ga je treba zagotavljati v skladu s členom 131(4);
- (4) „blažilnik za DSPI“ pomeni kapital, katerega zagotavljanje ga lahko zahteva v skladu s členom 131(5);
- (5) „blažilnik sistemskih tveganj“ pomeni kapital, ki ga mora institucija zagotavljati v skladu s členom 133, oziroma bi se to lahko od nje zahtevalo;
- (6) "zahteva po skupnem blažilniku" pomeni celoten navaden lastniški temeljni kapital, ki je potreben za izpolnjevanje zahteve v zvezi z varovalnim kapitalskim blažilnikom, razširjenim kot je ustrezno, z naslednjim:
- (a) posamezni instituciji lastnim proticikličnim kapitalskim blažilnikom;
- (b) blažilnikom GSPI;
- (c) blažilnikom DSPI;
- (d) blažilnikom sistemskih tveganj;
- (7) "stopnja proticikličnega blažilnika" pomeni stopnjo, ki jo morajo uporabljati institucije za izračun svojega proticikličnega kapitalskega blažilnika, in ki je določena v skladu s členom 136, členom 137 ali s strani ustreznega pristojnega organa tretje države, odvisno od primera;
- (8) "institucija, ki je pridobila dovoljenje v matični državi članici" pomeni institucijo, ki je dobila dovoljenje v državi članici, kjer je za določitev stopnje proticikličnega blažilnika odgovoren imenovani organ;
- (9) „vodilo za blažilnik“ pomeni referenčno stopnjo blažilnika, izračunano v skladu s členom 135(1).

To poglavje se ne uporablja za investicijska podjetja, ki niso pooblaščen za opravljanje investicijskih storitev iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES.

Člen 129

Zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika

1. Države članice od institucij zahtevajo, da poleg navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zagotavlja za izpolnitev kapitalske zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, vzdržujejo varovalni kapitalski blažilnik v obliki navadnega

lastniškega temeljnega kapitala, v višini 2,5 % zneska njihove skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko država članica majhna in srednje velika investicijska podjetja izvzame iz zahtev iz navedenega odstavka, če takšno izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema te države članice.

Odločitev o uporabi takšnega izvzetja je ustrezno utemeljena, vključuje razlago, zakaj izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema države članice, ter vsebuje natančno opredelitev majhnih in srednjih investicijskih podjetij, ki so izvzeta.

Države članice, ki sklenejo uporabiti takšno izvzetje, o tem uradno obvestijo Komisijo, ESRB, EBA in pristojne organe zadevne države članice.

3. Za namene odstavka 2 država članica imenuje organ, pristojen za uporabo tega člena. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

4. Za namene odstavka 2 se investicijska podjetja opredelijo kot majhna ali srednje velika podjetja v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, majhnih in srednjih podjetij ⁽¹⁾.

5. Institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz odstavka 1 tega člena, ne uporabijo za izpolnjevanje zahtev v skladu s členom 104.

6. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

Člen 130

Zahteva po vzdrževanju posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika

1. Države članice od institucij zahtevajo vzdrževanje posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika, enakega znesku njihove skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s členom 140 na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe.

⁽¹⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko država članica majhna in srednje velika investicijska podjetja izvzame iz zahtev iz navedenega odstavka, če takšno izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema te države članice.

Odločitev o uporabi takšnega izvzetja se ustrezno utemelji in vključuje razlago, zakaj izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema države članice, ter natančno opredelitev majhnih in srednje velikih investicijskih podjetij, ki so izvzeta.

Države članice, ki se odločijo uporabiti takšno izvzetje, o tem uradno obvestijo Komisijo, ESRB, EBA in pristojne organe zadevnih držav članic.

3. Za namene odstavka 2 država članica imenuje organ, pristojen za uporabo tega člena. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

4. Za namene odstavka 2 se investicijska podjetja opredelijo kot majhna in srednje velika podjetja v skladu s Priporočilom 2003/361/ES.

5. Institucije izpolnjujejo zahtevo iz odstavka 1 z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, ki ga imajo poleg navadnega lastniškega temeljnega kapitala, namenjenega zagotavljanju izpolnjevanja kapitalske zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz člena 129 te direktive in vseh zahtev iz člena 104 te direktive.

6. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

Člen 131

Globalne in druge sistemsko pomembne institucije

1. Države članice imenujejo organ, ki je pristojen, da na konsolidirani podlagi določi globalne sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: GSPI) ter na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi, kot je ustrezno druge sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: DSPI), ki so institucije z dovoljenjem v njihovi jurisdikciji. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ. Države članice lahko imenujejo tudi več organov. GSPI je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding ali institucija. GSPI ne more biti institucija, ki je podrejena družba EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega

holdinga. DSPI je lahko EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding ali institucija.

2. Metodologija za določitev GSPI temelji na naslednjih kategorijah:

- (a) velikost skupine;
- (b) medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;
- (c) nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;
- (d) zapletenost skupine;
- (e) čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med državami članicami ter med državo članico in tretjo državo.

Vsaka kategorija ima enako težo in vključuje merljive kazalnike.

Z uporabo te metodologije se dobi skupen rezultat za vsak ocenjen subjekt iz odstavka 1, ki omogoča določitev GSPI in njihovo razvrstitev v podkategorije, opisane v odstavku 9.

3. DSPI se določijo v skladu z odstavkom 1. Sistemski pomen se oceni na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

- (a) velikost;
- (b) pomen za gospodarstvo Unije ali zadevne države članice;
- (c) pomen čezmejnih dejavnosti;
- (d) medsebojna povezanost institucije ali skupine s finančnim sistemom.

EBA po posvetovanju z ESRB do 1. januarja 2015 objavi smernice o merilih za opredelitev pogojev uporabe tega odstavka v zvezi z oceno DSPI. V teh smernicah se upoštevajo mednarodni okviri za državne sistemsko pomembne institucije, posebnosti na ravni Unije in na nacionalni ravni.

4. Vsaka GSPI na konsolidirani podlagi vzdržuje blažilnik za GSPI, ki ustreza podkategoriji, v katero je razvrščena GSPI. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala in ga nadgrajuje.

5. Pristojni organ ali imenovani organ lahko od vsake DSPI zahteva, da vzdržuje na konsolidirani ali subkonsolidirani ali posamični podlagi – kakor je ustrezno – blažilnik za DSPI do 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju meril za določitev DSPI. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala in ga nadgrajuje.

6. Kadar se zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPI, pristojni organ ali imenovani organ upošteva naslednje:

(a) blažilnik za DSPI ne sme povzročiti nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga;

(b) pristojni organ ali imenovani organ mora vsaj enkrat letno pregledati blažilnik za DSPI.

7. Pristojni organ ali imenovani organ pred določitvijo ali ponovno določitvijo blažilnika za DSPI uradno obvesti Komisijo, ESRB, EBA in pristojne in imenovane organe zadevnih držav članic en mesec pred objavo odločitve iz odstavka 5. V tem uradnem obvestilu so natančno opisani:

(a) utemeljitev razlogov, zakaj naj bi bil blažilnik za DSPI učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;

(b) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPI na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državi članici;

(c) stopnja blažilnika za DSPI, ki jo namerava država članica uvesti.

8. Brez poseganja v člen 133 in odstavek 5 tega člena, kjer je DSPI podrejena GSPI ali DSPI, ki je EU nadrejena institucija in zanj na konsolidirani podlagi velja blažilnik za DSPI, se za podrejeno DSPI na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega višje izmed vrednosti:

(a) 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013; in

(b) stopnje blažilnika za GSPI ali DSPI, ki se uporablja za skupino na konsolidirani podlagi.

9. Obstaja najmanj pet podkategorij GSPI. Najnižja meja in meje med posameznimi podkategorijami so določene glede na rezultate, dobljene po metodologiji za določitev GSPI. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami se jasno opredelijo, pri čemer se upošteva načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPI, in sicer med vsako podkategorijo, v kateri zahteva po dodatnem navadnem lastniškem temeljnem kapitalu linearno narašča, z izjemo najvišje podkategorije. Za namene tega odstavka je sistemski pomen pričakovani učinek na svetovni finančni trg, ki nastane zaradi težav GSPI. Najnižji podkategoriji se dodeli blažilnik za GSPI, ki znaša 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, blažilnik, ki se dodeli vsaki podkategoriji, pa narašča po 0,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, in sicer v vsaki podkategoriji, vključno s četrto. Za najvišjo podkategorijo blažilnika za GSPI velja blažilnik v višini 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

10. Brez poseganja v odstavka 1 in 9 lahko pristojni organ ali imenovani organ ob izvajanju premišljene nadzorniške presoje:

(a) prerazvrsti GSPI iz nižje podkategorije v višjo podkategorijo;

(b) razvrsti subjekt iz odstavka 1, ki ima skupni rezultat nižji od presečnih vrednosti rezultata najnižje podkategorije, v to podkategorijo ali višjo podkategorij in ga s tem določi za GSPI.

11. Če pristojni organ ali imenovani organ sprejme odločitev v skladu z odstavkom 10(b), o tem ustrezno uradno obvesti EBA in predloži utemeljitev.

12. Pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti Komisijo, ESRB in EBA o imenih GSPI in DSPI ter ustreznih podkategorijah, v katero je vsaka GSPI razvrščena, ter javno razkrije njihova imena. Pristojni organi ali imenovani organi javno objavijo podkategorijo, v katero je GSPI razvrščena.

Pristojni organ ali imenovani organ vsako leto pregleda določitev GSPI in DSPI ter razvrstitev GSPI v ustrezne podkategorije in poroča o rezultatih zadevni sistemsko pomembni instituciji, Komisiji, ESRB in EBA ter javno razkrije posodobljen seznam institucij, določenih kot sistemsko pomembne institucije ter podkategorije, v katere so razvrščene posamezne določene GSPI.

13. Sistemsko pomembne institucije ne uporabljajo navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se vzdržuje zaradi izpolnitve zahtev iz odstavkov 4 in 5, da bi izpolnile katerekoli zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 129 in 130 te direktive in vseh zahtev iz členov 102 in 104 te direktive.

14. Kadar za skupino na konsolidirani podlagi velja naslednje, se v obeh primerih uporabi višji blažilnik:

(a) blažilnik za GSPI in blažilnik za DSPI,

(b) blažilnik za GSPI, blažilnik za DSPI ali blažilnik sistemskih tveganj v skladu s členom 133.

Kadar za institucijo na posamični ali subkonsolidirani podlagi veljata blažilnik za DSPI in blažilnik sistemskih tveganj v skladu s členom 133, se uporabi višji izmed obeh blažilnikov.

15. Ne glede na odstavek 14 pa se v primeru, da se blažilnik sistemskih tveganj velja za vse izpostavljenosti v državi članici, ki določi blažilnik za obvladovanje makrobonitetnega tveganja te države članice, ne velja pa za izpostavljenosti zunaj države članice, se ta blažilnik sistemskih tveganj prišteje blažilniku za DSPI ali za GSPI, ki se uporablja v skladu s tem členom.

16. Kadar se uporablja odstavek 14 in je institucija iz odstavka 1 del skupine ali podskupine, v katero spada GSPI ali DSPI, to ne pomeni, da za to institucijo na posamični podlagi velja zahteva po skupnem blažilniku, ki je nižja od vsote varovalnega kapitalnega blažilnika, proticikličnega kapitalnega blažilnika ter blažilnika za DSPI in blažilnika sistemskih tveganj – tj. tistega, ki je višji –, ki se zanjo uporablja na posamični podlagi.

17. Kadar se uporablja odstavek 15 in je institucija iz odstavka 1 del skupine ali podskupine, v katero spada GSPI ali DSPI, to ne pomeni, da za to institucijo na posamični podlagi velja zahteva po skupnem blažilniku, ki je nižja od

vsote varovalnega kapitalnega blažilnika, proticikličnega kapitalnega blažilnika in vsote blažilnika za DSPI in blažilnika sistemskih tveganj, ki se zanjo uporablja na posamični podlagi.

18. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene tega člena opredeli metodologijo, v skladu s katero pristojni organ ali imenovani organ določi EU nadrejeno institucijo ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding kot GSPI, določi pa tudi metodologijo za opredelitev podkategorij in razvrstitev GSPI v podkategorije na podlagi njihovega sistemkega pomena ob upoštevanju morebitnih mednarodno dogovorjenih standardov.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega in drugega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 132

Poročanje

1. Komisija do 31. decembra 2015 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, v katerem na podlagi mednarodnega razvoja in mnenja EBA oceni možnost, da se okvir za GSPI razširi na dodatne vrste sistemsko pomembnih institucij v Uniji, in mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

2. Komisija do 31. decembra 2016 in po posvetovanju z ESRB in EBA predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o tem, ali bi bilo treba spremeniti določbe glede GSPI iz člena 131 in mu po potrebi priloži zakonodajni predlog. V takšnem predlogu se ustrezno upošteva mednarodni regulativni razvoj in po potrebi pregleda postopek dodeljevanja blažilnikov za posamezne DSPI znotraj skupine, ob upoštevanju morebitnih neželenih učinkov na izvajanje strukturne ločitve znotraj držav članic.

Člen 133

Zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj

1. Vsaka država članica lahko uvede blažilnik sistemskih tveganj v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala za finančni sektor ali za enega ali več podskupin sektorja, da bi preprečila in zmanjšala dolgoročno neciklična sistemska ali makrobonitetna tveganja, ki jih Uredba (EU) št. 575/2013 ne zajema, in sicer v smislu tveganj motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v zadevni državi članici.

2. Za namene odstavka 1 država članica imenuje organ, ki je pristojen za določitev blažilnika sistemskih tveganj in določitev skupin institucij, za katere bo veljal. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

3. Za namene odstavka 1 je mogoče od institucij zahtevati, da poleg navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se vzdržuje za izpolnitev kapitalske zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, vzdržujejo blažilnik sistemskih tveganj navadnega lastniškega temeljnega kapitala v znesku najmanj 1 % na podlagi zneska izpostavljenosti, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj v skladu z odstavkom 8 tega člena na posamični, konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe. Ustrezen pristojni ali imenovani organ lahko od institucij zahteva, da vzdržujejo blažilnik sistemskih tveganj na posamični in na konsolidirani podlagi.

4. Institucije ne uporabljajo navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se vzdržuje zaradi izpolnitve zahteve iz odstavka 3, da bi izpolnile katerekoli zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 129 in 130 te direktive in vseh zahtev iz členov 102 in 104 te direktive. Če za skupino, ki je bila določena kot sistemsko pomembna institucija za katero velja blažilnik za GSPI ali blažilnik za DSPI na konsolidirani podlagi v skladu s členom 131, velja tudi blažilnik sistemskih tveganj na konsolidirani podlagi v skladu s tem členom, se uporabi višji izmed blažilnikov. Če za institucijo na posamični ali subkonsolidirani podlagi veljata blažilnik za DSPI v skladu s členom 131 in blažilnik sistemskih tveganj v skladu s tem členom, se uporabi višji izmed obeh blažilnikov.

5. Ne glede na odstavek 4 pa se v primeru, da blažilnik sistemskih tveganj velja za vse izpostavljenosti v državi članici, ki uvede blažilnik za obvladovanje makrobonitetnega tveganja te države članice, ne velja pa za izpostavljenosti zunaj države članice, se ta blažilnik sistemskih tveganj prišteje k blažilniku za DSPI ali za GSPI, ki se uporablja v skladu s členom 131.

6. Kadar se uporablja odstavek 4 in je institucija del skupine ali podskupine, v katero spada GSPI ali DSPI, to ne pomeni, da za to institucijo na posamični podlagi velja zahteva po skupnem blažilniku, ki je nižja od vsote varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika ter blažilnika za DSPI in blažilnika sistemskih tveganj – tj. tistega, ki je višji –, ki se zanj uporablja na posamični podlagi.

7. Kadar se uporablja odstavek 5 in je institucija del skupine ali podskupine, v katero spada GSPI ali DSPI, to ne pomeni, da za to institucijo na posamični podlagi velja zahteva po skupnem blažilniku, ki je nižja od vsote varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika in vsote blažilnika za DSPI in blažilnika sistemskih tveganj, ki se zanj uporablja na posamični podlagi.

8. Blažilnik sistemskih tveganj se lahko uporablja za izpostavljenosti v državi članici, ki uvede blažilnik, lahko pa se uporablja tudi za izpostavljenosti v tretjih državah. Blažilnik sistemskih tveganj se lahko uporablja tudi za izpostavljenosti v drugih državah članicah pod pogoji iz odstavkov 15 in 18.

9. Blažilnik sistemskih tveganj velja za vse institucije ali eno ali več njihovih podskupin, za katere so v skladu s to direktivo pristojni organi zadevne države članice, in se določa s postopnimi ali pospešenimi stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke. Za različne podskupine v sektorju se lahko uvedejo različne zahteve.

10. Kadar se zahteva vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj pristojni organ ali imenovani organ upošteva naslednje:

- (a) blažilnik sistemskih tveganj ne sme povzročiti nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga;
- (b) pristojni organ ali imenovani organ mora vsaj vsako drugo leto pregledati blažilnik sistemskih tveganj.

11. Pristojni organ ali imenovani organ pred določitvijo ali ponovno določitvijo stopnje blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3 % uradno obvesti Komisijo, ESRB, EBA in pristojne in imenovane organe zadevnih držav članic en mesec pred objavo odločitve iz odstavka 16. Če blažilnik velja za izpostavljenosti v tretjih državah, pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti tudi nadzorne organe zadevnih tretjih držav. V tem uradnem obvestilu je natančno opisano:

- (a) sistemsko ali makrobonitetno tveganje v državi članici;
- (b) razlogi, zakaj je zaradi razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj ogrožena stabilnost finančnega sistema na nacionalni ravni, kar upravičuje stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;
- (c) utemeljitev, zakaj naj bi bil blažilnik sistemskih tveganj učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;

(d) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državi članici;

(e) utemeljitev, zakaj ukrepi iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013, razen členov 458 in 459 navedene uredbe, sami ali v kombinaciji ne zadostujejo za odpravljanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, ob upoštevanju relativne učinkovitosti teh ukrepov;

(f) stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki jo država članica namerava zahtevati.

12. Pred določitvijo ali ponovno določitvijo stopnje blažilnika sistemskih tveganj nad 3 % pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti Komisijo, ESRB, EBA in pristojne in imenovane organe zadevnih držav članic. Če blažilnik velja za izpostavljenosti v tretjih državah, pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti tudi nadzorne organe zadevnih tretjih držav. V tem uradnem obvestilu je natančno opisano:

(a) sistemsko ali makrobonitetno tveganje v državi članici;

(b) razlogi, zakaj je zaradi razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj ogrožena stabilnost finančnega sistema na nacionalni ravni, kar upravičuje stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;

(c) utemeljitev, zakaj naj bi bil blažilnik sistemskih tveganj učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;

(d) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državi članici;

(e) utemeljitev, zakaj obstoječi ukrepi iz te direktive ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013, razen členov 458 in 459 navedene uredbe, sami ali v kombinaciji ne zadostujejo za odpravljanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, ob upoštevanju relativne učinkovitosti teh ukrepov;

(f) stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki jo država članica namerava zahtevati.

13. Pristojni organ ali imenovani organ lahko od 1. januarja 2015 določi ali ponovno določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v navedeni državi članici, lahko pa

tudi za izpostavljenosti v tretjih državah v višini do 5 % in pri tem upošteva postopek iz odstavka 11. Kadar se določi ali ponovno določi stopnja blažilnika sistemskih tveganj nad 5 % se upošteva postopek iz odstavka 12.

14. Kadar se stopnja blažilnika sistemskih tveganj določi v višini med 3 % in 5 % v skladu z odstavkom 13, pristojni organ ali imenovani organ države članice, ki uvede blažilnik, o tem vedno uradno obvesti Komisijo in počaka na njeno mnenje, preden sprejme zadevne ukrepe.

Če je mnenje Komisije negativno, pristojni organ ali imenovani organ države članice, ki uvede blažilnik, upošteva to mnenje ali poda razloge, zakaj ga ne bo upošteval.

Kadar je ena od podskupin finančnega sektorja podrejena družba, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti organe te države članice, Komisijo in ESRB. Komisija in ESRB v enem mesecu po uradnem obvestilu izdaja priporočilo o ukrepih, sprejetih v skladu s tem odstavkom. Če se organi ne strinjajo ali pa je priporočilo Komisije in ESRB negativno, lahko pristojni organ ali imenovani organ zadevo predloži EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Odločitev o določitvi blažilnika za te izpostavljenosti se začasno odloži, dokler EBA ne sprejme odločitve.

15. ESRB v enem mesecu po uradnem obvestilu iz odstavka 12 Komisiji predloži mnenje o tem, ali se blažilnik sistemskih tveganj zdi primeren. EBA lahko Komisiji v skladu s členom 34(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predloži tudi svoje mnenje o blažilniku.

Komisija v dveh mesecih po uradnem obvestilu in ob upoštevanju ocene ESRB in EBA, če je to ustrezno ter če meni, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, sprejme izvedbeni akt, s katerim se pristojni organ ali imenovani organ pooblasti za sprejetje predlaganega ukrepa.

16. Vsak pristojni organ ali imenovani organ naznani uvedbo blažilnika sistemskih tveganj z objavo na ustrezni spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje informacije:

(a) stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;

- (b) institucije, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
- (c) utemeljitev blažilnika sistemskih tveganj;
- (d) datum, od katerega morajo institucije uporabljati določeni ali ponovno določeni blažilnik sistemskih tveganj, ter
- (e) imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

Če bi objava iz točke (c) utegnila ogroziti stabilnost finančnega sistema, se informacije iz točke (c) ne vključijo v objavo.

17. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

Če uporaba omenjenih omejitev razdelitev vodi do nezadovoljivega izboljšanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije glede na zadevno sistemsko tveganje, lahko pristojni organi sprejmejo dodatne ukrepe v skladu s členom 64.

18. Države članice lahko na podlagi uradnega obvestila iz odstavka 11 uporabljajo blažilnik za vse izpostavljenosti. Če pristojni organ ali imenovani organ sklene, da bo določil blažilnik do 3 % na podlagi izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti blažilnik določen enako za vse izpostavljenosti znotraj Unije.

Člen 134

Priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj

1. Druge države članice lahko priznajo stopnjo blažilnik sistemskih tveganj, določeno v skladu s členom 133, in lahko to stopnjo blažilnika uporabljajo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, za izpostavljenosti v državi članici, ki je uvedla to stopnjo blažilnika.

2. Če države članice priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, o tem uradno obvestijo Komisijo, ESRB, EBA in državo članico, ki je uvedla to stopnjo blažilnika sistemskih tveganj.

3. Pri odločitvi o priznanju stopnje blažilnika sistemskih tveganj država članica upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s členom 133(11), (12) ali (13).

4. Država članica, ki je določila stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s členom 133, lahko zaprosi ESRB, da v skladu

s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic, ki lahko priznavajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj.

Oddelek II

Določitev in izračun proticikličnega kapitalnega blažilnika

Člen 135

Smernice ESRB za določanje stopenj proticikličnega kapitalnega blažilnika

1. ESRB lahko organom, ki jih imenujejo države članice na podlagi člena 136(1), s priporočili v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010, poda smernice za določanje stopenj proticikličnega kapitalnega blažilnika, pri čemer te vključujejo:

(a) načela za usmerjanje imenovanih organov pri presoji glede ustrezne stopnje proticikličnega kapitalnega blažilnika, za zagotavljanje, da organi sprejmejo preudaren pristop do zadevnih makroekonomskih ciklov, ter za spodbujanje premišljenega in skladnega odločanja v vseh državah članicah;

(b) splošne smernice za:

(i) merjenje in izračun odstopanja razmerij med krediti in bruto domačim proizvodom (BDP) od dolgoročnih trendov;

(ii) izračun vodil za blažilnik, ki jih zahteva člen 136(2);

(c) smernice za spremenljivke, ki nakazujejo povečevanje sistemskega tveganja, povezanega z obdobji prekomerne kreditne rasti v celotnem finančnem sistemu, zlasti zadevnega razmerja med krediti in BDP ter njegovega odstopanja od dolgoročnih trendov, in za druge ustrezne dejavnike, vključno z obravnavo gospodarskega razvoja v posameznih gospodarskih sektorjih, ki morajo vplivati na odločitve imenovanih organov glede primerne stopnje proticikličnega blažilnika v skladu s členom 136;

(d) smernice za spremenljivke, vključno s kvalitativnimi merili, ki kažejo, da je treba blažilnik vzdrževati, zmanjšati ali v celoti sprostiti.

2. Kadar ESRB izda priporočilo v skladu z odstavkom 1, ustrezno upošteva razlike med državami članicami, zlasti posebnosti držav članic z majhnim in odprtim gospodarstvom.

3. Kadar ESRB izda priporočilo v skladu z odstavkom 1, to priporočilo pregleduje in po potrebi posodablja glede na izkušnje pri določanju blažilnikov v skladu s to direktivo ali razvojem dogodkov pri mednarodno dogovorjenih praksah.

Člen 136

Določanje stopenj proticikličnega blažilnika

1. Vsaka država članica imenuje javni organ ali telo (v nadaljnjem besedilu: imenovani organ), ki je odgovoren za določanje stopnje proticikličnega blažilnika za to državo članico.

2. Vsak imenovani organ za vsako četrtletje izračuna vodilo za blažilnik kot referenco pri presoji glede določanja stopnje proticikličnega blažilnika v skladu z odstavkom 3. Vodilo za blažilnik smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi prekomerne kreditne rasti v državi članici, ustrezno pa upošteva tudi posebnosti nacionalnega gospodarstva. Temelji na odstopanju razmerja med krediti in BDP od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer med drugim upošteva:

(a) kazalnik rasti ravni kreditov v tej državi ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v tej državi članici, in BDP;

(b) vse veljavne smernice, ki jih ESRB zagotavlja v skladu s členom 135(1)(b).

3. Vsak imenovani organ vsako četrtletje oceni in določi ustrezno stopnjo proticikličnega blažilnika za svojo državo članico, pri čemer upošteva:

(a) vodilo za blažilnik, izračunano v skladu z odstavkom 2;

(b) vse veljavne smernice, ki jih ESRB zagotavlja v skladu s členom 135(1)(a), (c) in (d), ter vsa priporočila, ki jih ESRB izda glede določanja stopnje blažilnika;

(c) druge spremenljivke, ki so po mnenju imenovanega organa pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.

4. Stopnja proticikličnega blažilnika, izražena kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 institucij s kreditnimi izpostavljenostmi v tej državi članici, mora znašati med 0 % in 2,5 %, pri čemer se umeri v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke. Kadar je to utemeljeno na podlagi načel iz odstavka 3, lahko imenovani organ določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 za namene iz člena 140(2) te direktive.

5. Kadar imenovani organ prvič določi stopnjo proticikličnega blažilnika, višjo od nič, ali ko nato imenovani organ poviša uveljavljeno stopnjo proticikličnega blažilnika, določi tudi datum, od katerega morajo institucije uporabljati ta višji blažilnik za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika. Ta datum ne sme biti pozneje od 12 mesecev po datumu, na katerega se objavi povečanje blažilnika v skladu z odstavkom 7. Če ta datum nastopi prej kot 12 mesecev po objavi povečanja blažilnika, se ta krajši rok za uporabo utemelji z razlogi izrednih okoliščin.

6. Če imenovani organ zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika, ne glede na to, ali je znižana na nič, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje blažilnika ne pričakuje. Vendar to okvirno obdobje imenovanega organa ne zavezuje.

7. Vsak imenovani organ objavi četrtletno določitev stopnje proticikličnega blažilnika na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

(a) veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;

(b) ustrezno razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;

(c) vodilo za blažilnik, izračunano v skladu z odstavkom 2;

(d) utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;

(e) kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo institucije uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

(f) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za uporabo, če datum iz točke (e) nastopi prej kot 12 mesecev od datuma objave v skladu s tem odstavkom;

(g) če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

Imenovani organi sprejmejo vse razumne ukrepe za časovno usklajenost te objave.

Imenovani organi ESRB uradno obvestijo o vsaki četrtletni določitvi stopnje proticikličnega blažilnika in jim sporočijo podatke iz točk (a) do (g). ESRB na svoji spletni strani objavi vse tako sporočene stopnje blažilnika in z njimi povezane podatke.

Člen 137

Priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 %

1. Kadar imenovani organ v skladu s členom 136(4) ali ustrezeni organ tretje države določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko drugi imenovani organi priznajo to stopnjo blažilnika za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, za namene izračuna posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

2. Kadar imenovani organ v skladu z odstavkom 1 tega člena prizna stopnjo blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu z odstavkom 1 tega člena, to priznavanje objavi na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

- (a) veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;
- (b) državo članico ali tretje države, za katere se blažilnik uporablja;
- (c) kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v državi članici imenovanega organa, uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
- (d) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za uporabo, če datum iz točke (c) nastopi prej kot 12 mesecev od datuma objave v skladu s tem odstavkom.

Člen 138

Priporočilo ESRB glede stopenj proticikličnega blažilnika za tretje države

ESRB lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 imenovanim organom izda priporočilo glede ustrezne stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti v tretji državi, kadar:

- (a) ustrezeni organ te tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo (v nadaljnjem besedilu: ustrezeni organ tretje države), v kateri ima ena ali več institucij Unije kreditne izpostavljenosti;
- (b) ESRB meni, da stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je ustrezeni organ tretje države določil in objavil za tretjo državo, ne zadostuje za ustrezno zaščito institucij Unije

pred tveganji prekomerne kreditne rasti v zadevni tretji državi, ali kadar imenovani organ uradno obvesti ESRB, da po njegovem mnenju ta stopnja blažilnika za ta namen ni zadostna.

Člen 139

Odločitev imenovanih organov o stopnjah proticikličnega blažilnika za tretje države

1. Ta člen se uporablja ne glede na to, ali je ESRB imenovanim organom izdal priporočilo iz člena 138.

2. V okoliščinah iz točke (a) člena 138 lahko imenovani organi določijo stopnjo proticikličnega blažilnika, ki jo morajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, uporabiti za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

3. Kadar je ustrezeni organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za tretjo državo, lahko imenovani organ določi drugačno stopnjo blažilnika za to tretjo državo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, za namene izračuna posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika, če upravičeno meni, da stopnja blažilnika, ki jo je določil ustrezeni organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito teh institucij pred tveganji prekomerne kreditne rasti v zadevni tretji državi.

Pri izvajanju pooblastila v skladu s prvim pododstavkom imenovani organ ne določi stopnje proticikličnega blažilnika, nižje od stopnje, ki jo določi ustrezeni organ tretje države, razen če ta stopnja blažilnika presega 2,5 %, izraženo kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 za institucije, ki imajo kreditne izpostavljenosti v tej tretji državi.

Za doseganje skladnosti pri določanju blažilnika za tretje države lahko ESRB izda priporočila glede te določitve.

4. Kadar imenovani organ določi stopnjo proticikličnega blažilnika za tretjo državo v skladu z odstavkom 2 ali 3, zaradi česar se zviša obstoječa veljavna stopnja proticikličnega blažilnika, ta imenovani organ določi datum, od katerega morajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, uporabljati to stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika. Ta datum ne sme biti pozneje kot 12 mesecev od datuma objave stopnje blažilnika v skladu z odstavkom 5. Če je ta datum prej kot 12 mesecev po objavi določitve stopnje, je treba ta krajši rok za uporabo utemeljiti z razlogi izrednih okoliščin.

5. Imenovani organi objavijo vse določitve stopnje proticikličnega blažilnika za tretjo državo v skladu z odstavkom 2 ali 3 na svojih spletnih straneh, pri čemer vključijo naslednje podatke:

(a) stopnjo proticikličnega blažilnika in tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;

(b) utemeljitev za to stopnjo blažilnika;

(c) kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poveča, datum, od katerega morajo institucije uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posameznih institucij lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

(d) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za uporabo, če je datum iz točke (c) prej kot 12 mesecev od datuma objave določitve v skladu s tem odstavkom.

Člen 140

Izračun stopenj posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika

1. Stopnja instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo v državah, v katerih so kreditne izpostavljenosti te institucije, ali se uporabljajo za namene tega člena na podlagi člena 139(2) ali (3).

Države članice za izračun tehtanega povprečja iz prvega pododstavka od institucij zahtevajo, naj za vsako veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika uporabijo skupno kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje v skladu z naslovoma II in IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 za ustrezne kreditne izpostavljenosti na zadevnem ozemlju, pri čemer jo delijo s skupno kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje za vse ustrezne kreditne izpostavljenosti institucije.

2. Če v skladu s členom 136(4) imenovani organ določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, države članice zagotovijo, da se za ustrezne kreditne izpostavljenosti, ki so v državi članici imenovanega organa (v nadaljnjem besedilu: država članica A), za namene izračuna, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, in po potrebi za namene izračuna elementa konsolidiranega kapitala, ki je povezan z zadevno institucijo, uporabijo naslednje stopnje blažilnika:

(a) institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, uporabijo stopnjo blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;

(b) institucije, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici, uporabijo stopnjo proticikličnega blažilnika, v višini 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, ni priznal stopnje blažilnika, ki presega 2,5 % v skladu s členom 137(1);

(c) institucije, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici, uporabijo stopnjo proticikličnega blažilnika, ki jo določi imenovani organ države članice A, če je imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, priznal to stopnjo blažilnika v skladu s členom 137.

3. Če stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo določi ustrezeni organ tretje države za tretjo državo, presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, države članice zagotovijo, da se za ustrezne kreditne izpostavljenosti, ki so v zadevni tretji državi, za namene izračuna, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, in po potrebi za namene izračuna elementa konsolidiranega kapitala, ki je povezan z zadevno institucijo, uporabijo naslednje stopnje blažilnika:

(a) institucije uporabijo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, ni priznal stopnje blažilnika, ki presega 2,5 %, v skladu s členom 137(1);

(b) institucije uporabijo stopnjo proticikličnega blažilnika, ki jo določi ustrezeni organ tretje države, če je imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, priznal to stopnjo blažilnika v skladu s členom 137.

4. Ustrezne kreditne izpostavljenosti vključujejo vse kategorije izpostavljenosti, razen kategorij iz točk (a) do (f) člena 112 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki so predmet:

(a) izračuna kapitalске zahteve za kreditno tveganje iz naslova II dela 3 navedene uredbe;

(b) kadar je izpostavljenost v trgovalni knjigi, izračuna kapitalске zahteve za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela 3 navedene Uredbe ali presežno tveganje neplačila in migracije iz poglavja 5 naslova IV dela 3 navedene uredbe;

(c) kadar je izpostavljenost iz naslova listinjenja, izračuna kapitalске zahteve iz poglavja 5 naslova II dela 3 navedene uredbe.

5. Institucije opredelijo geografsko lokacijo ustrezne kreditne izpostavljenosti v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi v skladu z odstavkom 7.

6. Za namene izračuna, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1:

- (a) se stopnja proticikličnega blažilnika za državo članico uporablja od datuma, navedenega v informacijah, objavljenih v skladu s členom 136(7)(e) ali 137(2)(c), če je učinek te odločitve povišanje stopnje blažilnika;
- (b) ob upoštevanju točke (c) se stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo uporablja 12 mesecev od datuma, na katerega je ustrezeni organ tretje države objavil spremembo stopnje blažilnika, ne glede na to, ali ta organ od institucij, ustanovljenih v zadevni tretji državi, zahteva uporabo spremembe v krajšem obdobju, če je učinek te odločitve povišanje stopnje blažilnika;
- (c) kadar imenovani organ matične države članice institucije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za tretjo državo v skladu s členom 139(2) ali (3) ali prizna stopnjo proticikličnega blažilnika za tretjo državo v skladu s členom 137, se ta stopnja blažilnika uporablja od datuma, navedenega v informacijah, objavljenih v skladu s členom 139(5)(c) ali 137(2)(c), če je učinek te odločitve povišanje stopnje blažilnika;
- (d) stopnja proticikličnega blažilnika se začne uporabljati takoj, če je rezultat te odločitve znižanje stopnje blažilnika.

Za namene točke (b) se šteje, da je sprememba stopnje proticikličnega blažilnika za tretjo državo objavljena na datum, ko jo objavi ustrezeni organ tretje države v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev metode za določitev geografske lokacije ustreznih kreditnih izpostavljenosti iz odstavka 5.

EBA te osnutke regulativnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenesejo pooblastila za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelék III

Ukrepi za ohranitev kapitala

Člen 141

Omejitve razdelitev

1. Države članice institucijam, ki izpolnjujejo zahtevo po skupnem blažilniku, prepovejo razdelitev dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njihov navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

2. Države članice zahtevajo, da institucije, ki ne izpolnjujejo zahteve po skupnem blažilniku, izračunajo maksimalni znesek za razdelitev (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z odstavkom 4 in uradno obvestijo pristojni organ o tem MDA.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, države članice vsaki taki instituciji prepovejo, da pred izračunom MDA izvedejo katero koli od naslednjih dejanj:

- (a) izplačilo dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
- (b) nastanek obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
- (c) izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala.

3. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali je ne preseže, ji države članice prepovejo, da bi razdelila več, kot znaša MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4, z ukrepom iz točk (a), (b) in (c) odstavka 2.

4. Države članice od institucij zahtevajo, da MDA izračunajo z množenjem vsote, izračunane v skladu z odstavkom 5, s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. MDA se zmanjša s katerim koli ukrepom iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2.

5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

- (a) dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 in so bili ustvarjeni po zadnji odločitvi o izplačilu dobičkov ali katerem koli ukrepu iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

in

- (b) čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 in so bili ustvarjeni po zadnji odločitvi o izplačilu dobičkov ali katerem koli ukrepu iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

$$\text{spodnja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva glede skupnega blažilnika}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{zgornja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva glede skupnega blažilnika}}{4} \times Q_n$$

pri čemer se odštejejo

- (c) zneski davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor se določi:

- (a) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalske zahteve v skladu s členom 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;

- (b) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalske zahteve v skladu s členom 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;

- (c) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalske zahteve v skladu s členom 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;

- (d) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalske zahteve v skladu s členom 87(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 87(3) navedene uredbe, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

"Q_n" pomeni zaporedno oznako oziroma številko zadevnega kvartila.

7. Omejitve iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobičkov, in kadar ustavitev plačila ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti v skladu z ureditvijo, ki se uporablja za institucijo.

8. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku in namerava izplačati razpoložljiv dobiček ali sprejeti dejanje iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2, uradno obvesti pristojni organ in predloži naslednje podatke:

- (a) znesek kapitala, ki ga zagotavlja institucija, dodatno razdeljenega na:

(i) navadni lastniški temeljni kapital,

(ii) dodatni temeljni kapital,

(iii) dodatni kapital;

- (b) znesek dobičkov med letom in čistih dobičkov poslovnega leta;

- (c) MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4;

- (d) znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje elemente:

(i) izplačila dividend,

(ii) (re-)odkupi delnic,

(iii) izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,

(iv) izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvede z nastankom nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku.

9. Institucije vzdržujejo ureditve, s katerimi zagotavljajo, da se znesek razpoložljivega dobička in MDA izračunata natančno, pri čemer lahko to natančnost na zahtevo dokažejo pristojnemu organu.

10. Za namene odstavkov 1 in 2 izplačilo v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom vključuje:

- (a) plačilo dividend v denarju;
- (b) celotno ali delno izplačilo v obliki premijskih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz člena 26(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz člena 26(1)(a) navedene uredbe s strani institucije;
- (d) izplačilo kapitalskih instrumentov iz člena 26(1)(a) navedene uredbe;
- (e) izplačilo postavk iz točk (b) do (e) člena 26(1) navedene uredbe.

Člen 142

Načrt za ohranitev kapitala

1. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku, pripravi načrt za ohranitev kapitala in ga predloži pristojnemu organu najpozneje v petih delovnih dneh po ugotovitvi, da ji navedene zahteve ne bo uspelo izpolniti, razen če pristojni organ odobri daljši odlog, in sicer največ deset dni.

Pristojni organi takšen odlogodobrijo samo na podlagi individualnega položaja kreditne institucije, pri čemer upoštevajo obseg in zapletenost dejavnosti institucije.

2. Načrt za ohranitev kapitala vključuje:

- (a) ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja;
- (b) ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov institucije;
- (c) načrt in časovni okvir za povečanje kapitala, z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku;

(d) vse druge informacije, ki so po mnenju pristojnega organa potrebne za izvedbo ocene iz odstavka 3.

3. Pristojni organ oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri le, če meni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo instituciji omogočil izpolnjevanje zahtev po skupnem blažilniku v roku, ki je po njegovem mnenju primeren.

4. Če pristojni organ ne odobri načrta za ohranitev kapitala v skladu z odstavkom 3, sprejme enega ali oba naslednja ukrepa:

- (a) od institucije zahteva, naj v določenih rokih poveča kapital na predpisano raven;
- (b) izvaja svoja pooblastila v skladu s členom 102, da uvede strožje omejitve izplačil od omejitev iz člena 141.

NASLOV VIII

RAZKRITJE S STRANI PRISTOJNIH ORGANOV

Člen 143

Splošne zahteve o razkritju

1. Pristojni organi objavijo naslednje informacije:

- (a) besedila zakonov in drugih predpisov ter splošne smernice, sprejete v njihovi državi članici na področju bonitetne ureditve;
- (b) način izvajanja opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije;
- (c) splošna merila in metodologije, ki jih uporabljajo pri pregledu in vrednotenju iz člena 97;
- (d) brez poseganja v določbe iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive ter členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES zbirne statistične podatke o ključnih vidikih izvajanja bonitetnega okvira v vsaki državi članici, vključno s številom in naravo nadzorniških ukrepov, sprejetih v skladu s členom 102(1)(a), ter upravnih kazni, naloženih v skladu s členom 65.

2. Informacije, objavljene v skladu z odstavkom 1, zadostujejo za smiselno primerjavo pristopov, ki so jih sprejeli pristojni organi različnih držav članic. Razkrite informacije se objavijo v enotni obliki in redno posodabljaajo. Informacije so dostopne na enotnem elektronskem naslovu.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov glede določitve oblike, strukture, seznama vsebine in letne objave informacij iz odstavka 1.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 144

Posebne zahteve glede razkritij

1. Pristojni organi za namen dela 5 Uredbe (EU) št. 575/2013 objavijo naslednje informacije:

(a) sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s členi 405 do 409 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) brez poseganja v določbe iz oddelka II poglavja 1 naslova VII povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis ukrepov, naloženih v primerih neskladnosti s členi 405 do 409 Uredbe (EU) št. 575/2013, ugotovljenih na letni ravni.

2. Pristojni organ države članice, ki izvaja diskrecijsko pravico iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, objavi naslednje informacije:

(a) merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnava obveznosti;

(b) število nadrejenih institucij, za katere se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter število takšnih nadrejenih institucij, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;

(c) na zbirni podlagi za vse države članice:

(i) skupni znesek kapitala nadrejene institucije v državi članici na konsolidirani podlagi, za katero se uporablja diskrecijska pravica iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki je v podrejenih družbah v tretji državi;

(ii) odstotni delež kapitala, ki je v podrejenih družbah v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih institucij v državi članici na konsolidirani podlagi, za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 7(3) navedene uredbe;

(iii) odstotni delež kapitala, ki je v podrejenih družbah v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih institucij v državi članici na konsolidirani podlagi, zahtevanih v skladu s členom 92 navedene uredbe in za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 7(3) navedene uredbe.

3. Pristojni organ, ki izvaja diskrecijsko pravico iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, objavi vse naslednje:

(a) merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnava obveznosti;

(b) število nadrejenih institucij, za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter število takšnih nadrejenih institucij, ki imajo podrejene družbe v tretji državi;

(c) na zbirni podlagi za vse države članice:

(i) skupni znesek kapitala nadrejenih institucij, za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki je v podrejenih družbah v tretji državi;

(ii) odstotni delež kapitala, ki je v podrejenih družbah v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih institucij, za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(iii) odstotni delež kapitala, ki je v podrejenih družbah v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih institucij, zahtevanih v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 9(1) navedene uredbe.

NASLOV IX

DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 145

Delegirani akti

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 148 v zvezi s:

- (a) pojasnitvijo opredelitev iz členov 3 in 128, da se zagotovi enotna uporaba te direktive;
- (b) pojasnitvijo opredelitev iz členov 3 in 128, da se pri uporabi te direktive upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih;
- (c) usklajitvijo terminologije in določitev opredelitev iz člena 3 v skladu s poznejšimi akti o institucijah in povezanih zadevah;
- (d) prilagoditvijo zneskov iz člena 31(1), da se upoštevajo spremembe evropskega indeksa cen življenjskih potrebščin, ki ga objavlja Eurostat, v skladu in hkrati s prilagoditvami na podlagi člena 4(7) Direktive 2002/92/ES;
- (e) razširitvijo vsebine seznama iz členov 33 in 34, ki je opredeljen v Prilogi I, ali prilagoditvijo terminologije, uporabljene za ta seznam, zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih;
- (f) opredelitvijo področij, na katerih si pristojni organi morajo izmenjevati informacije iz člena 50;
- (g) prilagoditvijo določb v členih 76 do 88 in členu 98, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih (zlasti novi finančni produkti) ali v računovodskih standardih ali zahtevah, ki upoštevajo pravo Unije, ali glede približevanja nadzorniških praks;
- (h) odlogom obveznosti razkritja v skladu z drugim pododstavkom člena 89(3), kadar poročilo, ki ga predloži Komisija v skladu s prvim pododstavkom navedenega člena navaja pomembne negativne učinke;
- (i) prilagoditvijo meril iz člena 23(1), da se upošteva prihodnji razvoj dogodkov in zagotovi enotna uporaba te direktive.

Člen 146

Izvedbeni akti

V skladu s postopkom pregleda iz člena 147(2) se kot izvedbeni akti sprejmejo naslednji ukrepi:

- (a) tehnične prilagoditve seznama iz člena 2;
- (b) sprememba višine ustanovnega kapitala, predpisanega v členu 12 in naslovu IV, da se upošteva razvoj na gospodarskem in monetarnem področju.

Člen 147

Evropski odbor za bančništvo

1. Komisiji pri sprejemanju izvedbenih aktov pomaga Evropski odbor za bančništvo. Navedeni odbor je odbor v smislu člena 3(2) Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 148

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo iz člena 145 se prenese za nedoločen čas od 17. julija 2013.

3. Pooblastilo iz člena 145 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne veljati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 145, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom

tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 149

Ugovori zoper regulativne tehnične standarde

Kadar Komisija sprejme regulativni tehnični standard v skladu s to direktivo, ki je enak osnutku regulativnega tehničnega standarda, ki ga predloži EBA, mu lahko Evropski parlament in Svet nasprotujeta v roku enega meseca od dne uradnega obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za en mesec. Z odstopanjem od drugega pododstavka člena 13(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 se lahko rok, v katerem lahko Evropski parlament ali Svet nasprotujeta regulativnemu tehničnemu standardu, podaljša, če je to ustrezno, še za en mesec.

NASLOV X

SPREMEMBE DIREKTIVE 2002/87/ES

Člen 150

Sprememba Direktive 2002/87/ES

Člen 21a Direktive 2002/87/ES se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (a) črta;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

"3. Za zagotovitev dosledne uporabe metod izračuna, navedenih v delu II Priloge I k tej direktivi, v povezavi s členom 49(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 228(1) Direktive 2009/138/ES, vendar brez poseganja v člen 6(4) te direktive, v okviru Skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov v zvezi s členom 6(2) te direktive.

ESA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predložijo Komisiji najpozneje pet mesecev pred dnem uporabe iz člena 309(1) Direktive 2009/138/ES.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi

10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010."

NASLOV XI

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Prehodne določbe o nadzoru institucij, ki uveljavljajo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev

Člen 151

Področje uporabe

1. Določbe v tem poglavju se uporabljajo namesto členov 40, 41, 43, 49, 50 in 51, do datuma, ko bo v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 460 Uredbe (EU) št. 575/2013, uvedena zahteva glede likvidnostnega kritja.

2. Za zagotovitev, da je postopno uvajanje nadzorniške ureditve za likvidnost popolnoma skladno z oblikovanjem enotnih pravil glede likvidnosti, se Komisijo pooblasti za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 145, s katerimi se datum iz odstavka 1 preloži za največ dve leti, če enotna pravila glede likvidnosti v Uniji še niso bila uvedena, ker mednarodni standardi za nadzor likvidnosti na datum iz odstavka 1 tega člena še niso bili dogovorjeni.

Člen 152

Zahteve glede poročanja

Države članice gostiteljice lahko za statistične namene zahtevajo, da vse kreditne institucije, ki imajo podružnice na njihovem ozemlju, pristojnim organom teh držav članic gostiteljic redno poročajo o svojih dejavnostih v teh državah članicah gostiteljicah.

Pri izpolnjevanju obveznosti, ki jim jih nalaga člen 156 te direktive, lahko države članice gostiteljice zahtevajo, da jim podružnice kreditnih institucij iz drugih držav članic posredujejo enake informacije, kakor jih za ta namen zahtevajo od nacionalnih kreditnih institucij.

Člen 153

Ukrepi pristojnih organov matične države članice v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v državi članici gostiteljici

1. Če pristojni organi države članice gostiteljice potrjujejo, da kreditna institucija, ki ima podružnico ali opravlja storitve na njihovem ozemlju, ne upošteva pravnih predpisov, sprejetih v tej državi članici v skladu s to direktivo o pooblastilih pristojnih organov države članice gostiteljice, ti pristojni organi od zadevne kreditne institucije zahtevajo, naj odpravi neskladnosti.

2. Če zadevna kreditna institucija ne sprejme potrebnih ukrepov, pristojni organi države članice gostiteljice o tem obvestijo pristojne organe matične države članice.

3. Pristojni organi matične države članice čim prej sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevna kreditna institucija odpravi neskladnosti. Vrsta teh ukrepov se sporoči pristojnim organom države članice gostiteljice.

4. Če kljub ukrepom, ki jih sprejme matična država članica, ali ker se ti ukrepi izkažejo za neustrezne ali neizvedljive v zadevni državi članici, kreditna institucija še naprej krši pravne predpise iz odstavka 1, ki veljajo v državi članici gostiteljice, lahko ta, potem ko obvesti pristojne organe matične države članice, sprejme ustrezne ukrepe, da se preprečijo ali kaznujejo nadaljnje kršitve in, če je to potrebno, da se zadevni kreditni instituciji prepreči nadaljnje poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice. Države članice zagotovijo, da je kreditnim institucijam na njihovem ozemlju mogoče vročiti pravne dokumente, potrebne v zvezi s temi ukrepi.

Člen 154

Previdnostni ukrepi

Preden pristojni organi države članice gostiteljice ukrepajo v skladu s postopkom iz člena 153, lahko v nujnih primerih sprejmejo kakršne koli previdnostne ukrepe, potrebne za zaščito interesov vlagateljev, investorjev in drugih, za katere se storitve opravljajo. O takih ukrepih čim prej obvestijo Komisijo in pristojne organe drugih zadevnih držav članic.

Komisija lahko po posvetu s pristojnimi organi zadevnih držav članic odloči, da mora zadevna država članica spremeniti ali razveljaviti navedene ukrepe.

Člen 155

Odgovornost

1. Za bonitetni nadzor institucije, vključno z dejavnostmi, ki jih opravlja v skladu s členoma 33 in 34, so odgovorni pristojni organi matične države članice, brez poseganja v tiste določbe te direktive, ki to odgovornost nalagajo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Odstavek 1 ne preprečuje nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s to direktivo.

3. Pristojni organi v eni državi članici pri opravljanju svojih splošnih nalog na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo morebiten vpliv svojih odločitev

na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah in zlasti v izrednih razmerah.

Člen 156

Nadzor likvidnosti

Države članice gostiteljice do nadaljnjega usklajevanja ostanejo odgovorne za nadzor likvidnosti podružnic kreditnih institucij v sodelovanju s pristojnimi organi matične države članice.

Brez poseganja v ukrepe, potrebne za okrepitev Evropskega monetarnega sistema, države članice gostiteljice v celoti ostanejo odgovorne za ukrepe, ki so potrebni za izvajanje njihovih monetarnih politik.

Ti ukrepi ne smejo določati diskriminatorne ali omejevalne obravnave na podlagi dejstva, da je kreditna institucija pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

Člen 157

Sodelovanje pri nadzoru

Pristojni organi zadevnih držav članic tesno sodelujejo pri nadzoru dejavnosti institucij, zlasti tistih, ki poslujejo prek podružnice v eni ali več drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža. Medsebojno si izmenjujejo vse informacije o upravljanju in lastništvu takih institucij, da bi se olajšala nadzor in preučitev pogojev za izdajo dovoljenja, in vse informacije, ki jim lahko olajšajo spremljanje takih institucij, zlasti glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitve velikih izpostavljenosti, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjih kontrol.

Člen 158

Pomembne podružnice

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 112(1), ali pri pristojnih organih matične države članice, da se podružnica institucije, ki ni investicijsko podjetje, za katero velja člen 95 Uredbe (EU) št. 575/2013, opredeli kot pomembna.

2. Ta zahteva vsebuje razloge, zakaj naj se podružnica opredeli kot pomembna, s posebnim poudarkom na naslednjem:

(a) ali tržni delež podružnice glede vlog v državi članici gostiteljici presega 2 %;

(b) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve dejavnosti institucije na sistemsko likvidnost ter plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v državi članici gostiteljici;

(c) velikost in pomen podružnice v smislu števila strank v okviru bančnega ali finančnega sistema države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter konsolidacijski nadzornik, kadar se uporablja člen 112(1), storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o določitvi podružnice kot pomembne.

Če se v dveh mesecih od prejema zahteve v skladu s prvim pododstavkom ne sprejme skupna odločitev, pristojni organi države članice gostiteljice v naslednjih dveh mesecih sprejmejo svojo odločitev o tem, ali je podružnica pomembna. Pri sprejemanju odločitve pristojni organi države članice gostiteljice upoštevajo vsa stališča in pridržke konsolidacijskega nadzornika ali pristojnih organov matične države članice.

Odločitve iz drugega in tretjega pododstavka se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev in se posredujejo zadevnim pristojnim organom, se priznavajo kot dokončne in jih uporabljajo pristojni organi zadevnih držav članic.

Določitev podružnice kot pomembne ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

3. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, kjer ima pomembna podružnica sedež, sporočijo informacije iz člena 117(1)(c) in (d) ter v sodelovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice izvedejo naloge iz člena 112(1)(c).

4. Če je pristojni organ matične države članice obveščen o izrednih razmerah iz člena 114(1), o tem čim prej obvesti organe iz člena 58(4) in člena 59(1).

5. Če se člen 116 ne uporablja, pristojni organi, ki nadzorujejo institucijo s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, z namenom olajšati sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne na podlagi odstavka 2 tega člena in olajšati izmenjavo informacij na podlagi člena 60 ustanovijo kolegij nadzornikov in mu predsedujejo. Ustanovitev in

delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice odloči, kateri pristojni organi sodelujejo na seji ali pri dejavnostih kolegija.

6. Pristojni organ matične države članice pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorniška dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti morebitni vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 155(3) ter obveznosti iz odstavka 2 tega člena.

7. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sestankov, glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavane. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija v celoti in pravočasno obvesti tudi o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, ali o izvedenih ukrepih.

Člen 159

Preverjanja na kraju samem

1. Kadar institucija, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, opravlja svojo dejavnost prek podružnice, države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko pristojni organi matične države članice sami ali preko posrednikov, potem ko obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, opravijo preverjanje informacij iz člena 50 na kraju samem.

2. Pristojni organi matične države članice lahko za takšno preverjanje na kraju samem podružnic uporabijo tudi druge postopke iz člena 118.

3. Odstavka 1 in 2 ne vplivata na pravico pristojnih organov države članice gostiteljice, da pri opravljanju svojih dolžnosti v skladu s to direktivo, opravijo preverjanja na kraju samem podružnic, ustanovljenih na njihovem ozemlju.

POGLAVJE 2

Prehodne določbe o kapitalskih blažilnikih

Člen 160

Prehodne določbe za kapitalske blažilnike

1. Ta člen spreminja zahteve iz členov 129 in 130 za prehodno obdobje od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018.

2. Za obdobje od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016:

- (a) varovalni kapitalski blažilnik sestavlja navaden lastniški temeljni kapital, ki je enak 0,625 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik ne presega 0,625 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Za obdobje od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017:

- (a) varovalni kapitalski blažilnik sestavlja navaden lastniški temeljni kapital, ki je enak 1,25 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik ne presega 1,25 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Za obdobje od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018:

- (a) varovalni kapitalski blažilnik sestavlja navaden lastniški temeljni kapital, ki je enak 1,875 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik ne presega 1,875 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

5. Zahteva glede načrta za ohranitev kapitala in omejitve razdelitev iz členov 141 in 142 se uporabljajo v prehodnem obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018, kadar institucije ne izpolnjujejo zahtev po skupnem blažilniku ob upoštevanju zahtev iz odstavkov 2 do 4 tega člena.

6. Države članice lahko uvedejo krajše prehodno obdobje, kot je obdobje iz odstavkov 1 do 4, in tako uporabljajo varovalni kapitalski blažilnik in proticiklični kapitalski blažilnik od 31. decembra 2013. Če država članica uvede takšno krajše

prehodno obdobje, o tem obvesti zadevne strani, vključno Komisijo, ESRB, EBA in ustrezne kolegije nadzornikov. Takšno krajše prehodno obdobje lahko priznajo druge države članice. Kadar druga država članica prizna to krajše prehodno obdobje, o tem uradno obvesti Komisijo, ESRB, EBA in ustrezni kolegij nadzornikov.

7. Če država članica uvede krajše prehodno obdobje za proticiklični kapitalski blažilnik, se krajše obdobje uporablja le za namene izračuna posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika s strani institucij z dovoljenjem v državi članici, za katero je imenovani organ pristojen.

POGLAVJE 3

Končne določbe

Člen 161

Pregled in poročilo

1. Komisija izvaja redne preglede izvajanja te direktive, da zagotovi, da način izvajanja te direktive ne povzroča diskriminacije med institucijami na podlagi njihove pravne strukture ali modela lastništva.

2. Po opravljenem pregledu in v tesnem sodelovanju z EBA, Komisija do 30. junija 2016 predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z, po potrebi, zakonodajnimi predlogi, o določbah o prejemkih iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter ob tem upoštevan mednarodni razvoj, zlasti glede:

- (a) njihove učinkovitosti, izvajanja in izvrševanja, vključno z določitvijo morebitne vrzeli, ki bi nastala zaradi uporabe načela sorazmernosti za te določbe;

- (b) učinkov usklajenosti z načelom iz člena 94(1)(g) v zvezi s

- (i) konkurenčnostjo in finančno stabilnostjo ter

- (ii) z zaposlenimi, ki dejansko in fizično delajo v podružnicah s sedežem zunaj EGP, katerih nadrejene institucije imajo sedež znotraj EGP.

V tem pregledu se zlasti obravnava, ali naj se načela iz člena 94(1)(g) še naprej uporabljajo za zaposlene iz točke (b)(ii) prvega pododstavka.

3. Od leta 2014 naprej EBA v sodelovanju z EIOPA in ESMA enkrat na dve leti objavi poročilo o obsegu, v katerem se pravo držav članic sklicuje na zunanje bonitetne ocene za regulativne namene, in ukrepov, ki so jih države članice sprejele za zmanjšanje takih sklicevanj. Ta poročila navedejo tudi, kako pristojni organi izpolnjujejo obveznosti iz člena 77(1) in (3) ter člena 79(b). Prav tako se v teh poročilih navede stopnja nadzorniškega zblíževanja v zvezi s tem.

4. Komisija do 31. decembra 2014 preveri izvajanje členov 108 in 109 ter o tem izdela poročilo, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z, po potrebi, zakonodajnim predlogom.

5. Komisija do 31. decembra 2016 ob upoštevanju relevantnega razvoja na ravni Unije in mednarodni ravni pregleda rezultate, dosežene v skladu s členom 91(11), vključno z ustreznostjo primerjanja praks v zvezi z raznolikostjo ter o tem pripravi poročilo, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

6. Komisija se do 31. decembra 2015 posvetuje z ESRB, EBA, EIOPA, ESMA in drugimi ustreznimi stranmi glede učinkovitosti ureditve za izmenjavo informacij na podlagi te direktive v običajnih in stresnih razmerah.

7. EBA do 31. decembra 2015 pregleda uporabo te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s sodelovanjem Unije in držav članic s tretjimi državami in Komisiji predloži poročilo. V poročilu se opredelijo področja, ki zahtevajo nadaljnji razvoj glede sodelovanja in izmenjave informacij. EBA to poročilo objavi na svoji spletni strani

8. Potem ko Komisija EBA podeli mandat, ta razišče, ali so subjekti finančnega sektorja, ki izjavijo, da svoje dejavnosti opravljajo v skladu z načeli islamskega bančništva, ustrezno zajeti v tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013. Komisija pregleda poročilo, ki ga pripravi EBA, in po potrebi predloži zakonodajni predlog Evropskemu parlamentu in Svetu.

9. EBA do 1. julija 2014 poroča Komisiji o tem, kako kreditne institucije uporabljajo in koristijo dolgoročne operacije refinanciranja s strani centralnih bank ESCB in podobne podporne ukrepe financiranja s strani centralnih bank. Komisija na podlagi tega poročila EBA in po posvetovanju z ECB do 31. decembra 2014 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o tem, kako kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Uniji, dejansko uporabljajo in koristijo operacije refinanciranja in podporne ukrepe financiranja, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom o uporabi teh operacij refinanciranja in podpornih ukrepov financiranja.

Člen 162

Prenos direktive

1. Države članice do 31. decembra 2013 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo.

Države članice te predpise uporabljajo od 31. decembra 2013.

Države članice sporočijo Komisiji in EBA besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva. Kadar dokumenti, priloženi uradnemu obvestilu o prenosu določb, ki ga pošljejo države članice, ne zadočujejo, da bi lahko v celoti ocenili usklajenost določb o prenosu z nekaterimi določbami te direktive, lahko Komisija na zahtevo EBA v okviru izvajanja njenih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 ali na lastno pobudo od držav članic zahteva, da priskrbijo natančnejše informacije v zvezi s prenosom in izvajanjem teh določb in te direktive.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se poglavje 4 naslova VII uporablja od 1. januarja 2016.

3. Zakoni in drugi predpisi, potrebni za uskladitev s členom 94(1)(g), od institucij zahtevajo, da v njih določena načela uporabljajo za prejeme za zagotovljene storitve ali poslovne rezultate od leta 2014 dalje, in sicer zapadle na podlagi pogodb, sklenjenih pred ... ali po tem datumu 31. decembra 2013.

4. Države članice se v sprejetih predpisih iz odstavkov 1 in 2 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na direktive, razveljavljene s to direktivo, štejejo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se člen 131 uporablja od 1. januarja 2016. Države članice izvajajo člen 131(4) od 1. januarja 2016 na naslednji način:

(a) 25 % blažilnika za GSPI, določenega v skladu s členom 131(4), leta 2016;

(b) 50 % blažilnika za GSPI, določenega v skladu s členom 131(4), leta 2017;

(c) 75 % blažilnika za GSPI, določenega v skladu s členom 131(4), leta 2018; ter

(d) 100 % blažilnika za GSPI, določenega v skladu s členom 131(4), leta 2019.

6. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena se člen 133 uporablja od 31. decembra 2013.

Člen 163

Razveljavitev

Direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES se razveljavita z učinkom od 1. januarja 2014.

Sklicevanja na razveljavljeni direktivi se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013 ter se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II k tej direktivi in Priloge IV k Uredbi (EU) št. 575/2013.

Člen 164

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 165

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 26. junija 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. SHATTER

PRILOGA I

SEZNAM DEJAVNOSTI, ZA KATERE VELJA MEDSEBOJNO PRIZNAVANJE

1. Sprejemanje vlog in drugih vračljivih sredstev.
2. Posojanje, ki med drugim vključuje: potrošniški kredit, kreditne pogodbe v zvezi z nepremičninami, odkup terjatev z regresom ali brez njega, financiranje komercialnih poslov (vključno s forfetiranjem).
3. Finančni zakup.
4. Plačilne storitve, kot so opredeljene v členu 4(3) Direktive 2007/64/ES.
5. Izdajanje in upravljanje drugih plačilnih sredstev (npr. potovalni čeki in bančne menice), če takšna dejavnost ni zajeta v točki 4.
6. Izdajanje garancij in drugih jamstev ter prevzemanje obveznosti.
7. Trgovanje za svoj račun ali za račun strank z:
 - (a) instrumenti denarnega trga (čeki, blagajniški zapisi, potrdila o vlogah itd.);
 - (b) tujo valuto;
 - (c) finančnimi standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami;
 - (d) valutnimi in obrestnimi instrumenti;
 - (e) prenosljivimi vrednostnimi papirji.
8. Sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in opravljanje s tem povezanih storitev.
9. Svetovanje podjetjem na področju strukture kapitala, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve, povezane z združitvami in nakupi družb.
10. Denarnoposredniški posli.
11. Upravljanje s portfeljem naložb in svetovanje.
12. Hramba in upravljanje z vrednostnimi papirji.
13. Kreditne bonitetne storitve.
14. Oddajanje sefov.
15. Izdajanje elektronskega denarja.

Storitve in dejavnosti iz oddelkov A in B Priloge I k Direktivi 2004/39/ES so predmet medsebojnega priznavanja v skladu s to direktivo, če se nanašajo na finančne instrumente iz oddelka C Priloge I navedene direktive.

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 1	člen 1(1)	
člen 2(1)		
člen 2(2)		
člen 2(3)		
člen 2(4)	člen 1(2)	
člen 2(5)	člen 2	
člen 2(6)	člen 1(3)	
člen 3	člen 4	
člen 3, (1), točka (53)	člen 4, točka (49)	
člen 4(1)		
člen 4(2)		
člen 4(3)		
člen 4(4)		
člen 4(5)		člen 35(1)
člen 4(6)		
člen 4(7)		
člen 4(8)		
člen 5	člen 128	
člen 6	člen 42b(1)	
člen 7	člen 40(3)	
člen 8(1)	člen 6(1)	
člen 8(2)	člen 6(2)	
člen 8(3)	člen 6(3)	
člen 8(4)		
člen 9	člen 5	
člen 10	člen 7	
člen 11	člen 8	
člen 12(1)	člen 9(1), prvi pododstavek	
člen 12(2)	člen 9(1), drugi pododstavek	
člen 12(3)	člen 9(1), tretji pododstavek	
člen 12(4)	člen 9(2)	
člen 13(1)	člen 11(1)	
člen 13(2)	člen 11(2)	
člen 14(1)	člen 12(1)	

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 14(2)	člen 12(2)	
člen 14(3)	člen 12(3)	
člen 15	člen 13	
člen 16(1)	člen 15(1)	
člen 16(2)	člen 15(2)	
člen 16(3)	člen 15(3)	
člen 17	člen 16	
člen 18	člen 17(1)	
člen 19	člen 18	
člen 20(1)	člen 14	
člen 20(2)	člen 14	
člen 20(3)		
člen 20(5)	člen 17(2)	
člen 21	člen 3	
člen 22(1)	člen 19(1)	
člen 22(2)	člen 19(2)	
člen 22(3)	člen 19(3)	
člen 22(4)	člen 19(4)	
člen 22(5)	člen 19(5)	
člen 22(6)	člen 19(6)	
člen 22(7)	člen 19(7)	
člen 22(8)	člen 19(8)	
člen 22(9)	člen 19(9)	
člen 23(1)	člen 19a(1)	
člen 23(2)	člen 19a(2)	
člen 23(3)	člen 19a(3)	
člen 23(4)	člen 19a(4)	
člen 23(5)	člen 19a(5)	
člen 24(1)	člen 19b(1)	
člen 24(2)	člen 19b(2)	
člen 25	člen 20	
člen 26(1)	člen 21(1)	
člen 26(2)	člen 21(2)	
člen 27	člen 21(3)	
člen 28(1)		člen 4
člen 28(2)		člen 9
člen 29(1)		člen 5(1)

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 29(2)		člen 5(2)
člen 29(3)		člen 5(3)
člen 29(4)		člen 5(2)
člen 30		člen 6
člen 31(1)		člen 7
člen 31(2)		člen 8
člen 32(1)		člen 10(1)
člen 32(2)		člen 10(2)
člen 32(3)		člen 10(3)
člen 32(4)		člen 10(4)
člen 32(5)		člen 10(5)
člen 33	člen 23	
člen 34(1)	člen 24(1)	
člen 34(2)	člen 24(2)	
člen 34(3)	člen 24(3)	
člen 35(1)	člen 25(1)	
člen 35(2)	člen 25(2)	
člen 35(3)	člen 25(3)	
člen 35(4)	člen 25(4)	
člen 35(5)	člen 25(5)	
člen 35(6)	člen 25(5)	
člen 35(7)	člen 25(5)	
člen 36(1)	člen 26(1)	
člen 36(2)	člen 26(2)	
člen 36(3)	člen 26(3)	
člen 36(4)	člen 26(4)	
člen 36(5)	člen 26(5)	
člen 36(6)	člen 26(5)	
člen 36(7)	člen 26(5)	
člen 37	člen 36	
člen 38	člen 27	
člen 39(1)	člen 28(1)	
člen 39(2)	člen 28(2)	
člen 39(3)	člen 28(3)	
člen 39(4)	člen 28(4)	

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 39(5)	člen 28(4)	
člen 39(6)	člen 28(4)	
člen 40, prvi pododstavek	člen 29, prvi pododstavek	
člen 40, drugi pododstavek		
člen 40, tretji pododstavek		
člen 41(1)	člen 30(1) in (2)	
člen 41(2)		
člen 42	člen 32	
člen 43(1)	člen 33, prvi pododstavek	
člen 43(2)		
člen 43(3)		
člen 43(4)		
člen 43(5)		
člen 44	člena 31 in 34	
člen 45	člen 35	
člen 46	člen 37	
člen 47(1)	člen 38(1)	
člen 47(2)	člen 38(2)	
člen 47(3)	člen 38(3)	
člen 48(1)	člen 39(1)	
člen 48(2)	člen 39(2)	
člen 48(3)	člen 39(3)	
člen 48(4)	člen 39(4)	
člen 49(1)	člen 40(1)	
člen 49(2)	člen 40(2)	
člen 49(3)	člen 41(3), tretji pododstavek	
člen 50(1)	člen 42, prvi pododstavek	
člen 50(2)		
člen 50(3)		
člen 50(4)		
člen 50(5)	člen 42, drugi pododstavek	
člen 50(6)	člen 42, tretji in šesti pododstavek	
člen 50(7)	člen 42, četrti in sedmi pododstavek	
člen 50(8)	člen 42, peti pododstavek	
člen 51(1)	člen 42a(1)	
člen 51(2)	člen 42a(2)	
člen 51(3)	člen 42a(3)	

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 51(4)	člen 42a(3)	
člen 51(5)	člen 42a(3)	
člen 51(6)		
člen 52(1)	člen 43(1)	
člen 52(2)	člen 43(2)	
člen 52(3)		
člen 52(4)		
člen 53(1)	člen 44(1)	
člen 53(2)	člen 44(2)	
člen 53(3)		
člen 54	člen 45	
člen 55	člen 46	
člen 56	člen 47	
člen 57(1)	člen 48(1), prvi pododstavek	
člen 57(2)	člen 48(1), drugi pododstavek	
člen 57(3)	člen 48(2), prvi in drugi pododstavek	
člen 57(4)	člen 48(2), tretji pododstavek	
člen 57(5)	člen 48(2), peti pododstavek	
člen 57(6)	člen 48(2), četrti pododstavek	
člen 58	člen 49, prvi pododstavek	
člen 58(2)	člen 49, drugi pododstavek	
člen 58(3)	člen 49, četrti pododstavek	
člen 58(4)	člen 49, peti pododstavek	
člen 59(1)	člen 50	
člen 59(2)		
člen 60	člen 51	
člen 61(1)	člen 52, prvi pododstavek	
člen 61(2)	člen 52, drugi pododstavek	
člen 62		
člen 63(1)	člen 53(1)	
člen 63(2)	člen 53(2)	
člen 64		
člen 65		
člen 66		
člen 67		
člen 68		
člen 69		

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 70		
člen 71		
člen 72	člen 55	
člen 73	člen 123	
člen 74(1)	člen 22(1)	
člen 74(2)	člen 22(2)	
člen 74(3)	člen 22(6)	
člen 74(4)		
člen 75(1)	člen 22(3)	
člen 75(2)	člen 22(4)	
člen 75(3)	člen 22(5)	
člen 76(1)	Priloga V, točka 2	
člen 76(2)		
člen 76(3)		
člen 76(4)		
člen 76(5)		
člen 77		
člen 78		
člen 79	Priloga V, točke 3, 4 in 5	
člen 80	Priloga V, točka 6	
člen 81	Priloga V, točka 7	
člen 82(1)	Priloga V, točka 8	
člen 82(2)	Priloga V, točka 9	
člen 83(1)	Priloga V, točka 10	
člen 83(2)		Priloga IV, točka 5
člen 83(3)		Priloga I, točki 38 in 41
člen 84	Priloga V, točka 11	
člen 85(1)	Priloga V, točka 12	
člen 85(2)	Priloga V, točka 13	
člen 86(1)	Priloga V, točka 14	
člen 86(2)	Priloga V, točka 14a	
člen 86(3)		
člen 86(4)	Priloga V, točka 15	
člen 86(5)	Priloga V, točka 16	
člen 86(6)	Priloga V, točka 17	
člen 86(7)	Priloga V, točka 18	
člen 86(8)	Priloga V, točka 19	

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 86(9)	Priloga V, točka 20	
člen 86(10)	Priloga V, točka 21	
člen 86(11)	Priloga V, točka 22	
člen 87		
člen 88(1)	Priloga V, točka 1	
člen 88 (2)		
člen 89		
člen 90		
člen 91		
člen 92(1)	Priloga V, točka 23, drugi odstavek	
člen 92(2), uvodni stavek	Priloga V, točka 23, uvodni stavek	
člen 92(2)(a)	Priloga V, točka 23(a)	
člen 92(2)(b)	Priloga V, točka 23(b)	
člen 92(2)(c)	Priloga V, točka 23(c)	
člen 92(2)(d)	Priloga V, točka 23(d)	
člen 92(2)(e)	Priloga V, točka 23(e)	
člen 92(2)(f)	Priloga V, točka 23(f)	
člen 92(2)(g)		
člen 93	Priloga V, točka 23(k)	
člen 94(1)(a)	Priloga V, točka 23(g)	
člen 94(1)(b)	Priloga V, točka 23(h)	
člen 94(1)(c)	Priloga V, točka 23(i)	
člen 94(1)(d)		
člen 94(1)(e)	Priloga V, točka 23(j)	
člen 94(1)(f)	Priloga V, točka 23(l)	
člen 94(1)(g)		
člen 94(1)(h)	Priloga V, točka 23(m)	
člen 94(1)(i)		
člen 94(1)(j)	Priloga V, točka 23(n)	
člen 94(1)(k)	Priloga V, točka 23(n)	
člen 94(1)(l)	Priloga V, točka 23(o)	
člen 94(1)(m)	Priloga V, točka 23(p)	
člen 94(1)(n)	Priloga V, točka 23(q)	
člen 94(1)(o)	Priloga V, točka 23(r)	
člen 94(1)(p)	Priloga V, točka 23(s)	
člen 94(1)(q)	Priloga V, točka 23(t)	

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 94(2)	člen 150(3)b	
člen 95	Priloga V, točka 24	
člen 96		
člen 97(1)	člen 124(1)	
člen 97(2)	člen 124(2)	
člen 97(3)	člen 124(3)	
člen 97(4)	člen 124(4)	
člen 98(1)	Priloga XI, točka 1	
člen 98(2)	Priloga XI, točka 1a	
člen 98(3)	Priloga XI, točka 2	
člen 98(4)	Priloga XI, točka 3	
člen 98(5)	člen 124(5)	
člen 98(6)		
člen 98(7)		
člen 99		
člen 100		
člen 101		
člen 102(1)	člen 136(1)	
člen 102(2)		
člen 103		
člen 104	člen 136	
člen 105		
člen 106(1)	člen 149	
člen 106(2)		
člen 107		
člen 108(1), prvi pododstavek	člen 68(2)	
člen 108(1), drugi pododstavek	člen 3	
člen 108(1), tretji pododstavek		
člen 108(2)	člen 71(1)	
člen 108(3)	člen 71(2)	
člen 108(4)	člen 73(2)	
člen 109(1)	člen 68(1)	
člen 109(2)	člen 73(3)	
člen 109(3)		
člen 110(1)	člen 124(2)	
člen 110(2)	člen 23	
člen 111(1)	člen 125(1)	člen 2

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 111(2)	člen 125(2)	člen 2
člen 111(3)	člen 126(1)	
člen 111(4)	člen 126(2)	
člen 111(5)	člen 126(3)	
člen 111(6)	člen 126(4)	
člen 112(1)	člen 129(1), prvi pododstavek	
člen 112(2)	člen 129(1), drugi pododstavek	
člen 112(3)	člen 129(1), tretji pododstavek	
člen 113(1)(a)	člen 129(3), prvi pododstavek	
člen 113(1)(b)		
člen 113(2)(a) prvi pododstavek	člen 129(3), drugi pododstavek	
člen 113(2)(b) prvi pododstavek		
člen 113(2) drugi pododstavek	člen 129(3), drugi pododstavek	
člen 113(3) tretji pododstavek	člen 129(3), tretji pododstavek	
člen 113(3)	člen 129(3), četrty do sedmi pododstavek	
člen 113(4)	člen 129(3), osmi in deveti pododstavek	
člen 113(5)	člen 129(3), deseti in enajsti pododstavek	
člen 114	člen 130	
člen 115	člen 131	
člen 116(1)	člen 131a(1), prvi, drugi in tretji pododstavek	
člen 116(2)	člen 131a(1), četrty pododstavek	
člen 116(3)	člen 131a(2), prvi pododstavek	
člen 116(4)	člen 131a(2), drugi in tretji pododstavek	
člen 116(5)	člen 131a(2), četrty in peti pododstavek	
člen 116(6)	člen 131a(2), šesti pododstavek	
člen 116(7)	člen 131a(2), sedmi pododstavek	
člen 116(8)	člen 131a(2), osmi pododstavek	
člen 116(9)	člen 131a(2), deveti pododstavek	
člen 117(1)	člen 132(1), prvi do šesti pododstavek	
člen 117(2)	člen 132(1), sedmi in osmi pododstavek	
člen 117(3)	člen 132(2)	
člen 117(4)	člen 132(3)	
člen 118	člen 141	

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 119(1)	člen 127(1)	
člen 119(2)	člen 127(2)	
člen 119(3)	člen 127(3)	
člen 120	člen 72a	
člen 121	člen 135	
člen 122	člen 137	
člen 123 (1)	člen 138(1)	
člen 123(2)	člen 138(2), prvi pododstavek	
člen 124	člen 139	
člen 125	člen 140	člen 2
člen 126	člen 142	
člen 127	člen 143	
člen 128		
člen 129		
člen 130		
člen 131		
člen 132		
člen 133		
člen 134		
člen 135		
člen 136		
člen 137		
člen 138		
člen 139		
člen 140		
člen 141		
člen 142		
člen 143	člen 144	
člen 144(1)	člen 122a(9)	
člen 144(2)	člen 69(4)	
člen 144(3)	člen 70(4)	
člen 145	člen 150(1)	
člen 146	člen 150(1a)	
člen 147(1)	člen 151(1)	
člen 147(2)	člen 151(2)	
člen 148(1)	člen 151a(3)	

Ta direktiva	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
člen 148(2)	člen 151a(1)	
člen 148(3)	člen 151b	
člen 148(4)	člen 151a(2)	
člen 148(5)	člen 151c	
člen 149		
člen 150		
člen 151		
člen 152	člen 29	
člen 153	člen 30	
člen 154	člen 33	
člen 155	člen 40	
člen 156	člen 41	
člen 157	člen 42	
člen 158	člen 42a	
člen 159	člen 43	
člen 160		
člen 161(1)	člen 156, šesti odstavek	
člen 161(2)	člen 156, četrti odstavek	
člen 161(3)		
člen 161(4)		
člen 161(5)		
člen 161(6)		
člen 161(7)		
člen 161(8)		
člen 161(9)		
člen 162(1)		
člen 162(2)		
člen 162(3)		
člen 162(4)	člen 157(1), tretji pododstavek	
člen 162(5)		
člen 162(6)		
člen 163	člen 158	
člen 164	člen 159	
člen 165	člen 160	
Priloga I	Priloga I	